

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Torsdag den 8. februar 2007 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 77/07 Fritagelse for medlemskab af Borgerrepræsentationen
- 71/07 Indkaldelse af stedfortræder
- 84/07 Indkaldelse af stedfortræder
- 85/07 Indkaldelse af stedfortræder
- 16/07 Anmeldelse om nedrivning af ejendommen Jagtvej 69
- 83/07 Indstilling om at igangsætte et arbejde med at identificere regler og krav, som ledere og medarbejdere i Sundhedsforvaltningen finder bør fjernes eller forenkles (BR 37/07)
- 44/07 Revision af kvalitetsstandarderne
- 87/07 Endelig vedtagelse af Lokalplan "Hf. Våren"
- 80/07 Strategi for Offentligt-Privat Samarbejde
- 81/07 Ændring af Københavns Kommunes særlige revisionsordning
- 70/07 Udpegning af medlemmer til Bispebjerg Lokaludvalg
- 79/07 Røkering i udvalg
- 88/07 Røkering i udvalg
- 89/07 Røkering i udvalg
- 91/07 Røkering i udvalg
- 90/07 Meddelelse om midlertidigt valg
- 72/07 Meddelelse om midlertidige valg
- 73/07 Meddelelse om midlertidige valg
- 86/07 Meddelelse om midlertidige valg
- 76/07 Forespørgsel til overborgmesteren om salg af Stevnsgades Skole
- 74/07 Medlemsforslag om spørgetid forud for møder i Borgerrepræsentationen
- 75/07 Medlemsforslag om regelforenkling i Københavns Kommune
- 68/07 Forskrift for facadebehandling
- 52/07 Reorganisering af p-pladser i gaderne
- 43/07 Renholdsstrategi 2007
- 41/07 Gang i København: Kreative zoner / erhverv
- 69/07 Retningslinier for Udviklingspulje. - Ændring af retningslinierne vil gøre puljen mere dynamisk og fleksibel. Midler til Streetkultur vil blive indarbejdet
- 57/07 Indstilling om videreudvikling og forbedring af hvorledes borgerne kommer i kontakt med kommunen (kanalstrategi)
- 45/07 Udpegning til bestyrelsen for Copenhagen Capacity
- 78/07 Udpegning til bestyrelsen for Wonderful Copenhagen
- 51/07 Tillægsbevilling til Nyboder Skole
- 54/07 Anlægsbevilling til gennemførelse af etape 3 på Randersgades Skole
- 55/07 Anlægsbevilling til udbygning af Sølvgade Skole
- 59/07 Udpegning til bestyrelsen for Østre Borgerdyd Gymnasium
- 58/07 Udpegning til CVU København og Nordsjælland
- 60/07 Udpegning til bestyrelsen for Nørre Gymnasium

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

- 61/07 Udpegning til bestyrelsen for Ørestad Gymnasium
- 62/07 Udpegning til bestyrelsen for Metropolitanskolen
- 63/07 Udpegning til bestyrelsen for Christianshavns Gymnasium
- 64/07 Udpegning til bestyrelsen for HF-Centret Efterslægten
- 65/07 Udpegning til bestyrelsen for Rysensteen Gymnasium
- 66/07 Udpegning til bestyrelsen for Københavns åbne Gymnasium
- 67/07 Udpegning af medlem til KVUC's bestyrelse

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Velkommen til et møde, som måske bliver en lille smule anderledes, end vi plejer at have det, fordi der har nok været lidt skævheder med kommunikationen. Samtidig med at vi har BR-møde, er der også Copenhagen Fashion Week og dermed også diverse former for catwalks nede i hallen. Det giver os nogle særlige udfordringer, fordi der nok vil være ret høj musik.

Hvis det viser sig, at musikken er så høj, at vi her ikke rigtig kan lave noget, så har jeg fået at vide, at der, hvor de ikke kan skrue ned, er mellem kl. 19.45 og 20.15 og fra kl. 22.15 og til 22.45. Der har vi så en mulighed for at suspendere mødet. Men ellers håber jeg selvfølgelig, at vi kan klare det på trods af larmen.

Jeg har modtaget afbud fra Anne Vang og Winnie Larsen-Jensen, der er på ferie, og fra Majbritt Mamsen, der af arbejdsmæssige årsager ikke kan deltage, og fra Monica Thon, Bjarne Fey og Peter Schlüter, der alle er syge. Den Konservative Gruppe har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Peter Schlüter. Da 1. stedfortræder har meldt afbud, er det 2. stedfortræder, Rasmus Jarlov, der er rette stedfortræder.

Jeg skal konstatere, at indkaldelsen er lovlige, og spørge, om der er bemærkninger til indkaldelsen. (*Ophold*). Så er indkaldelsen godkendt, og derfor beder vi Rasmus Jarlov komme ind. Det samme må Manu Sareen og Torben Kastrup. Vi byder så velkommen til Rasmus Jarlov og velkommen tilbage igen til Manu Sareen og Torben Kastrup.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 39 sager. Jeg har modtaget 4 sager til behandling uden for dagsordenen, og de omhandler alle røkeringer i udvalg og midlertidige valg. Derfor vil jeg foreslå, at sagerne indplaceres efter punkt 12 på den udsendte dagsorden. Listen med de 4 sager er omdelt på pladserne.

Så kan jeg oplyse, at punkt 23 på dagsordenen, der omhandler retningslinjer for en udviklingspulje, ikke skal behandles i aften, fordi sagen endnu ikke har været til høring i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og i Integrationsrådet.

Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

1) BR 77/07. Fritagelse for medlemskab af Borgerrepræsentationen

Godkendelse af, at Per Bregengaard (Ø) af arbejdsmæssige årsager fritages for sit medlemskab af Borgerrepræsentationen med virkning fra den 8. februar 2007, jf. lov om kommunale valg § 103. 1. stedfortræder, Morten Kabell (Ø), er rette stedfortræder, jf. lov om kommunale valg § 104.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

2) BR 71/07. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Martin Hirsch (V), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 2. februar 2007 og indtil videre (dog forventet mindst 1 måned). 1. stedfortræder Lars Dueholm (V) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Velkommen tilbage til Lars Dueholm.

(Forsamlingen rejste sig)

=====

3) BR 84/07. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af 1. stedfortræder Allan Mylius Thomsen (Ø), som er rette stedfortræder for Khaled Mustapha (Ø) under dennes fravær (BR 439/06).

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi beder Allan Mylius Thomsen komme ind. Vi byder velkommen til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

=====

4) BR 85/07. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af 1. stedfortræder Bo Normander (B), som er rette stedfortræder for Margrethe Wivel (B) under dennes fravær (BR 15/07).

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi byder velkommen til Bo Normander.

(Forsamlingen rejste sig)

=====

5) BR 16/07. Anmeldelse om nedrivning af ejendommen Jagtvej 69

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

at ejendommen Jagtvej 69 kan nedrives, når den tekniske sagsbehandling af nedrivningsprojektet er tilendebragt.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Jette Gottlieb (Ø): Det, vil skal tage stilling til i dag, det er tilladelsen til nedrivning af Folkets hus, Jagtvej 69, ikke Ungdomshuset, ikke Faderhuset, men Folkets hus, Jagtvej.

Jeg hørte i går Anne Vang sige, at sagen var fuldstændig belyst i udvalget, og at der ikke var grund til andet end at følge forvaltningens indstilling, nemlig at give tilladelse til nedrivning. Jeg er fuldstændig uenig. Det notat, vi har fået forelagt, drejer sig ikke om dybden af den kulturhistoriske værdi, bevaringen af huset, men om det tekniske forhold, at huset er kendt bevaringsværdigt på højt niveau alene på grund af kulturhistorisk betydning. "Der er" – hedder det i notatet – "ikke noget fortillæde, hvor kulturhistorisk betydning alene har ført til bevaring."

Nå, siger jeg bare, er her så ikke et eksempel, hvor der kunne være god grund til at bevare alene af kulturhistoriske årsager? Det mener jeg. Men det er jo ikke forvaltningens opgave at bedømme den slags, det er udvalgets.

Jeg har forgæves forsøgt at få en diskussion heraf. Jeg hørte en ganske almindelig radioudsendelse, "Alle tiders historie", på program 1 i søndags, hvor jeg fik nye oplysninger om husets historie og om dets nuværende tilstand. Jeg bad derfor om at få Bymuseet indkaldt til at videregive de oplysninger til udvalget – forgæves. Jeg blev simpelt hen stemt ned. Det er ikke, hvad jeg forstår ved grundig behandling.

At højre side af salen er relativt ligeglad, det kan jeg godt forstå; en historieløs arbejderbevægelse er nemmere at knække. Men at Socialdemokraterne i den grad vil hive tæppet væk under deres egen historie, det er mig en gåde. Hvis der så endda var en positiv begrundelse for at tillade nedrivning, ja, så kunne jeg forstå, at der var en diskussion, hvis f.eks. huset lå i vejen for et vejgennembrud eller her kunne bygges noget nyt, stort, flot, et eller andet, eller hvad man ellers som socialdemokrat kunne argumentere for. Men der er alene de negative og måske bekvemmelige grunde, at man tror, man kommer af med husets nuværende brugere, og det synlige resultat, at man skaffer de nuværende ejere en klækkelig milliongevinst og en dejlig masse omtale.

huset er bevaringsværdigt, og det er skandaløst at rive det ned. huset er bevaringsværdigt på grund af sin historie, de møder, der har været holdt der, de aktiviteter, der har været iværksat der, de sportsarrangementer, de fester, de bespisninger, alt sammen kulturelle tilbud rettet mod den almindelige arbejder, der ikke havde råd til byens andre tilbud.

huset er også bevaringsværdigt på grund af sin tilblivelseshistorie: Pengene er skaffet ved, at de samme almindelige arbejdere gennem 25 år sparede op med 1, 2, 10 kr. ad gangen, fik sit interimsbevis, indtil de egentlige aktier kunne udstedes.

I min fagforening har vi opbevaret sådanne interimsbeviser. Vi har nu besluttet at donere nogle til Arbejdermuseet og nogle til Bymuseet, så eftertiden kan få et indblik i den kollektivitet og den offervilje, der skabte fundamentet for fagbevægelsen og for arbejderbevægelsen og måske er en af grundelserne for, at begge dele eksisterer i dag.

Jeg vil opfordre hver enkelt socialdemokrat til at tænke meget nøje igennem, hvad det er for et højere formål, der kan begrunde, at man som Socialdemokraterne i udvalget kan finde på at stemme for en tilladelse til nedrivning af et sådant symbol på Jagtvej 69.

Jesper Christensen (A): Jeg vil da godt sige med det samme, at vi har tænkt os at stemme, som vi har gjort i udvalget. At få det til at lyde, som om at vi stemmer imod den socialdemokratiske historie og alle de fantastiske ting, der er sket i huset, som man ønsker det, synes jeg er helt ved siden af. Vi har stor sympati for alt det, der er sket i huset historisk, men det er ikke det hus, der ligger der i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Jeg er sikker på, man kunne finde masser af gode andre eksempler i København på begivenheder, på alt muligt andet, som man burde markere, og som der burde stå respekt om. Men det nødvendiggør altså ikke, at huset på Jagtvej 69 ikke kan rives ned. Så skulle fagbevægelsen nok også i tide eller andre i tide have fundet ud af, at dette sted kunne have været bevaret eller gjort noget ved, så det kunne anvendes, som det er i dag.

Lotte Thiim Bertelsen (F): I virkeligheden har jeg ikke så meget at tilføje til det, som Jette Gottlieb var oppe og sige. Jeg er fuldstændig enig i de meget store kulturhistoriske værdier, der ligger i det her hus. Jeg mener, det har en stor værdi for kvindebevægelsens arv, for fagbevægelsen og for arbejderbevægelsens arv.

Jeg har prøvet, og jeg vil ikke gentage argumenterne i én uendelighed, fordi vi har hørt dem før, og jeg har efterhånden opgivet at få de partier, som stemmer for en nedrivning, til at ændre mening.

Jeg undrer mig meget, måske især over Socialdemokraternes nærmest ligegyldighed over for kulturhistorien, der ligger i det her hus. Men det er jo sådan, det ser ud, og jeg kan bare beklage.

Jesper Schou Hansen (V): Tak for det, det er jo altid rart med musikalsk ledsagelse til de bevingede ord, man skal give sådan en sag med på vejen.

Jeg vil nu sige, at jeg synes, at det her er en af de sager, som er blevet vendt så godt og så grundigt og så mange gange, som man næsten kan forestille sig. Jeg har efterhånden svært ved at forestille mig, at der er en sten, der ikke er blevet vendt omkring det her hus.

Jeg har som så mange andre medlemmer af Borgerrepræsentationen fået en lang række henvendelser fra mange forskellige mennesker om, hvorfor man burde bevare det her hus. Jeg tror, det kendetegnende ved de henvendelser har været, at det ikke så meget har været huset som sådan, eller hvad huset har været brugt til, som det, som huset i dag bliver brugt til, der har været den afgørende motivation for deres henvendelse. I hvert fald har jeg aldrig nogen sinde tidligere modtaget så meget som en enkelt henvendelse fra nogen, der mente, at huset burde fredes, eller man tidligere burde have foretaget aktive handlinger i forbindelse med det her hus.

Det kan selvfølgelig godt undre en, at det er de nuværende brugere, som jo altså skulle have været ude så sent som i december, man måske tager mere hensyn til.

Men sådan er den sag nok bare, og jeg tror ikke, vi kan sige, at vi mangler så meget som et enkelt bilag i denne sag. Derfor stemte jeg med god ro i sindet for, at vi gav den her nedrivningstilladelse til de pågældende.

Jeg vil lige sige, det er jo heller ikke normalt i øvrigt, at man i udvalget og slet ikke i Borgerrepræsentationen skal tage stilling til nedrivningstilladelser af den type huse. Det er noget, der som regel er en forvaltningsmæssig praksis efter nogle retningslinjer, der er udstukket, og ikke noget, som vi som politikere skal beskæftige os med.

Jeg har stadig væk ikke set et argument for, at lige præcis det hus skulle rumme noget særligt, der gjorde, at vi skulle lade det stå.

Borgmester **Klaus Bondam:** Tak for det. Allerede sidst på efteråret lovede jeg Jette Gottlieb og forsamlingen, at en eventuel forespørgsel om nedrivning af ejendommen Jagtvej 69 skulle til debat i Teknik- og Miljøudvalget og efterfølgende forelægges Borgerrepræsentationen.

Teknik- og Miljøforvaltningen har fra ejendommens ejer, HUMAN A/S modtaget en ansøgning om tilladelse til at nedrive bygningen Jagtvej 69, såfremt det viser sig, at den er urentabel at sætte i stand. Ejer har oplyst, at man endnu ikke har haft mulighed for at lave en teknisk undersøgelse af bygningens tilstand. Derfor fremføres denne nedrivningssag nu til politisk behandling.

Det er vigtigt for mig at præcisere, at der udelukkende er tale om nedrivning af selve den fysiske bygning og altså ikke her en stillingtagen til, hvorvidt institutionen Ungdomshuset skal bevares. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Radikale Venstre håber, at de unge vil takke ja til kommunens tilbud om Stevnsgade og en fondsløsning, ikke mindst fordi netop Stevnsgade lever op til de krav, de unge har stillet, om størrelse osv.

Der er for mig heller ikke nogen tvivl om, at der er tale om et hus med en særlig historie som arbejderbevægelsens forsamlingshus, som ramme for ungdomsbevægelsen de sidste næsten 25 år og en lang række kulturelle begivenheder, der knytter sig til disse anvendelser.

Bygningen har da også i kommunens save-registrering af bevaringsværdier i bygningsmassen fået en høj bevaringsværdi med karakteren 3, der baseres på en høj kulturhistorisk værdi. Det skal dog understreges, at tildeling af en bevaringsværdi ikke er en stillingtagen til, om en bygning skal bevares eller ej. Denne vurdering skal ske i en konkret vurdering.

Det har umiddelbart ikke været muligt for forvaltningen at finde parallelle tilfælde, hvor kommunen har valgt at udpege en bygning som bevaringsværdi alene på baggrund af den kulturhistoriske værdi. Der har været tale om bygninger, der også har haft en eller anden fysisk bygningsmæssig eller arkitektonisk kvalitet.

Når vi taler om, hvorvidt en bygning skal bevares, ja, så indgår der en række andre parametre, hvordan bygningen indgår i bebyggelsessammenhæng, hvordan den fremstår i gadebilledet, hvordan bygningens arkitektur, dens historie og dens fremtidige byggemuligheder er.

I forlængelse heraf vil jeg pege på, at der allerede er fredet to af arbejderbevægelsens forsamlingshuse, i Rømersgade og på Enghavevej. Kulturarvsstyrelsen har da også i 1995 vurderet, at man ikke ville indlede en fredningssag på bygningen Jagtvej 69.

Jeg er i øvrigt af den overbevisning, at ungdomskulturen ikke er knyttet op på en præcis bygningsmæssig ramme.

Det er desuden vigtigt at have med i overvejelserne, at en bevaring ikke kan sikre hverken den specifikke anvendelse til netop denne her ungdomsbevægelse eller i øvrigt de indretningsmæssige kvaliteter i bygningen, herunder festsalen.

Angående den videre proces så skal jeg tilføje, at såfremt kommunen nægter tilladelse til nedrivning, så kan dette kun ske ved at udarbejde en bevarende lokalplan og med et evt. efterfølgende krav mod kommunen om overtagelse af ejendommen. Netop spørgsmålet om udarbejdelse af en bevarende lokalplan, ja, det spørgsmål har Borgerrepræsentationen forholdt sig til i december 2006.

Såfremt bygningen nedrives, så vurderer miljø- og teknikforvaltningen ikke, at et nybyggeri på grunden isoleret set vil udløse et krav om en lokalplan. Udgangspunkt for tilpasning af et nybyggeri vil være, hvad der er sædvanligt for kvarteret, i dette tilfælde en randbebyggelse der ind- og tilpasses mellem de eksisterende nabobygninger. En sådan udformning af nybyggeri vurderes at kunne få et omfang på ca. 1.100 etagemeter, hvilket svarer til en bebyggelsesprocent på ca. 100.

Den eksisterende bebyggelse har et omfang på ca. 1.750 kvadratmeter. Der følger dog ikke en pligt til at bygge et nyt hus med en nedrivningstilladelse.

Det har bl.a. i pressen været nævnt, at Brugsen i 1977 fik afslag på et ønske om nedrivning af bygningen. Jeg kan bemærke, at det ikke har været muligt at finde hverken nedrivningsansøgning eller afslag herpå i nogen af kommunens arkiver.

På den baggrund og på baggrund af det, jeg har fremført, så er det min konklusion, at jeg ikke ser nogen baggrund for, at kommunen nægter ejeren af Jagtvej 69 at nedrive bygningen, hvilket også Det Radikale Venstre vil stemme for.

Rasmus Jarlov (C): For De Konservative handler det om én grundlæggende ting, det handler om, om der skal være positiv særbehandling, fordi man kaster med brosten.

Udgangspunktet for det her må selvfølgelig være, at man følger forvaltningens indstilling, det vil vi gøre i alle tilfælde stort set uden undtagelser. Det normale vil være, at vi behandler borgerne ens, og at vi ikke krænker den private ejendomsret ved at gå ind og lave den her form for særlige beslutninger omkring en enkelt bygning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Så kan man så spørge sig selv: Ønsker vi endnu en gang at sende et signal, som det er blevet gjort så mange gange i den her debat om, at hvis bare man laver nok ballade og sørger for at få nok opmærksomhed f.eks. ved at kaste med brosten og jernstænger mod politiet, jamen så skal vi nok træde til her fra Borgerrepræsentationens side og omgøre reglerne og gå ind og fratage en privat ejer de rettigheder, som de ellers har til at disponere over deres bygninger? Det kan vi så konstatere at det er der nogle, der vil gøre, og det er De Konservative selvfølgelig ikke med på.

Vi ser frem til, at bygningen bliver revet ned, hvis det er det, Faderhuset ønsker. Så kan vi slippe for, at politiet i årevis kan gå og bruge ressourcer på at forsvare det mod de autonome, som ikke har respekt for hverken politiet eller privat ejendomsret eller det demokrati, der sidder her. Men lad nu være med at give dem ret i, at man ikke skal have respekt for det her demokrati. Sørg nu for at følge forvaltningens indstilling og give Faderhuset den behandling, som de har krav på.

Winnie Berndtson (U): I modsætning til nogle af de andre talere så har jeg ikke tænkt mig at tale om, hvad der skal være inde i huset Jagtvej 69, for det handler den her sag faktisk overhovedet ikke om.

Så når jeg har kastet mig ind i denne sag, så har det sådan set ikke været for at finde ud af, hvor skulle de unge være, så er det for at finde ud af, om Jagtvej 69 er et bevaringsværdigt hus med det indhold, det nu måtte have på et eller andet tidspunkt i fremtiden.

Rasmus Jarlov, som prøver at lade, som om det ville være ulovligt, hvis vi i dag besluttede, at huset ikke skal nedrives, og man derved ville behandle en ejer uretfærdigt og alt muligt andet, så vil jeg bare sige, at det igen og igen og igen er sagt i denne her sag, at vi kan i Borgerrepræsentationen fuldt lovligt, uden at diskriminere nogen som helst ejere af det hus beslutte, at det hus ikke skal nedrives med begrundelse i det kulturhistoriske, det er der intet som helst i vejen for, at vi ville kunne. Bare sådan så man ikke tror, at de, der stemmer imod nedrivningen, er ude i en ulovlig forskelsbehandling. Det er man ikke, for det har vi nemlig spurgt til.

Jesper Schou Hansen spørger, hvordan det kan være, at det ikke før er diskuteret, om det her hus nu skulle bevares eller ikke bevares. Man kan sige, jamen det er måske, fordi det ikke er os alle sammen, der havde fantasi til at forestille os, at det faktisk skulle rives ned. Så kan man sige, diskussionen kommer jo på det tidspunkt, hvor Faderhuset, lad mig bare sige, bliver bedt om at søge om en nedrivning. Jeg har ikke så mange informationer fra udvalgsbehandlingen i denne sag, vil jeg gerne sige. Jeg vil sige, lige præcis i denne her sag er det ikke svært at lade være med at referere fra udvalgs møder, for der er ikke sket en dyt de gange, denne her sag har været på udvalgs møde i Teknik- og Miljøudvalget.

De informationer, jeg har, har jeg fra pressen, jeg har dem fra beboerne derude, jeg har fra de interessegrupperinger, som har stået bag ved enten for en bevaring af Jagtvej 69 eller for, at huset skulle rives ned. Vi har fået masser af mail og korrespondance udefra.

Desværre har vi fået fortvivlende lidt inde fra det her hus. Det har været svært at finde dokumenter, det har åbenbart været svært at lave sagsbehandling. Og sidst, men ikke mindst, har der også under udvalgsbehandlingen foregået meget mystiske ting. Da udvalget i det sidste møde i januar besluttede, at denne sag skulle udsættes, da var det på baggrund af en socialdemokrat, som ønskede at få afklaret nogle ting. Vi blev enige om, at de afklaringer skulle stilles som skriftlige spørgsmål til forvaltningen, sådan så vi alle sammen kunne få spørgsmålene og svarene.

Jeg har spurgt teknik- og miljøforvaltningen, ja, tænk, de har faktisk spurgt hele Teknik- og Miljøudvalget, hvad der blev af de der spørgsmål fra Socialdemokraterne, fordi det ville da være rart at vide, når man skulle genbehandle sagen, hvad det egentlig var, der skulle afklares og opklares, sådan så vi alle sammen kunne få det at vide.

Jeg har ikke fået noget svar og heller ikke fra de Socialdemokrater, som sad i udvalget. Det kan jo undre, for det var dem selv, der sagde, de havde noget, de gerne ville have belyst, men det havde de så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

bare åbenbart alligevel ikke, hvilket man jo kan sige er lidt underligt, fordi da vi behandlede sagen den 24. januar, var der ting, der ikke var belyst for Socialdemokraterne, derfor kunne de ikke træffe beslutning. Der er ikke sket noget som helst i mellemtiden, og da vi kommer til den 7. februar, så er der åbenbart sket et eller andet oppe i hovedet på Socialdemokraterne, som vi andre ikke må vide, som gør, at nu er sagen fuldt belyst.

Der har ikke været foretaget sagsbehandling af denne her sag i Teknik- og Miljøudvalget, så man kan sige, det at der i dag ligger en indstilling fra et fagudvalg er ikke ensbetydende med, at der har været foretaget en reel behandling af denne sag i udvalget, for det har simpelt hen ikke været muligt at opdrive hverken dialog eller informationer på de udvalgmøder, der har været holdt.

Så når nogle står her og siger, at den sag har været behandlet godt og grundigt. Ja, så har den været behandlet godt og grundigt alle mulige andre steder end der, hvor demokratiet foreskriver, den skulle have været behandlet, nemlig i fagudvalget og i Borgerrepræsentationen.

Det synes jeg er beklageligt, og jeg synes, det er meget beklageligt, at Borgerrepræsentationen i aften kaster sig ud i at nedrive Jagtvej 69, fordi det er endegyldigt, når det hus er væk, man kan ikke erstatte det igen, uden overhovedet at have fået et fagligt og sagligt grundlag at gøre det på. Og det har vi ikke. Der er ingen i denne sal, der er i besiddelse af et materiale, der fagligt, sagligt vurderer det her hus, dets kulturhistorie og på den baggrund konkluderer, at det ikke skal bevares. Tværtom vil jeg næsten sige.

Så en kedelig sag, rigtig kedelig sag. Sagen om nedrivning kommer som bestilt arbejde, fordi der var nogle i det her hus, der bad Faderhuset om at søge om den nedrivningstilladelse – ærgerligt.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Det er jo med en ambivalent holdning, at jeg i dag træder ind i byens hus. Som indfødt københavner, som en del af denne by gennem hele mit liv og dens arbejderbevægelse, er det med en vis stolthed, at jeg står i det højeste råd, som denne by har.

Men med samme baggrund og som byhistoriker og skrivende journalist er det næsten med grædende hjerte, at jeg ser, at det nabohus, jeg voksede op til i Søllerødgade, nemlig Folkets hus på Jagtvej 69, skal forsvinde.

Når jeg ser tilbage på, at det blev opført i en tid, hvor det kan lyde mærkeligt i denne sal, at Venstre og Socialdemokratiet opstillede på fælleslister i København mod højre side af denne sal for derigennem at skaffe sig rum til at kunne holde de møder, som, hvis man holdt dem, man ellers fratog de lokale restauratører dansebevillingerne til deres danseforeninger, hvis man lejede ud til Socialdemokrater og til Venstrefolk, jamen så var der en vis logik i, at hvis andre ikke ville huse dem, så ville de selv, og så byggede de deres borge, de fire, der blev bygget i København. I dag er der halvanden tilbage.

Rømersgade er jo et flot eksempel på, at vi har fået et arbejdermuseum, men Jagtvej 69, hvor jeg selv i min barndom har været til alt fra afdansningsbal til juletræer, til boksning, ganske vist var der en ring i midten, men der var også noget udenfor. Det var i det hele taget et stykke kultur, som bar en arbejderbevægelse, som bar en klasse på Nørrebro, der, som man kan læse i Socialdemokraten dengang, man havde gæld, men arbejderbevægelsen og dens medlemmer var villige til at betale.

I dag synes villigheden, at hver eneste gang noget lugter af arbejderkultur og noget lugter af arbejderbevægelse, så er den første række af kulturbevægelsen bulldozere.

Når jeg i denne by har kæmpet for gamle huse, der ganske vist er gamle, men har rummet kultur tilbage helt fra de første bevægelsesdage, hvad enten det er værtshuse eller forsamlingshuse, har der været bulldozere, før der kom anden tale. Samtidig kan jeg se, at o.k., huse kan forfalde, det var lige før, vinduerne faldt ud af Amalienborg af sig selv, men det har man da fundet penge til at renovere. Så sådan er der tydeligvis forskel på Jørgen Hattemager og Kong Salomon.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Jette Gottlieb (Ø): Det glæder mig meget, at jeg får støtte, selv om det er fra Venstres Jesper Schou Hansen, i, at vi har fået umådelig mange henvendelser fra alle sider om husets bevarelse.

Jeg ved da også, at LO i Storkøbenhavn har fremsendt en udtalelse for bevaringen af huset. Så jeg forstår ikke Jesper Christensens bemærkninger om, at fagbevægelsen ikke har henvendt sig i tide. I tide, det må være lige indtil nu. Så jeg vil meget gerne bede om, at Jesper Christensen forholder sig til de henvendelser.

Jeg vil også meget gerne bede om, om vi ikke kunne få nogle få konkrete begrundelser for, at nedrivning er forsvarlig, så vi imødegår de gode argumenter, som vi har fremført imod. Jeg har ikke hørt et eneste godt argument for, at der er en god grund til at rive huset ned, ikke når vi snakker om Folkets hus på Jagtvej. Jeg har hørt nogle argumenter fra De Konservative, som handlede om en helt anden sag, som ikke var på dagsordenen. Jeg vil meget gerne høre nogle gode positive argumenter for, at Folkets hus på Jagtvej skal rives ned.

Så har jeg fra min fagforening fået overrakt og lov til til overborgmesteren at overrække et eksempel på disse interimbeviser, som jeg fortalte om før, sådan at de i det mindste kan indgå i Rådhusets arkivalier. Jeg kan tilføje, at det er overborgmesterens egen fars egen fagforening.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der står dog ikke overborgmesterens egen fars navn her på kortet.

Winnie Berndtson (U): Jamen jeg synes ligesom Jette Gottlieb, det kunne være interessant at høre ikke bare fra Socialdemokraterne, men også fra de andre, som vil rive det her hus ned, hvorfor det hus ikke er bevaringsværdigt, hvorfor den historie, der ligger i det her hus, ikke er noget, vi skal bevare for eftertiden.

Det er jo ikke bare en historie tilbage fra, som Jette Gottlieb illustrerede, da selv arbejderne selv samlede ind af deres små penge dengang for at få et samlingssted, som var deres eget. Der er også mange andre historier knyttet til det hus, som Lotte Thiim Bertelsen nævner, kvindehistorien er knyttet til det hus.

Så når et hus rummer sådan nogle kulturhistoriske værdier, hvorfor er det så, at sådan et hus ikke er bevaringsværdigt? Jeg forstår det ikke, medmindre man slet ikke mener, at der er huse i København, der er bevaringsværdige. Men det er så noget andet.

Altså det konservative synspunkt om, at en ejer af et hus altid har ret til at gøre hvad som helst med det, det er jo sådan set rent nok, kan man sige. Men findes der så overhovedet bevaringsværdige huse i denne by ud fra et kulturhistorisk perspektiv? Og hvorfor har man ikke inddraget folk, der har forstand på den slags? Hvorfor ligger der ikke i sagsforberedelsen til det her fra forvaltningens side indhentede tilkendegivelser, synspunkter og andre ting fra museumsfolk og andre, der har forstand på denne her slags? Hvorfor står det ikke nogen steder i det materiale, som vi har modtaget fra forvaltningen?

Sidst, men ikke mindst, så vil jeg stadig væk rigtig, rigtig gerne vide, hvad det var, der gjorde, at Socialdemokraterne den 24. januar manglede informationer for at kunne træffe beslutningen om nedrivning, informationer, som ikke er fremskaffet siden, for udvalget har ikke fået dem, men ikke mangler de informationer den 7. februar. Hvad skulle denne her lille juleleg på 14 dage til for, hvis det ikke var, fordi man manglede informationer? Det vil jeg bare gerne vide.

Ikke for min egen skyld, for jeg ved godt, hvad det handlede om: Det handlede ikke om faktuelle oplysninger i forhold til det her hus, det handlede om politiske drøftelser. Men så sig det dog, lad dog være med at holde os alle sammen for nar i udvalget og udadtil med, at det handler om faglighed og en god og belyst grundig indstilling, for det er ikke det, det handler om. Der er ikke kommet en eneste information siden den 24. januar, og Socialdemokraterne har aldrig nogen sinde stillet de spørgsmål, som var baggrunden for, at den sag ikke blev færdigbehandlet, aldrig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Jesper Christensen (A): Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvad for spørgsmål, der er stillet eller ikke stillet på udvalgmødet, men kan i hvert fald konstatere, at udvalget nu har truffet beslutning.

Med hensyn til, hvad fagbevægelsen skulle have gjort i tide, så gik det sådan set ikke på de sidste dages henvendelser, som jeg er enig i og også har fået, men hvis nogle mente, at denne her kulturarv og den her bygning var så vigtig at passe på, så tror jeg, at man skulle have taget ansvar for det noget før.

Jeg tror ikke på, at man kan bevare alle bygninger i denne by, hvor der er sket en begivenhed eller andet, eller overlade det til andre at gøre det. Hvis nogen fra fagbevægelsen eller kvindebevægelsen, eller hvem det måtte være, mente, at det var meget vigtigt at beholde det, så kunne man jo tidligere have gjort en indsats for evt. at erhverve stedet og drive det videre i en eller anden form.

Det er også min opfattelse, og det fremgår af papirerne fra Teknik- og Miljøudvalget, at alle bygninger fra før 1940 rent faktisk er klassificeret som bevaringsværdige. Det betyder jo, at så skal man ind i en diskussion om den enkelte. Og de tal, som jeg står med fra den undersøgelse, som også indgår i det, er der en vurdering af de enkelte faktorer på bygningen Jagtvej 69, en arkitektonisk værdi på 4.

Så er det rigtigt, så er der en høj kulturhistorisk værdi på 7. Der er også en miljømæssig værdi på 6 og en originalitetsværdi på 6, en tilstandsværdi, ikke så mærkeligt på 7, og derfor er der nødvendigvis andre faktorer, og det må nødvendigvis være en samlet vurdering af bygningen, om den er bevaringsværdig. Det finder vi altså ikke, den er.

Så er der spørgsmålet om, om historien ikke skal blive husket. Jeg er sikker på, at den historie, som Jette Gottlieb og andre fortæller om, som rigtigt nok er foregået på Nørrebro, den skal nok blive husket, fordi den er meget mere værd end det hus, det repræsenterer i dag.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jamen jeg er jo glad for at få bekræftet, at der har været henvendelser, at henvendelserne er kommet. At de ikke er kommet i det, som Jesper Christensen opfatter som "i tide", ja, det skulle så være, at man havde overtaget huset, dengang kommunen forsøgte at sælge det. Det er rigtigt, på det tidspunkt var der ingen, der forestillede sig, at nogen kunne finde på at rive det ned. Så derfor har man selvfølgelig ikke kastet sig ind i den form for indsats på det tidspunkt.

Første gang, der var nogen, der talte om at rive det ned, det var i december sidste år, og lige siden da har det væltet ind med henvendelser om, at det må i bare ikke. Stadig er jeg kommet i den situation, nu har jeg hørt to ordførertaler fra Socialdemokratiet, jeg har stadig ikke fået et eneste argument for, at det skal rives ned. Jeg har fået argumenter for, at det kan man godt, og det kan ske, og man kan gøre, og der er muligheder i det her. Jeg har fået argument om, at det er tekniske vurderinger, der skal det sammenvejes, samtidig med at jeg får læst op, hvad jeg også godt kendte i forvejen jo, nogle vældig, vældig høje vurderinger på det, der hedder kulturhistorisk værdi og så nogle lidt mindre på arkitektonisk værdi.

Men jeg mener, det er da op til os politisk at vurdere, om den kulturhistoriske værdi er af en sådan art, så den overtrumfer de andre. Det er det, jeg argumenterer for med konkrete eksempler.

Jeg har ikke hørt et eneste argument imod, og det vil jeg gerne høre, fordi ellers kan jeg ikke forstå, hvad det er for en baggrund, der er for at sætte fingeren på knappen lige om lidt.

Ninna Thomsen (F): Jeg havde sådan set ikke tænkt mig at sige noget i denne sag, for jeg er ikke teknik- og miljøordfører eller nedrivningsordfører, jeg er ungdomshusordfører.

Når SF tager stilling til denne sag, så gør vi det ud fra de kulturhistoriske værdier. Man må ikke tage ikkeplanmæssige hensyn i sager om nedrivning. Kan Socialdemokratiet med oprejst pande sige, at det her ikke handler om, at det kunne være hensigtsmæssigt, at Ungdomshuset blev jævnet med jorden? Kan Det Radikale Venstre sige, at hvis ikke det her havde handlet om Ungdomshuset, om at løse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

en eller anden potentiel konflikt, så havde man nedrevet det hus, hvor man startede kvindebevægelsen, hvor man startede 8. marts? Hvis jeg skal være helt ærlig, så tror jeg ikke, at de to partier havde stemt for.

Så vil jeg til sidst sige, at SF har tilsluttet sig protokolbemærkningen fra Enhedslisten i udvalget.

Rasmus Jarlov (C): Winnie Berndtson sagde før, at jeg havde sagt, det var ulovligt at forhindre en nedrivning. Det mener jeg selvfølgelig ikke, det er, det er selvfølgelig inden for kompetencen i Borgerrepræsentationen. Men det er en særbehandling, fordi udgangspunktet er altså, at man følger forvaltningen, og udgangspunktet er, at man har lov til at disponere over de bygninger, som man ejer. Nu bliver vi snart nødt til at anerkende, hvem det er, der ejer den her bygning, det gør Faderhuset.

Til Jette Gottlieb mener jeg ikke, at der skal argumenteres for, hvorfor et hus skal nedrives. Jeg mener, at du skal argumentere for, hvorfor man skulle stoppe en nedrivning, for udgangspunktet er igen, at det har man lov til, man har lov til at disponere over privat ejendom i det her land.

Ja, den her historie den vil blive husket, men lad os nu ikke forlænge farcen ved endnu en gang at give en positiv særbehandling til den her gruppe brostenskastende anarkister.

Carl Christian Ebbesen (O): Fra Dansk Folkepartis side har vi ikke set nogen holde sig tilbage i forhold til at bruge indtægterne fra salget af huset. Og det skal man jo også tage in mente, at når man går ud og sælger huset på Jagtvej, så var det jo, fordi Københavns Kommune traf den beslutning, fordi man med Socialdemokratiet i spidsen sagde, at man ikke ønskede at bruge de fornødne midler på at renovere huset, sådan at det kunne have den standard, som et ungdomshus skulle have. Derfor valgte man at sælge det.

Jeg har ikke set et eneste parti herinde holde sig tilbage i forhold til at bruge indtægterne fra salget også af Jagtvej 69.

Så jeg synes, det er den omvendte diskussion. Når vi står her i dag og diskuterer, om en privat ejer, der har købt det her hus, har ret til at rive det ned, så er der selvfølgelig en lovgivning, der gør, at man skal argumentere meget hårdnakket i forhold til, at den person, der har købt huset, ikke må bruge det til det formål, som vedkommende har tænkt sig.

Derfor har Enhedslisten selvfølgelig en forpligtelse til her at redegøre for, hvorfor man mener, at vedkommende, der har købt huset, ikke skal have lov til at bruge retten, altså bruge huset til det, som de nu en gang har tænkt sig. Sådan er lovgivningen indrettet.

Jeg synes hellere, at Enhedslisten burde rette sin kritik direkte til Socialdemokratiet og sige, hvorfor var det, man solgte det, hvorfor var det, man ikke tog den diskussion på det tidspunkt? Jeg synes, det er uhørt, at vi bliver ved med at diskutere Jagtvej 69, den diskussion blev taget, dengang man besluttede at sælge huset. Enhedslisten har jo også været med til at bruge pengene fra det salg, som man har foretaget derude.

Wallait Khan (U): Dansk Folkeparti undrer sig over, hvorfor Enhedslisten spørger igen og igen, hvorfor huset skal nedrives og hvorfor vi er modstandere af det her.

Enhedslisten og også jeg og mange andre har jo altid ønsket, huset skal være der, og det skal bruges af Ungdomshuset. Vi har jo ment, at Ungdomshuset skal være der, hvor det er, det er simpelt hen blevet sagt så mange gange heroppe fra, der har været store heftige diskussioner. Men selvfølgelig er ejendomsretten hellig.

Så har vi også ønsket, at vi bare skal bevare bygningen, og vi skal bare prøve at lade være med at smide unge ud, indtil de har fået ny adresse. Det siger jeg også i dag, når man siger igen og igen, hvorfor og hvorfor og hvorfor, og så får man ingen svar, hvorfor Socialdemokraterne vil rive det ned. Selvfølgelig er det et problem for dem, at det er af kulturhistorisk værdi for arbejderbevægelsen og også kvindekamp og det hele.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Når man snakker om kvindekamp, så skal det også være et problem for Venstre, fordi kvinderne er jo flyttet over til Venstre nu på grund af Karen Jespersen. Så må det være et problem for dem, at når de siger nej til kvindekamp nu, og de vil også komme væk fra det her. Så på den måde har Socialdemokraterne også et problem.

Men helt ærligt, problemet for Socialdemokraterne, Venstre og mange andre det er, at huset er besat af spøgelse i deres egne, det er derfor, de vil rive det ned. Det er derfor, de haster nu, og det har ikke været noget problem, men de vil bare rive det ned. De siger, hvorfor Faderhuset vil rive det ned, fordi det vil være et problem for dem, hvis de flytter derhen, så vil de unge komme tilbage igen og igen til deres gamle adresse, og de vil lave problemer. Det kan vi også godt forstå, at de vil rive det ned.

Men vi må håbe, at selv om der er flertal her, og det bliver besluttet, at det skal rives ned, og det ikke skal rives ned, så længe Ungdomshuset ikke har fået ny adresse. Det er en appel fra os politikere til overborgmesteren. Det er meget, meget vigtigt, at vi ikke skal starte stor ballade, at vi skal smide dem ud nu, og vi skal rive det ned nu, og så skal vi bagefter skaffe dem plads.

Vi skal fortsætte, som overborgmesteren og mange andre partier er kommet i gang, og det er glædeligt, at de er i gang med at finde et nyt sted. Vi må håbe, at der kommer en løsning for de unge, som er der nu, og så har det fået huset.

Hvis de så bagefter vil rive det ned, så vil det selvfølgelig være et problem for Socialdemokraterne og også for Venstre på grund af Karen Jespersen. Det er deres problem, det kan vi ikke blande os i.

Men lad os håbe, at man finder en fredelig løsning på det her. Vi kan konstatere, at der er flertal, som jeg ikke støtter i hvert fald, men der er flertal for at rive det ned. Men vær så venlig at sætte det i bero, indtil Ungdomshuset har fået ny adresse.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, ganske kort. Det, der bringer mig herop, det er Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti. Det er jo ofte sådan, at Carl Christian Ebbesen kommer med nogle meget forfriskende synspunkter fra denne talerstol, for Carl Christian Ebbesen er ofte befriet for det, der hedder virkelighedssans, og næres af fantasi til sine egne argumenter.

Lad os nu starte med det her, det lød jo nærmest, som om Enhedslisten har fået en konto her i kommunen. Det vil jeg gerne efterspørge, om det har sin rigtighed, fordi jeg lover, vi har ikke modtaget de par millioner, som Carl Christian Ebbesen påstår.

På det tidspunkt var vi faktisk heller ikke engang forligspartnere. Jeg ville, hvis jeg var Carl Christian Ebbesen, i øvrigt forfølge sagen og undersøge, hvorvidt pengene nogen sinde er indbetalt til Københavns Kommune, for det sætter jo sagen i et helt andet lys. Men jeg lover, at Enhedslisten har ikke modtaget pengene.

Den anden ting, Carl Christian Ebbesen er inde på, spørgsmålet om, hvorfor Socialdemokraterne pludselig skiftede synspunkt, er det jo rimeligt egentlig at spørge Socialdemokraterne hvorfor. Jeg kan bare sige, at sådan som jeg oplevede det, de borgerlige var jo på plads og havde gennem meget, meget lang tid kæmpet indædt mod alt, hvad der bevægede sig og så anderledes ud, som de stadig væk gør i øvrigt, men hvad gjorde det, at Socialdemokraterne ændrede synspunkt, ja, det var jo, at der var diskussionen i offentlighed og muligvis også et pres nedefra i partiets egen organisation.

Det er jo fair nok at ændre synspunkt, det værste var, at man gjorde det dengang, da man ikke åbenbart anerkendte, at København havde brug for selvstyrende ungdomshuse. Det synspunkt er man nu kommet frem til, desværre lidt for sent.

Borgmester Mikkel Warming: Og så over i en anden boldgade, fordi det var egentlig borgmester Bondam, der provokerede mig herop, fordi han sagde meget tydeligt, at vi har aldrig nogen sinde bevaret huse i denne by udelukkende af kulturhistoriske grunde. Og det er ikke rigtigt, det er elementært

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

forkert, uanset hvad der står i diverse notater til Teknik- og Miljøudvalget i denne sag. Det er elementært forkert.

Hedebygade 24-30 på Vesterbro var og er et af de eneste eksempler, hvis ikke det eneste, på baggårdsbebyggelse på Vesterbro, der er tilbage. Af samme grund besluttede et flertal i Borgerrepræsentationen i december 1995 ikke at nedrive det i modsætning til den indstilling, der lå fra særligt byfornyelsesselskaber og forvaltning, men i stedet lave begrænset istandsættelse.

Bagefter, flere måneder efter at denne indstilling var vedtaget af et flertal i Borgerrepræsentationen, og det handlede altså rent om kulturhistoriske årsager, besluttede man så en fredning i Skov- og Naturstyrelsen. Men først havde Borgerrepræsentationens flertal i december 1995 besluttet at bevare de huse, som der bygningsmæssigt overhovedet ingen grund var til at bevare. Det var småt, det var dårligt, og det var dyrt at sætte i stand.

Arkitektonisk var der heller ikke noget at komme efter, for det var baghusbebyggelsen på Vesterbro ikke, men af rene kulturhistoriske årsager besluttede Borgerrepræsentationens flertal i december 1995 at bevare disse ejendomme. Nogle måneder senere beslutter Skov- og Naturstyrelsen at lave fredning, og det er det, der er beskrevet i et notat til Teknik- og Miljøudvalget.

Men at påstå, at man i denne by ikke har bevaret bygninger af kulturhistoriske årsager og af de grunde, det er forkert.

Winnie Berndtson (U): Rasmus Jarlov kom til at sige fyordet igen, at man som udgangspunkt skulle følge forvaltningernes indstillinger. Nej, det skal man ikke, man skal støtte sig til forvaltningernes indstilling og faglighed, og så skal man følge sit hjerte og sin politiske overbevisning.

Så jeg håber for Rasmus Jarlov, at han er herinde så længe, at han selv får den glæde og oplevelse, at man rent faktisk godt kan lade være med at følge forvaltningernes indstilling engang imellem, fordi man politisk mener noget andet. Så bare sagt det.

Til Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti vil jeg sige, sikke da en gang sludder og sikke da en gang sladder og endnu en gang et eller andet forsøg på, at det ville være ulovligt, hvis vi i aften besluttede at bevare det her hus. Nej, det ville det ikke. Det spørgsmål er nemlig stillet til forvaltningen, for det har jeg stillet til forvaltningen. Det er et af de spørgsmål, der er kommet svar på, om vi med baggrund i den historie, huset har, kan bevare det hus, om det er grundlag nok.

Til det har forvaltningen svaret klart ja, Borgerrepræsentationen kan vælge at give Faderhuset en nedrivningstilladelse, de kan også vælge at lade være, det er op til denne her forsamling. Der er ikke noget lusk eller fordækt eller ulovligt, hvis vi i dag beslutter at bevare det hus, det har forvaltningen forvisset os om, at det vil være fuldt lovligt at træffe den beslutning. Så lad nu være.

Jeg vil gerne sige, jeg har selv været med til at sælge det her hus, Jagtvej 69, til Faderhuset, og da jeg solgte det hus, så troede jeg faktisk, det var, fordi Faderhuset skulle bruge huset til deres aktiviteter. Jeg havde ikke i min vildeste fantasi forestillet mig, at det var, fordi Faderhuset skulle bruge en tom byggegrund, de kunne sælge videre. Hvis de skulle det, så kunne de have købt en byggegrund et andet sted i byen. Jeg troede faktisk, da de købte huset, og det var sådan set også det, de sagde, at de skulle bruge huset til deres aktiviteter, og fint for det for mig.

Denne sag handler for mig ikke om, hvor de unge i Ungdomshuset skal være, den handler om, at hvis vi beslutter at nedrive Jagtvej 69 i aften, så gør vi noget, vi aldrig kan gøre om igen, og jeg synes, vi gør det på et tyndt og for løst grundlag, og jeg synes, at det er ringe, at man ikke gider gå ind i diskussionen om kulturhistorien, men bare siger, det er et hus, vi vil af med, fordi vi har et politisk problem derude.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Diskussionen, om det er ulovligt at stemme imod denne sag, det er sådan set fair, man rejser den. Men det, jeg forsøgte på, og Dansk Folkeparti forsøgte på her fra taler-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

stolen, det var at tage beslutningen om, hvor Enhedslisten siger, kom nu med nogle gode argumenter for, hvorfor det her hus skal rives ned.

Nej, virkeligheden er sådan, at loven er jo indrettet sådan, at hvis kommunen ikke ønsker at give en privat ejer mulighed for at rive huset ned, jamen så er det altså kommunen og borgerrepræsentanterne, der skal komme med gode argumenter for, at det ikke skal rives ned.

Det er jo så fuldstændig op til den politiske afgørelse at træffe den beslutning. Men det efterlader kun det synspunkt, at hvis man mener, man vil have håndsret over huset og bruge det til den aktivitet, som der var derude, så synes jeg igen, det var fair, man spurgte Socialdemokratiet, jamen hvorfor solgte I så huset, hvorfor solgte man huset, hvis det er, at man ikke er villig til at tage opgøret med de unge og tage konsekvensen af det.

Den bemærkning synes jeg stadig står tilbage, hvis ikke vi får et svar.

Leslie Arentoft (V): Det er blot til Winnie Berndtson, der sagde, at man i sin tid solgte huset til Faderhuset i forventning om, at de rent faktisk ville lave nogle aktiviteter, "vi solgte ikke huset til Faderhuset ...". Der vil jeg så bare gøre opmærksom på, at jeg ved ikke, hvor Winnie Berndtsons forventninger har været henne i denne sag.

Vi solgte til kræfter, der rent faktisk gerne ville drive Ungdomshuset videre på de præmisser, som i virkeligheden var Ungdomshusets præmisser. At de unge i Ungdomshuset så forspildte deres chance ved stort set at give de her, der købte huset, fuckfingeren og til at starte med en spand vand over hovedet, er en helt anden historie. Men vi har aldrig solgt huset til Faderhuset, de er kommet på banen senere.

Når det så er sagt, så har både Jette Gottlieb og Winnie Berndtson efterlyst den positive argumentation for at rive huset ned. Jamen den skal vi i og for sig ikke komme med, det er ikke det, vi tager stilling til, det, vi tager stilling til i aften, det er i virkeligheden, er der noget til hinder for, at man river det her hus ned? Det er det, vi tager stilling til.

Den positive argumentation, det kan være, den kommer fra ejeren, det kan være, ejeren siger, jamen det her er simpelt hen så misligholdt, så vi ønsker at rive det ned. Det er så dem, der har begrundelsesretten, det er ikke os, der skal tage stilling til, om der er gode grunde til at rive det her hus ned. Det kan jo også være, at de vælger at bevare huset, det kan jo være, at de siger, jamen der er nogle historiske kvaliteter i det her hus, dem vil vi faktisk gerne køre med på.

Vi ved bare fra os selv, at det er voldsomt dyrt. Da vi skulle lave et rådhus i tidernes morgen, så mener jeg, vi landede på 6-7 mio. kr., det ville koste. Det er jo noget, som den nuværende ejer må tage stilling til, det er ikke noget, som vi skal sidde og vurdere her, vi skal kun tage stilling til, om der er noget, der forhindrer, at man kan rive huset ned.

Winnie Berndtson (U): Bare for at sige, at jeg er enig i Leslie Arentofts udredning, det gik lidt på omgang, inden det endte hos Faderhuset.

Men det ændrer jo ikke ved, at jeg har fuld respekt for, at det rent faktisk er dem, der er ejere, og de kan bruge huset til det, de har lyst til, nemlig til deres aktiviteter, og det var faktisk også det, jeg troede, de ville. Det er i hvert fald det, de har argumenteret med i årevis, de ville, og det var derfor, de unge skulle ud, for de skulle selv bruge det til deres aktiviteter. Det er derfor, de har pønset på, at politiet kom i gang, så de kunne bruge huset til deres aktiviteter.

Faderhuset overtog ikke en tom byggegrund, de overtog ikke en bygning med henblik på, at den blev revet ned, så de har ikke kunnet have nogen forventning eller en berettigelse i forhold til, at de den dag, de ville ansøge om en nedrivning, ville få den. Der starter behandlingen forfra, og vi tager stilling til det, og det er det, vi gør i aften.

Men ejeren er Faderhuset, og de kan bruge det hus til deres aktiviteter, det har jeg intet som helst imod. At jeg så synes, de unge også skal have et sted at være, det er en helt anden sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Jeg ser rigtig gerne, at Faderhuset beholder huset og bruger det til de aktiviteter, de måtte have lyst til, men jeg synes ikke, de skal have lov til at rive det ned, for det rummer alt, alt for meget historie, inden det blev Faderhuset.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg kan godt huske, at Leslie Arentoft og Karin Storgaard som socialdemokratisk ordfører dengang sagde, at det var frygtelig dyrt at renovere Ungdomshuset. Det er også rigtigt, hvis man ville have KUC-modellen fuldt op til medborgerhusstandard og nye toiletter og det hele, der var det oppe i 10-11 mio. kr.

Det, et råhus, et forsvarligt råhus ville koste, det var 1.765.000 kr. ekskl. moms, det var KUC, der lavede det overslag. Det forudsatte godt nok, at de unge deltog i arbejdet. Skulle det være håndværkere hele vejen rundt, så var det 2.565.000 kr. ekskl. moms, kort sagt meget langt fra de beløb, man taler om.

Det, det handlede om dengang, det, det handler om nu, det er, at man ikke ønsker det hus bevaret. Med Venstres forhold til Folkets hus kan jeg godt forstå, at man ikke ønsker bevaret, jo mere man kan udrydde af historien, jo mere man kan udrydde af arbejderbevægelsens historie, jo bedre. Og hvorfor Socialdemokraterne absolut vil skære deres egne rødder over og fjerne deres egen historie, er mig til gengæld uforståeligt.

Jette Gottlieb (Ø): Jeg synes, og det er et svar til Dansk Folkeparti, at vi har argumenteret for, at der er noget til hinder for at lave den nedrivning. Jeg synes, vi har argumenteret grundigt for det, vi har argumenteret historisk, vi har argumentet kulturelt, så jeg synes ikke, det er det, der er spørgsmålet.

Jeg mener, det er vigtigt, at der kommer nogle modsvar, nogle argumenter for, at det er forsvarligt at rive det ned, det mener jeg altså ikke, det er kulturhistorisk.

Vi har også konstateret, at man tidligere har bevaret huse alene af kulturhistorisk begrundelse, ikke at det betyder rigtig meget for mig, fordi jeg synes sådan set også, vi kunne gøre det for første gang i dag, hvis det skulle være. Men det siger en lille smule om det notat, som Socialdemokraterne hænger hele deres hat på, som vi har fået fremlagt i vores udvalg, at det måske ikke er fuldstændig grundigt belysende alle de ting, der ligger i denne sag.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi tænker rigtig grundigt over det, fordi som Winnie Berndtson siger, har vi først revet huset ned, kan vi ikke rive det op igen, der er ikke nogen fortrydelsesret. Det er der derimod ved den modsatte beslutning.

Hvis vi beslutter ikke at give nedrivningstilladelse i dag, så har vi en mulighed for en senere tilladelse, hvis vi skønner, at det på et senere tidspunkt er nødvendigt, klogt, godt eller fornuftigt at gøre det.

Det er den store forskel på en jastemme og en nejstemme i dag, det er, at den ene kan fortrydes, det kan den anden ikke. Vi har før set, at der har været tale om fortrydelse, f.eks. – og det er igen Dansk Folkeparti, der har spurgt Socialdemokratiet mange gange, hvorfor solgte I dog huset? Altså jeg har ikke lod og del i, at det hus blev solgt. Jeg synes, det er en fuldstændig tåbelig idé, at det blev solgt, men det er nu altså en gang den situation, vi står i i dag. Huset blev solgt, vi står i en ny situation.

Men i dag har vi mulighed for at bestemme os til, om vi vil træffe en fuldstændig uigenkaldelig beslutning, eller om vi vil give os selv mulighed for at finde andre argumenter senere.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 14. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, O og V.

Imod stemte: F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: Finn Rudaizky (løsgænger).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Enhedslisten valgte at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Socialistisk Folkeparti valgte at tilslutte sig:

"Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti mener ikke, der skal gives tilladelse til nedrivning af Jagtvej 69. Grunden hertil er, at bygningen har høj kulturhistorisk værdi for arbejderbevægelsen, kvindebevægelsen og for København:

Folkets hus - Jagtvej 69

På matrikel 172 m, Udenbys Klædebo Kvarter, Jagtvej 69, står et monument i den københavnske arbejderklasses historie. Planerne til dens opførelse blev udkastet i 1883. Bygningen blev tegnet af arkitekt A. Bertelsen for "Arbejdernes Forsamlingsbygning paa Nørrebro A/S", som "en til dels fire etagers forsamlingsbygning". Oprindeligt lå bygningen på Jagtvej 49, men der blev siden foretaget en ny nummerering af Jagtvej, hvilket resulterede i, at bygningen siden har ligget på nr. 69. Bygningen skiftede siden navn til Folkets hus, ligesom arbejderbevægelsen øvrige forsamlingshuse.

Arbejdernes Forsamlingsbygning paa Nørrebro stod færdig fredag den 12. november 1897. I Social-Demokraten kunne man nogle dage senere læse; "Ude bag Assistents Kirkegård, i det fattigste af Nørrebro, ligger Arbejdernes sidst opførte Forsamlingsbygninger i Kjøbenhavn..." Selskabet havde en stor gæld, men avisen var meget optimistisk for fremtiden, da arbejderbefolkningen før havde vist stor offervilje.

Oprindeligt var planen, at Arbejdernes Forsamlingsbygning på Jagtvej skulle have været kernen i et "arbejder-tivoli". Allerede dengang var det for dyrt for en børnerig arbejderfamilie at gå i det "rigtige" Tivoli. Men det lykkedes ikke at rejse den fornødne kapital, så det blev "kun" til en forsamlingsbygning.

Grunden til bygningens særprægede form med en smal facade til Jagtvej og en meget lang facade langs en vestlig smøge skyldes manglende byplanlægning. Frem til århundredskiftet havde Københavns Kommune ikke meget indflydelse på det kaotiske og anarkistiske byggeboom i brokvartererne. Oprindeligt skulle den bagvedliggende Brønshøjgade, der i 1901 skiftede navn til Søllerødgade, være ført igennem til Jagtvej. Men en tømmerplads lå helt op i 1980-erne i vejen for denne gadeføring. Derfor blev nabogrunden bebygget med ejendommen nr. 63 og 65, og gadeforløbet blev aldrig gennemført. Det gav den smalle passage langs Folkets hus.

Baggrunden for at arbejderbevægelsen begyndte at bygge egne forsamlingshuse, var et reelt problem. Myndighederne i København truede beværtninger og restauratører, der lejede deres lokaler ud til den unge arbejderbevægelse, med fratagelse af etablisementets dansebevilling.

Allerede to måneder efter dannelsen af Arbejderforeningen i 1871, blev der nedsat en byggekomite, hvis opgave det var at indsamle midler til erhvervelse af byggegrunde, hvor bevægelsen kunne opføre egne forsamlingshuse. Denne drøm afspejles i U. P. Overbys "Socialisternes march" fra 1872, hvor sidste vers manende slutter med ordene "... en bygning vi rejser til skærm i vor nød, til arbejdet, liv eller død!".

Det blev på arbejdspladserne tegnet interimsbeviser på fem til ti kr. Interimsbeviser er midlertidige kvitteringer på indbetaling af aktieindskud, indtil den endelige aktie kunne udfærdiges. Arbejderne købte disse beviser på den ugentlige lønningsdag, og afleverede én krone til en indsamler fra fagforeningen. I 1878 var der penge nok til en forsamlingsbygning i Rømersgade 22, "Borgen", som den blev kaldt. Så fulgte der først Folkets hus på Enghavevej på Vesterbro i 1895. Herudover opførte arbejderbevægelsen i 1894 en forsamlingsbygning ved Kløvermarken, i den nuværende Markmandsgade, på Amager.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Folkets hus på Jagtvej blev centrum for arbejderbevægelsens aktiviteter på Ydre Nørrebro. Her blev afholdt generalforsamlinger, kongresser, juletræsfester, 1. maj fester, sportsstævner og en lang række andre kulturelle aktiviteter. Den største historiske beslutning der blev vedtaget i Folkets hus var nok indførelsen af 8. marts som Kvindernes internationale kampdag. Den blev vedtaget af en international socialistisk kvindekongres i august 1910. En af deltagerne var socialdemokraten Nina Bang, der senere blev verdens første kvindelige minister.

Folkets hus på Jagtvej blev siden overtaget af den arbejderbaserede Hovedstadens Brugsforening, som i 1978 solgte til folkemusikensemblet Tingluti, der siden solgte til Københavns Kommune.

Bortset fra "Borgen" i Rømersgade, der i dag er arbejdermuseum, står kun Folkets hus på Jagtvej tilbage. Denne bygning er på grund af både sin særegne arkitektur, dens finansiering gennem ydmyge bidrag fra fattige arbejdere i hovedstaden, og dens mangeårige funktion som et kulturelt og organisatorisk centrum for Nørrebros arbejdere, en bygning der på alle måder bør sikres og bevares for eftertiden."

=====

6) BR 83/07. Indstilling om at igangsætte et arbejde med at identificere regler og krav, som ledere og medarbejdere i Sundhedsforvaltningen finder bør fjernes eller forenkles (BR 37/07)

Indstilling om,

at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen omgående iværksætter en proces, der involverer medarbejderne i arbejdet med at fjerne begrænsninger og udvikle idéer til at forbedre og dokumentere arbejdet i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen,

at Sundheds- og Omsorgsudvalget udsender inden den 15. februar et brev med en svarblanket til alle medarbejdere med en opfordring til at deltage i arbejdet med at pege på begrænsninger og foreslå nye muligheder ved udførelsen af arbejdet, og forslag til nemmere former for dokumentation. Forvaltningen faciliterer en proces i alle forvaltningens enheder, der involverer alle medarbejdere, samt

at udgiften til gennemførelse af forslaget afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets ramme.

Det bemærkes, at der hermed er gjort op med medlemsforslag BR 37/07.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det er jo ikke lang tid siden, vi sidst i denne sal behandlede det, faktisk på det sidste møde for 2 uger siden kunne vi konstatere bred enighed om intentionerne med det her, som dengang var et medlemsforslag. Der var knap så bred enighed om, hvorvidt det lige præcis var den her fremgangsmåde, man skulle tage i anvendelse. Derfor var der bred enighed om at lade udvalget drøfte nærmere, hvordan vi skulle gribe den her proces an.

Det har vi så også haft lejlighed til her i torsdags. Det var en rigtig nyttig udvalgsbehandling, og jeg vil gerne kvittere over for hele udvalget for, at vi i enighed nåede frem til en model for, hvordan vi vil køre den her proces.

Det, der var enighed om, det var, at det er vigtigt, at medarbejderne ikke blot oplever, at nu kommer der endnu et skema, som man skal sidde og udfylde og finde ud af, hvad der egentlig står i det skema, sondre mellem kommunale og statslige regler osv., men at få et ejerskab, et ejerskab til den her proces og også et signal fra os om, at det er vigtigt at få medarbejderne, hver og én, til at engagere sig i, hvordan man gør arbejdspladsen bedre.

Det er ikke kun udvalget, der skal have et ejerskab, det er hver eneste medarbejder, det er vigtigt at få givet et ejerskab til sin egen arbejdsplads og hvordan man indretter den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Det, vi konkret nåede frem til, det er, og jeg vil gerne sige, at det er vigtigt, synes jeg, og det lagde jeg også vægt på på udvalgsrådet, at vi netop er enige om, hvordan vi gennemfører det. Det var vi ikke i udgangspunktet, men netop fordi vi så tog os den tid, der skal til, så nåede vi frem til et smukt kompromis, hvor nogle gav, og nogle tog, og derfor nåede vi frem til den her enighed.

Det betyder bl.a., at vi sender brev ud til alle medarbejderne med en svarblanket. Jeg skal i den forbindelse så i øvrigt lige nævne det ændringsforslag, som jeg har sendt ud, fordi vi faktisk i vores iver ikke nåede at give en dato for, hvornår vi skal have tingene tilbage. Derfor ændringsforslaget, nemlig at BR igen skal se denne sag en gang i april måned.

Det, der er vigtigt, det er, at vi ikke kun på den helt korte bane får nogle besvarelser ind, som vi så kan bearbejde og fjerne regler med, men altså vi på den lange bane kan få medarbejderne optaget af ikke bare i år, men næste år og næste år at tage et ansvar for sin arbejdsplads.

Derfor har vi også lagt op til, at sundheds- og omsorgsforvaltningen skal, som vi har udtrykt det, facilitere denne her proces. Det er ekstremt vigtigt, at hele systemet tager hånd om denne sag, at man ude på de enkelte arbejdspladser sørger for, at medarbejderne drøfter det her i fællesskab på et personalemøde, at man overhovedet begynder at komme ind under huden på, hvad er det egentlig, det handler om det her, og at man så i en eller anden periode på 2-3 uger, og det er noget, forvaltningen så skal arbejde videre med, hvordan det helt konkret skal være, får lejlighed til i dagligdagen at gå og observere, hvad er det egentlig, der driller, hvad er det egentlig, der generer, hvad er det for tåbelige regler, som jeg den ene dag efter den anden støder på, og hvor ville det være dejligt, hvis man kunne fjerne de regler eller krav. Så vender man tilbage, og så kan man lave en ny runde på den pågældende arbejdsplads og så sende sine resultater ind.

Hvis man så som enkeltmedarbejder ikke måske lige er enig med gruppen, så skal man stadig væk have mulighed for at sende sine helt egne forslag ind.

Derfor er jeg glad for, at udvalget var enig i den her holdning, og at vi derfor nu kan komme i gang med det her stykke vigtige arbejde. Jeg håber så tilsvarende også, at vi senere i dag kan udvide regelsaneringskampagnen og kampen, fordi det ikke kun er i Sundheds- og Omsorgsudvalget, at der er regler, vi kan fjerne, det gælder bredt i Københavns Kommune.

Men endnu en gang tak til udvalget for, at vi i enighed kunne nå frem til de her ting.

Ikram Sarwar (A): Jeg synes, at man i denne sag skal holde fokus på det centrale, og det vil sige, at vi skal ud og gøre hverdagen nemmere for de medarbejdere, der nu er beskæftiget inden for sundhedsforvaltningen. Fordi det er netop de signaler, vi modtager hver dag, at der er utidssvarende regler, og der er unødvendige regler, som er tidkrævende, og som faktisk, som borgmester Mogens Lønborg også udtrykte sig, er tåbelige, som skal fjernes eller i det mindste forenkles.

Det er præcis det, der er vores fokus, og det er faktisk også det, der er det store debateme rundt omkring i landet i øjeblikket. Som jeg sagde på sidste BR-møde, så havde vi fået positiv respons fra ældrerådene i København, de havde med kyshånd taget imod den kronik, som overborgmester Ritt Bjerregaard havde skrevet om tilbud til regeringen, som regeringen desværre ikke tog alvorligt, mener jeg personligt.

Omvendt så har de også fået de samme signaler fra FOA om, at medarbejderne er trætte af det unødige papirarbejde, der er i deres hverdag, hvor vi sådan set fjerner fokus fra medborgerne, fokus fra den personlige omsorg og pleje og derimod giver unødigt papirarbejde til medarbejderne. FOA's signal er også, at det er på tide, at vi sådan set rydder op i det unødige papirarbejde, der er til stede, i hvert fald i sundhedsforvaltningen, ikke alene i København, men over hele landet.

Senest i dag fra KL, de holder et møde med regeringen omkring kvalitetsreformen, og der vil KL sådan set også bede regeringen om, at man laver regelforenklingsråd, som netop skal koncentrere deres kræfter om at gøre arbejdet nemmere for vores medarbejdere. Jeg synes, det er et meget positivt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

signal at sende til regeringen, at det her er ikke bare noget, kommunerne alene står om, men at regeringen eller staten også har et medansvar på området.

Borgmester Mogens Lønborg siger, at vi var enige i udvalget, det kan jeg godt give borgmester Mogens Lønborg ret i, men efterfølgende ser vi en indstilling fra forvaltningen, hvor man har udeladt, som borgmester Mogens Lønborg nu stiller som ændringsforslag, at man får hele redegørelsen tilbage i BR engang i april måned 2007. Det er udeladt i den første oprindelige indstilling fra forvaltningens side af, som gør, at jeg personligt mener, at vi er nødt til at tage udgangspunkt i vores oprindelige medlemsforslag, så vi ikke kommer ud i de samme ting igen.

Jeg mener, at det her ikke bare er et signal, vi skal sende ud til vores medarbejdere, men derimod, at der skal være handling bag ordene. Der mener jeg, at det er vigtigt, at sundhedsforvaltningen i samarbejde med økonomiforvaltningen udarbejder de her ting med hensyn til, hvordan man skal spørge medarbejderne via sådan en svarblanket om, at medarbejderne hver for sig, læg mærke til det, hver for sig har mulighed for at skrive deres forslag omkring, hvilke regler de synes, der er unødige.

Hermed ikke sagt, at de ikke har lov til at diskutere det internt i de små team osv. Man må heller ikke undervurdere vores medarbejdere i sundhedsforvaltningen, fordi der er nogle, der siger, at svarblanketten er for krævende, og at medarbejderne ikke rigtig kan forstå at skelne mellem statslige og kommunale regler. Det er jo ikke det, der er vores fokus, det er jo ikke det vitale punkt, hvis medarbejderne nu ikke kan skelne mellem kommunale og statslige regler; det er et tilbud, de har. Jeg mener, at lederne faktisk burde kunne finde ud af, om det er statslige eller kommunale regler.

Så derfor vil jeg på vegne af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti stille et ændringsforslag, som vi har fået lagt på bordene.

Rikke Lauritzen (Ø): Bla bla bla bla bla, Ikram Sarwar, det var en lang, lang, lang redegørelse, som stort set var en gentagelse af Ikram Sarwars tale fra sidste gang. Det kan jeg sådan set godt forstå, fordi der er sådan set ikke nogen argumenter sagligt set, der gør, at man gør op med det udvalgsarbejde, vi havde i torsdags.

Det her handler om det processuelle. Det var også det, jeg snakkede om sidste gang, og det synes jeg stadig væk. Jeg synes, det er dybt, dybt forkert, at vi nu laver om på udvalgets beslutning, hvor det var fagforvaltningen, der skulle tage stilling til det her, der skulle tage stilling til, hvordan man ville skrive ud til sine medarbejdere. Jeg synes, det er problematisk, hvis det er, at de her tre partier har sådan en mistillid til fagforvaltningen, at man ikke tror, den kan lave arbejdet ordentligt, men absolut skal have økonomiforvaltningen ind over som kontrolforanstaltning.

Jeg er klar over, med det flertal, som de tre partier har her i Borgerrepræsentationen, er det meget nemmere, hvis de bare kunne sidde og klappe alle sagerne af, inden de kommer ned i BR. Så behøver vi heller ikke at sidde til kl. 23 her om torsdagen, fordi så kan vi sådan set bare gå i gang med afstemninger, og så er den potte ude. Men hvor ville det dog være ærgerligt.

Vi har udvalgsstyre i denne sal, og det synes jeg, man skal respektere. Vi har bearbejdet denne her sag i udvalget, det var et enigt udvalg, der støttede op om beslutningen, og så kommer den tilbage i Borgerrepræsentationen. Jeg ved ikke lige, hvor denne sag har været henne, inden den når hened.

Men jeg synes i hvert fald, at det om ikke andet ville være interessant at høre, hvor SF og De Radikale er i denne sag. Jeg synes, det er meget betænkeligt, hvis I har lyst til resten af denne periode, ja, nu er SF selvfølgelig godt nok gået, men om ikke andet De Radikale, og måske SF når tilbage på sin plads på et eller andet tidspunkt, kunne fortælle mig, om det her virkelig kan være rigtigt, at I synes også, at man skulle – I har ikke meldt jer på talerlisten, I var dårligt på talerstolen sidste gang – hvor er jeres holdning henne i det her? Undskyld, Tina Bostrup, du var på talerstolen, sorry.

Men jeg vil godt vide: Hvad er det, I får ud af det her? Hvorfor får vi ikke nogen holdning, hvorfor lader man den bare køre hen over? Hvad er det, I får ud af, at den skal ind over økonomiforvaltningen? Hvad er det, man som små partier i denne sal får ud af det? Hvad er det, I har handlet af med det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

store parti i denne sal for at kunne støtte op om det her, hvor man ødelægger udvalgsarbejdet? Hvad er det, I har gang i?

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kunne faktisk godt tænke mig at vide, hvad det her handler om helt seriøst. Når vi kigger på indholdet af det, så har der været lavet et udkast, som er blevet sendt i udvalg, og udvalget har kigget på det, vi har faktisk behandlet sagen dybt, dybt seriøst. Vi har drøftet den frem og tilbage, vi har været inde og vende hver enkelt detalje i, hvordan man kunne lave det her på en måde, så det ville virke stærkest muligt. Jeg synes, det er dybt uprofessionelt, at man så går ud nu her, når sagen kommer tilbage i Borgerrepræsentationen og skal konfirmeres, at der så er tre partier, der løber fra den aftale, man har lavet i udvalget, hvor vi vitterligt jo har gjort vores ypperste for at finde den bedste løsning.

Jeg synes faktisk, det er dybt pinligt, og jeg synes faktisk også, det er dybt pinligt i forhold til den politiske proces, i forhold til det, at vi har Socialdemokratiet, der rent faktisk sender en ordfører og har en ordfører på dette område, og vi drøfter tingene meget intenst. Der var nogle gode, saglige diskussioner i udvalget, hvor vi fik drøftet frem og tilbage, hvad det var for en linje, vi skulle lægge os på. Så synes jeg, det er brandærgerligt for den politiske proces, fordi nu vil jeg jo ikke længere i fremtiden eller i øvrigt mine kolleger kunne stole på, at den forhandler, man sender fra Socialdemokratiets side, rent faktisk er en, man kan indgå aftaler med.

Men det er da også dybt pinligt i forhold til de medarbejdere, hvis vi skal gå direkte til sagen her, som et eller andet sted, hvis de skal tage denne behandling seriøst, fordi jeg tror et eller andet sted i hele Borgerrepræsentationen her er vi jo enige om, at alle de regler, der kan fjernes, de skal fjernes, det er vi fuldstændig enige om.

Så det her handler om, om man kan samle Borgerrepræsentationen i et signal til vores medarbejdere om at gøre noget, altså vi mener regelforenkling, at vi mener det alvorligt, at det er noget, vi bakker op om alle sammen og positivt vil gå ind i det arbejde og sende det signal til alle vores medarbejdere. Det går jo fuldstændig fløjten nu, for nu er det blevet til et eller andet internt politisk slagsmål om noget, jeg slet ikke forstår.

Jeg synes, det er brandærgerligt, at man har tre partier med Socialdemokratiet i spidsen, som nu går ud og løber fra en aftale, man har indgået i et udvalg, hvor det rent faktisk er blevet seriøst behandlet. Jeg er lige ved at sige, nu sidder jeg med de tre ændringsforslag, altså det oprindelige forslag, ændringsforslaget og også det tredje forslag fra sundhedsborgmesteren, et ændringsforslag også eller en tilføjelse. Altså jeg er lige ved at sige, at vi burde sende den tilbage i udvalget igen, for vi kan simpelt hen ikke holde til i den her kommune at gå ud ikke og være enige om noget så simpelt som at få regelforenklet der, hvor det er klogt at regelforenkle, og det skal medarbejderne bidrage til.

Så vi burde alle sammen bakke op om det her. Og jeg synes, det er pinligt, at vi står i en situation, hvor det er endt i politisk mudderkastning, det duer simpelt hen ikke. Jeg kan kun sende ansvaret tilbage til overborgmesteren, som har været inde og forkludre denne sag, jeg synes ikke, det er godt for hele den politiske proces i Københavns Kommune, at man ikke kan forstå at samles omkring det her.

Jeg vil så bare sige for en anden gangs skyld, for jeg respekterer selvfølgelig, at der er tre partier, der har et flertal, sådan er det jo. Men helt ærligt, jeg vil da ikke for medarbejdernes skyld udelukke, at hvis man så havde sagt, at det her er blevet underkendt i Den Socialdemokratiske Gruppe, hvorfor kom man så ikke tilbage, hvorfor kommer man så seriøst ikke tilbage og spørger mig og de øvrige, som har indgået det her forlig og siger: Kan vi ikke finde et andet, som lige tilpasser sig på dette område?

Det er det, som sundhedsborgmester Mogens Lønborg har gjort, men det har Socialdemokraterne ikke valgt at gøre. I har valgt at trumfe det her igennem med et snævert flertal i stedet for, vi andre ville da gerne være med, vi er da lydhøre over for argumentets kraft. Det, der er så brandærgerligt, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

er, at man bare trumfer det igennem, og så ender man med at få en splittet Borgerrepræsentation i en sag, som er så afgørende vigtig på dette område. Det er ikke godt.

Wallait Khan (U): Indholdet har vi diskuteret sidste gang her, og så har vi også haft diskussion under udvalgsbehandlingen.

Men når vi nu kommer tilbage, så fatter jeg ikke, at Socialdemokraterne og 2 andre partier løber fra den aftale eller den enighed, vi har opnået under udvalgsbehandlingen. Vi var jo meget, meget glade og stolte, at vi var enige.

Samtidig sagde Socialdemokraterne det tydeligt, de kunne godt forstå, hvad andre sagde, at faglige udvalg, fagforvaltningen og den faglige borgmester skal have lov til at komme på banen. De havde ikke noget problem med overborgmester Ritt Bjerregaard, selvfølgelig var det ikke nødvendigt, at hun skal være inde i sagen, og så var det heller ikke nødvendigt, at økonomiforvaltningen skal være så meget inde i alt.

Så jeg fatter det ikke, de sagde det tydeligt under udvalgsbehandlingen, vi var alle sammen enige, og så nu pludselig kommer tre partier igen med samme forslag, som var i starten, og den enighed, vi har opnået der, den har man bare glemt.

Hvis det er det arbejdsklima, vi skal skabe, at flertallet skal være ligeglade med små partier og menige medlemmer, så synes jeg, det vil være forkert, så vil det være svært for os alle sammen at tro på de store partier, fordi man kan nå enighed, man kan diskutere, og man kan skabe et eller andet resultat, og så pludselig så løber man fra aftalen. Det kan jeg ikke forstå hvorfor. Måske vil man have fingeraftryk på det hele, men jeg synes, det er forkert, fordi vi har set i Folketinget, der sidder også et flertal, som totalt ignorerer oppositionen. Hvis vi får samme klima her, så vil det være dårligt.

Jeg synes, det gælder ikke kun Sundheds- og Omsorgsudvalget, at alle udvalg, faglige udvalg og fagudvalg og fagforvaltninger skal have lov til at fungere bedst muligt, i stedet for at bare man har flertallet, og man så ovenfra skal involvere sig i det hele, og man skal spænde ben for andre borgmestre, som er fra små partier, det vil være meget, meget forkert faktisk.

Jeg vil opfordre Socialdemokraterne til at trække det her tilbage og så holde sig til den enighed, vi har opnået under udvalgsbehandlingen, og så kan vi gå videre med det her.

Når borgmester Mogens Lønborg kommer med det her ændringsforslag, så synes jeg, Socialdemokraterne skal være glade for det, fordi det, Socialdemokraterne har krævet, at man skal have en tidsfrist, hvornår vil man komme med den der undersøgelse, så synes jeg, at når han lover noget med det her ændringsforslag, fordi han har vurderet, han har diskuteret med forvaltningen, og så kommer han med det her løfte, at i april vil vi have den her diskussion igen, og vi vil se de undersøgelser.

Så jeg synes, det er positivt. I stedet for at man glæder sig over dette, så siger man, nej, nu falder vi tilbage til det, som vi har gjort før, og vi blæser på den aftale eller den enighed, vi har opnået under udvalgsbehandlingen. Substansen eller indholdet er vi jo enige om, men måde at arbejde på er forkert og forkastelig.

Så derfor vil jeg sige, vær så venlig at trække dette tilbage, og vi skal holde fast i, at når vi aftaler noget, så holder vi også ved det.

Mona Heiberg (A): Jeg er enig i, at der er et godt samarbejdsklima i Sundhedsudvalget, det er jeg fuldstændig enig i, og de fleste sager foregår i god ro og orden. Det kan jeg forstå, da jeg ikke var til stede, at denne sag også har gjort.

Men vores ordfører, som tidligere har været oppe, har jo haft nogle punkter med, da han kom til det pågældende møde, og dem har vi nu valgt at holde fast i, og det er nu stillet som ændringsforslag, og det mener jeg stadig væk er en seriøs behandling af dette forslag.

Dansk Folkeparti er meget, meget vred over det her, kan jeg forstå. Det er jo ikke en aftale, det er en beslutning i et udvalg, det er ikke en politisk aftale det her, så det er ikke noget aftalebrud eller an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

det. Det er jo set før, at det er her i salen, at ændringsforslagene bliver fremlagt, og det bliver de så også denne her gang. Det er jo den her forsamlings gode ret, må man jo sige, når man kommer tilbage i salen.

Godt nok har vi udvalgsstyre, men hvis alt skulle besluttes i udvalget, så kunne vi jo bare lade være med at stå her i dag, vi kunne bare lade være med at møde op. Således er det jo ikke, og det er jo set tidligere mange, mange gange fra samtlige partier herinde.

Så jeg vil meget bede om, at man tænker sig lidt om igen. Det nye i det her er det 3. "at", det 4. "at" er identisk med det af borgmester Mogens Lønborg stillede, og de to første har man før set i udvalget.

Så jeg synes ikke, der er så meget nyt i det her, men vi tre partier har så valgt at holde fast i det, og derfor er det i dag stillet som ændringsforslag. Længere er den sag vel ikke.

Indholdet af selve brevet, at der både står overborgmesteren og sundhedsborgmesteren som underskrivere, kan jo ikke vække den store undren, altså personaleansvaret i denne kommune ligger selvfølgelig i fagforvaltningen, det ligger jo også hos overborgmesteren.

Jesper Christensen (A): Jamen jeg skal gøre det kort. Mona Heiberg har været så venlig at sige noget af det.

Det kan da godt være, vores reaktion havde været anderledes, hvis vi havde set, at den udsendte BR-dagsorden sådan set havde fået alle "at"-erne med. Det var jo væsentligt for os at vide, at det "at", som åbenbart var faldet ud, om, at det skulle tilbage i salen, selvfølgelig gjorde os lidt kede af det, og hvor vi derfor besluttede at sige, nej, så genfremsætter vi sku hele skidtet – undskyld.

Det her er jo ikke den eneste sag, vi har på dagsordenen i aften, hvor nogle stiller ændringsforslag til en sag, der har været behandlet og det ene og det andet. Jeg synes ikke, det er så dramatisk, og jeg er sikker på, at de andre politiske partier udmærket er klar over, at den situation med hensyn til stemmetallet, der var i udvalget den pågældende dag, formentlig har haft indflydelse på, hvad det var for en forhandling, der skete.

Borgmester Mogens Lønborg: Man skal høre meget, før ørerne falder af. Jeg er dybt forundret over, at Socialdemokratiet, De Radikale og SF nu laver en 180 graders vending. Det troede jeg kun var de første 6 måneder af den her valgperiode, men nu laver man altså en 180 grader igen.

Jeg synes specielt det var tankevækkende at høre Ikram Sarwars argumentation, at Ikram Sarwar erklærede sig fuldstændig enig i min påpegning af, at det var et enigt udvalg. Men så efterfølgende manglede der lige en frist for indlevering eller en genoptagelse af sagen her i BR, et ønske, der er fuldt imødekommet med det ændringsforslag, jeg har omdelt. Andre indvendinger hørte jeg sådan set ikke fra Ikram Sarwar på talerstolen. Det var alene at få en dato, et tidspunkt for, hvornår vi skulle melde tilbage til Borgerrepræsentationen. Og det ligger med det ændringsforslag.

Så det andet, vi blev enige om på udvalgsrådet, løber man så fra. Og der synes jeg sådan set, Ikram Sarwar, det ville klæde Socialdemokratiet og deres ordfører på det område at fortælle hele forsamlingen, hvad det i øvrigt er der gør, at de andre ting, vi blev enige om, nu pludselig ikke kan opnå enighed. Hvad er det for nogle ting? Vær dog ærlig og så sig, nej, vi synes alligevel ikke, det er så godt, vi løber fra det her, fordi vi synes ikke, det er så godt.

Til Mona Heiberg, nu skal alt jo ikke besluttes i udvalget, siger Mona Heiberg, nej, det er jo rigtigt, det er jo rigtigt. Hvor er det, man beslutter udformningen af blanketter, er det mest rimeligt at sætte det op i Borgerrepræsentationen, eller er det mest rimeligt at lade den slags detailspørgsmål blive afklaret i et udvalg? Jeg synes ikke, den slags detailspørgsmål hører hjemme her i Borgerrepræsentationens sal.

Vi har et udvalgsstyre, og det tror jeg, alle 55 her i Borgerrepræsentationen er rigtig godt tilfredse med, at vi har, og så er det lidt besynderligt at høre, at nu skal vi sørge for, at heller ikke alt, altså

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

blanketudformning, og hvem der skal skrive under og den slags ting, det skal søreme ikke være nede i udvalget. Det er så væsentligt og så overordnet, så det må vi altså have helt op i Borgerrepræsentationen for at kunne træffe. Det forstår jeg altså ikke.

Så er det da rigtigt, og jeg kan ethundrede procent tilslutte mig, hvad Rikke Lauritzen sagde her fra talerstolen, så er det altså lidt tankevækkende, at der er tre partier, der står bag det oprindelige medlemsforslag, men der er altså kun et parti her, til gengæld har de så haft tre personer oppe på talerstolen.

Men altså vi har ikke hørt noget fra SF, vi har ikke hørt noget fra Det Radikale Venstre i denne sag. Hvorfor er det, at de to partier nu har ændret holdning, løber fra det, vi var enige om i torsdags. Jeg er glad for, at Mona Heiberg udtrykte her fra talerstolen, at vi har et godt samarbejds-klima i Sundheds- og Omsorgsudvalget, det tror jeg, vi alle i udvalget netop lægger meget vægt på. Derfor var det også så vigtigt, at vi blev enige.

Med det fremmøde, der var, og det er rigtigt, som det er blevet sagt, at hele Den Socialdemokratiske Gruppe var ikke til stede, så kunne man godt, hvis man ikke var optaget af konsensus, så kunne man sagtens, så kunne jeg sådan set godt have fået et flertal truffet igennem uden ændringer, uden kompromiser, det ønskede jeg ikke. For vi skal lave noget, der er holdbart, vi skal sørge for, at personalet ude omkring oplever, at her er der et enigt udvalg, her står alle partierne fælles omkring de her ting.

Det vil være altså at skyde os selv i foden, hvis man fra starten af har sådan en politisk polemik omkring noget så simpelt, som hvordan breve og spørgeskemaer skal se ud.

Jeg er nødt til også at sige omkring spørgeskemaer, altså med al respekt for regnedrengene i økonomiforvaltningen, med al respekt for dem, og jeg har stor respekt, så er det ikke det mest åbenbare, at man deroppe skal sidde og udarbejde spørgeskemaer, som skal anvendes af hjemmehjælp, af plejehjemsassistenter og lignende. Det er altså en besynderlig arbejdsdeling, at det er økonomiforvaltningens embedsmænd, som skal lave de her skemaer. Det er mig ubegribeligt, hvorfor man åbenbart ikke har tillid til sundheds- og omsorgsforvaltningen og Sundheds- og Omsorgsudvalget, til, at de selv kan finde ud af de ting.

Men jeg forventer sådan set, at Ikram Sarwar kommer herop på talerstolen og argumenterer for, ud over det ændringsforslag, som jeg så går ud fra, vi er enige om, nemlig noget med april måned og tilbagerapportering til Borgerrepræsentationen, hvad er det så i det, vi var enige om i torsdags, som Socialdemokratiet nu ikke længere vil være med til. Det er dog det mindste, når man nu er parat til at løbe fra en aftale, så i det mindste at åbenbare for hele forsamlingen, hvad det er.

Så vil jeg lige sige til Mona Heiberg, med hensyn til personaleansvar, ja, det er jo en rigtig betragtning, at personaleansvaret det er også overborgmesterens, men det her er jo ikke personalerettigheder; altså det er et spørgsmål om at fjerne nogle regler, det har intet med personaleansvar at gøre overhovedet.

Ikram Sarwar (A): Lad mig starte sådan enkeltvis.

Rikke Lauritzen fra Enhedslisten siger, at vi ikke tager udvalgsstyret alvorligt. Der synes jeg, at Rikke Lauritzen er gået galt i byen. Jeg mener helt bestemt, at hvis Rikke Lauritzen havde lyst til at læse alle 4 "at"-er på ændringsforslaget, hvis hun så læser det 3. "at", står der: "Sundheds- og omsorgsforvaltningen og økonomiforvaltningen tilpasser svarblanket til de forskellige målgrupper." Det er jo noget af den debat, vi havde på udvalgsrådet om, at svarblanketten ikke var målrettet nok og ikke var målrettet de enkelte grupper. Det tager vi højde for her i vores ændringsforslag.

Til Wallait Khan kan jeg sige: Løbe fra aftaler, og at det kommer fra Wallait Khan, det behøver jeg sådan set ikke at gå videre ind i.

Borgmester Mogens Lønborg siger, at vi har lavet en 180 graders vending. Det har vi jo ikke. Som jeg startede med at sige i dag, hvad er det, der er i fokus her? Det er medarbejderne, og jeg går da

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

stærkt ud fra, at borgmesteren på området er enig med mig i, at vi skal forenkle hverdagen for medarbejderne og gøre det mere effektivt for dem med de kerneområder, som de står for med hensyn til personlig pleje, hvis vi snakker om pleje direkte til vores ældre. Så derfor er fokus medarbejderne, og det holder vi fast ved.

Så siger borgmester Mogens Lønborg, om jeg kan komme op på talerstolen og komme med noget nyt andet end bare det ændringsforslag, som borgmester Mogens Lønborg også stiller. Det er, at jeg mener, det er forkert at sige, at økonomiforvaltningen sådan set skal ud af den her.

Jeg forstår ikke, hvorfor borgmester Mogens Lønborg ikke har en vis tiltro til, at økonomiforvaltningen i samarbejde med sundhedsforvaltningen, læg mærke til det, det er jo et samarbejde. Nu vil jeg ikke bruge samme begreb, som Mogens Lønborg bruger om folk i økonomiforvaltningen, men jeg mener, at det er folk, som er kompetente, som i samarbejde med sundhedsforvaltningens medarbejdere sagtens kunne finde ud af at lave en svarblanket. Det er også det, vi lægger op til i vores 3. "at", at det skal tilpasses de forskellige målgrupper.

Jeg mener ikke, at Carl Christian Ebbesen behøver at puste sig så meget op på talerstolen omkring aftalebrud osv. osv. Den øverste instans i Københavns Kommune er BR, vi holder BR-møde i dag, og vi tager det her til beslutning.

Derfor holder vi fast ved vores ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg beklager dybt, Ikram Sarwar, at jeg ikke var taknemmelig nok i forhold til, at jeg faktisk fik mit ændringsforslag igennem, om svarblanketten blev målrettet målgruppen. Det siger jeg selvfølgelig tusind, tusind tak for, det er meget stort af Den Socialdemokratiske Gruppe, at de har ladet et ændringsforslag fra Enhedslisten passere, tusind tak.

Til gengæld forstår jeg stadig væk ikke, hvorfor det er, at Ikram Sarwar har skiftet holdning og ikke synes, at man kan overlade det her arbejde til sundhedsforvaltningen. Hvad er det for en mistillid til, at sundhedsforvaltningen fagligt ikke er i stand til at varetage dette arbejde?

For mig er det sådan set ikke så vigtigt, om der står en eller to eller nul borgmestre på det der brev, der skal sendes ud til medarbejderne, fint nok. Min anke er stadig væk, at man vil have økonomiforvaltningen ind over det her.

Jeg kan sagtens, sagtens sætte mig ind i, hvorfor det er, at Socialdemokraterne synes, det her er en god ide. Det er trods alt deres forvaltning. Men hvorfor SF og Det Radikale Venstre synes, det her er så fantastisk, det mangler jeg stadig væk at få svar på. Jeg er klar over, at de har travlt med at debattere et eller andet nede i salen og ikke rigtig har tid til denne debat, men jeg vil stadig væk gerne opfordre De Radikale og SF til at komme på talerstolen og forklare, hvad det er de synes er så fantastisk fedt ved det her. Hvorfor er det, at I er med til at lave et stykke udvalgsarbejde og så skifter holdning, når den kommer ned i salen en uge efter? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Carl Christian Ebbesen (O): Lige med hensyn til svar til Mona Heiberg. Hvis det er en principbeslutning om, hvem der er størst og mægtigst i Københavns Kommune, så er jeg ikke et sekund i tvivl om, at det er Borgerrepræsentationen, der giver jeg Mona Heiberg fuldstændig ret i, at hvad regler og procedurer angår, så kan man stille sit ændringsforslag og få det vedtaget her.

Det, jeg gik på talerstolen og angreb, det var alene det, at man sender det i udvalg, at man tager en grundlæggende drøftelse og indgår en politisk aftale om, at det er det, man gerne vil for at samle det politiske flertal, for at samle en bred enighed og en opbakning til, at man går ud og gør det her for medarbejdernes skyld.

Så er det, at Socialdemokratiet går ud og løber fra den aftale, løber fra det forlig, der er indgået. Der er det klart, at i forhold til efterspillet, så er det ikke et spørgsmål om, om man kan stemme ander-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

ledes i salen her, for det kan man, men for efterspillets skyld, så daler lysten eller troværdigheden til at indgå politiske aftaler eller kompromiser med Socialdemokratiet, når troværdigheden ikke er her.

Havde man haft respekt for sig selv, det er det, jeg prøver at appellere til, ikke kun af politiske årsager, men også for medarbejdernes skyld, så havde man jo henvendt sig til alle politiske partier og prøvet at indgå et nyt forlig, hvis det var, man var kommet i problemer med sit bagland.

Det er jo fair, at man kan komme i den situation, men for medarbejdernes skyld er det da klogt at gå ud og finde en så bred opbakning som overhovedet muligt til det konkrete indhold. Så synes jeg også, vi har et problem, vi har nogle rigtige dygtige medarbejdere i sundheds- og omsorgsforvaltningen, men vi ved også, at mange af dem har udenlandsk baggrund, mange af dem er ikke specielt dygtige til det danske sprog. Det betyder, og det var netop det, som der var et af kritikpunkterne, at det brev, der bliver sendt med ud, er formuleret på en måde, så det både er svært at læse og svært at forstå, hvad indholdet er af det, at der skulle laves en justering af det.

Ikram Sarwar også oppe og sige, at der i forhold til målgrupperne skulle laves forskellige blanketter.

Så må jeg også sige, at jeg synes dybt seriøst, at det er uprofessionelt arbejde så i de fire ændringsforslag, der er kommet til sagen i dag, at man først skriver i 2. "at", at til brug for det her arbejde med regelforenklingen skal man udsende det i bilag 2 og 3 vedlagte brev og skema til de pågældende ledere og medarbejdere.

Det vil sige, så må man tage det bogstaveligt, at det er brevet, og det er skemaet, som er vedlagt, der skal sendes ud, det er jo det, Borgerrepræsentationen beslutter. Og så laver man derudover et 3. "at"-punkt, som er i direkte strid med det om, at nu skal sundheds- og omsorgsforvaltningen sammen med økonomiforvaltningen tilpasse svarblanketten. Altså man kan jo ikke både vedtage, at man sender den her blanket ud, og at man så efterfølgende beslutter, at den skal tilpasses de forskellige målgrupper.

Altså alene arbejdet i denne proces har ikke været grundigt nok, og derfor er den indstilling, der ligger fra udvalget, en bedre indstilling. Det er jo ikke ensbetydende med, at den ikke kan forbedres endnu mere, hvis det er, der er kommet nye ting ind i sagen. Og helt fair og respekt for det, at hvis det er diskussionen om økonomiforvaltningen, der skal ind over, fint, så lad os få det på banen.

Og på baggrund af alt det her synes jeg, det vil være ærgerligt at sende det her ud, som det er, for det bliver ikke godt nok, så er det kun en politisk markering af, at man vil regelforenkling, men ikke reelt. Indholdet i det er simpelt hen ikke godt nok.

Jeg vil foreslå og stiller forslag om, at vi får en tilbagevisning til udvalget med henblik på fornyet behandling.

Wallait Khan (U): Jeg er enig med Carl Christian Ebbesen.

Og så vil jeg også sige, at borgmester Mogens Lønborg efterlyser SF og Det Radikale Venstres holdninger omkring det her. Det står selvfølgelig i ændringsforslaget, men når de ikke kommer og siger noget, vil jeg sige, at hos dem er der udsolgt. Det gælder ikke kun denne her sag, en stor del af deres politik, de er faldet som lam for Socialdemokraterne, og det skal de have lov til, det skal de kun svare for til vælgerne, når valget kommer på et eller andet tidspunkt.

Så vil jeg sige, at når det gælder egentlig respekt for opposition og samarbejde, så vil jeg sige, jeg har en kusine sød som honning og meget klog, Mona Heiberg, som sagde engang for ikke så lang tid siden, at det, vi oplever i Københavns Kommune nu, det er ikke udvikling, men afvikling, og det er ikke godt.

Borgmester Mogens Lønborg: Først vil jeg med ærgrelse konstatere, at to af de tre forslagsstillerne endnu ikke har ytret sig i denne sag, men man kunne selvfølgelig også sige, at vi har jo også drøftet det her igennem i udvalget, det burde jo sådan set også være nok, at der ikke er nogen grund til at ud-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

valgsbehandle her i Borgerrepræsentationen og tage hele forsamlingens tid med noget om, hvordan blanketterne skal udformes.

Det er i øvrigt fuldkommen korrekt, som Carl Christian Ebbesen bemærker, at i det 2. "at" taler man om et skema, et bestemt identificerbart skema, der skal sendes ud, og i næste "at", der taler man så om en svarblanket. Nu kan man selvfølgelig gå hen og tolke på, om skema og svarblanket er det samme. Vi er nede i noget, der slet ikke burde overhovedet komme til drøftelse i denne sag.

For mig er det afgørende i hvert fald to ting, at vi får et så stort udbytte af denne proces som overhovedet muligt, og det har derfor for mig været magtpåliggende, at forvaltningen, som vi har udtrykt det i vores forslag, er faciliterende i denne proces. Vi har en situation, hvor rigtig mange mennesker i vores forvaltning er trætte af skemaer og blanketter, det er faktisk det uvæsen, vi skal til livs, og så propper vi altså lige nøjagtigt en blanket eller et skema ned i halsen på dem på den her måde uden sådan meget videre at facilitere den proces.

Skal jeg lige for en stund tage min konsulentkasket på, så vil jeg sige, jeg vil simpelt hen dømme en sådan proces til et 3-tal. Det går simpelt hen ikke, man får ikke noget som helst fornuftigt ud af det. Man får nogle signaler, javel, og hvem der står bag, javel. Men det, man fisker efter i sådan en proces, det er altså meget, meget lidt, og det er ikke gennemreflekteret, fordi det, det handler om, det er at få en refleksionsproces i gang hos vores medarbejdere, det ligger ikke lige for. Det er ikke noget med at undervurdere nogen medarbejdere, men det ligger ikke lige for at tænke i, hvad er det egentlig for nogle statslige, kommunale regler, vi gerne kunne tænke os at få fjernet, for at vi kan få en bedre arbejdsdag. Det skal ind under huden, det skal reflekteres, diskuteres, drøftes med hinanden, så kan vi få et ordentligt udbytte ud af det.

Det andet, og der bliver jeg nødt til igen at bede Socialdemokratiet om virkelig heroppe at gøre det klart for os alle sammen, hvorfor man åbenbart mener, at det er så afgørende, det I nu kommer med, at man er parat til at bryde ikke bare aftaler, men også den enighed.

Det er jo ellers almindeligt at høre fra Socialdemokratiet, hvor dejligt det er, at vi har konsensus, budgetaftalen blev indgået, det er man stolt af. Hvorfor er det, at den enighed, vi har fået i udvalget, skal brydes nu ved, at I kommer her i Borgerrepræsentationen og genfremsætter, med nogle enkelte ændringer, jeres oprindelige forslag? Det vil jeg gerne have svar på.

Mona Heiberg (A): Jeg tror, at der er flere end Socialdemokraterne, der skal være varsomme i denne sag, så man ikke ødelægger udgangspunktet for et videre godt samarbejde. Det er man vist ikke helt alene om som et enkelt parti.

Så vil jeg sige til Dansk Folkeparti, at hvis påstanden er, at medarbejderne ikke kan læse det pågældende brev og det pågældende skema, så er man meget langt ude. Så det er simpelt hen ikke noget godt argument for den personalegruppe, for de medarbejdere, der er i den forvaltning. Jeg bliver rystet igen og igen, hver gang der fremkommer sådanne eksempler fra Dansk Folkeparti.

Men jeg har alligevel, Carl Christian Ebbesen, en indrømmelse, og det er, at man kan have ret i, Dansk Folkeparti og andre kan have ret i, at man skal tilpasse noget, der er besluttet. Derfor vil vi 3 partier meget gerne i det 2. "at" undlade der, hvor der står "bilag 2 og 3", hvis vi nu streger det 3-tal og streger skemaet, så er det de to forvaltninger bagefter, der skal tilpasse denne svarblanket.

Det mener jeg er den korrekte fremgangsmåde, det mener vi, og det ville være godt, at de to forvaltninger så kunne lave dette samarbejde og formulere det, at det ikke er tilrettelagt og besluttet her i salen på forhånd. Så det kan Carl Christian Ebbesen sådan set have ret i, den indrømmelse gør vi gerne.

Vi har ikke mere at tilføje til den debat, og jeg mener, at de 4 "at"-er, vi tre partier nu står bag ved, burde gå til afstemning, og et flertal er et flertal i denne sag. Det lærer man bestemt som gruppeformand, som Carl Christian Ebbesen jo også er. At tælle til 28 kan være en vigtig sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Carl Christian Ebbesen (O): At tælle til 28 er en meget vigtig sag i Borgerrepræsentationen, hvor det er det tal, der skal til for at have et flertal. Men det er da også lige så vigtigt at sende det klare signal til vores medarbejdere, at vi faktisk er en samlet Borgerrepræsentation, der står bag.

Jeg takker Mona Heiberg for at kvittere for, at Dansk Folkeparti kan bidrage til, at det her bliver et bedre forslag, det er sådan set det, hele vores udvalgsstyre går ud på, at vi jo netop har mulighed for at sidde i udvalget og komme med de forskellige bidrag og finde de gode løsninger, der skal til for at komme videre.

Jeg vil sige, jo længere vi taler nu her, jo mere nærmer vi os også den samme diskussion, som vi havde i udvalget, som mandede ud i, at vi rent faktisk fik et forlig.

Det der så er efterladt tilbage, som jeg synes stadig er vigtigt, det er jo diskussionen om, at når man har med ældre mennesker at gøre, hvor det er vigtigt, at der kommer hjemmehjælp, hvor der kommer en person ind af døren, som sørger for, at man får noget at spise, at kommunen er i stand til at kunne dokumentere, at man rent faktisk opfylder de krav, at besøgene har været der, at den ældre har krav på at få et vikarbesøg, hvis det er, at man ikke dukker op osv. osv., den form for dokumentation, som er helt nødvendig.

Så lige så vigtig som det er at regelforenkle, er det jo lige så vigtigt at spørge medarbejderne om, hvordan man kan gøre den dokumentation nemmere, for jeg tror, vi alle sammen er enige om, at den ældre har et krav i forhold til at få leveret hjemmepleje. Derfor er det utrolig vigtigt, at de også bliver inddraget i den proces.

Men vi kan da spille hele aftenen på det her. Jeg opfordrer blot til, at vi behandler det her lidt mere seriøst, end det er blevet, og det er det, jeg synes er så brandærgerligt, at vi nåede utrolig langt i udvalget, men det viser sig, at vi er ved at tabe det hele på jorden igen nu.

Nu er vi nået et lille skridt på vejen, men vi mangler lige det sidste. Der synes jeg, at de socialdemokratiske ordførere burde melde sig på banen og sige, o.k. vi giver den så 14 dage mere, vi tager en runde mere, og så finder vi så det kompromis, der kan samle alle.

Lad os nu udvalgshenviser den, og jeg er sikker på, vi er jo indstillet, Dansk Folkeparti er indstillet på at finde den løsning, alle kan sparke op om, og det bliver et bedre forslag end det, der nu ligger på bordet. Selv om den lille ændring, I har imødekommet, forbedrer det lidt, men vi kunne lige få det sidste med, hvis det var, vi havde tiden til at diskutere det.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Mona Heiberg siger meget belærende, at det hele gælder om at tælle til 28, javist, men det gælder søreme også om at kunne tælle til 6 i udvalget. Det kunne Socialdemokraterne ikke i torsdags, helt fint, man kan blive forhindret i at komme til et udvalgsmøde, men hvorfor var det så så vigtigt, at denne sag kom igennem så hurtigt, så man skulle drøne det hele igennem udvalget og få det ned i BR, så man bare kunne omgøre udvalgets beslutning?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Hele den her detaillidiskussion om nogle små ændringer, imødekomme osv. tilsiger jo sådan set lige præcis det, som Carl Christian Ebbesen har sagt og har foreslået, nemlig at det er en ommer, tilbage i udvalget, vi når det nok. Altså de regler, vi er ude og skal bekæmpe, mange af dem har sikkert været der i lang tid, om der går 14 dage mere eller mindre, det tror jeg ikke nogen her i salen seriøst vil påstå, at så forpasser vi en chance for at komme af med de regler. Så lad os sende det tilbage i udvalget og lad os finde hinanden, som Carl Christian også rigtigt siger.

Til Mona Heiberg om de der 28, jamen det siger jo sådan set, synes jeg nok, desværre lige præcis den tanke, som måske i denne sag har præget Socialdemokratiet, bare vi har et flertal. Vi har et helt enigt udvalg, Mona Heiberg, og enighed, bredde, konsensus plejer da i mange sammenhænge også

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

i Socialdemokratiet at være en dyd, ikke mindst budgetaftalen, der var det i hvert fald ikke bare noget med 28, der skulle man have hele bredden med. Det fik vi i udvalget. Hvorfor skal vi nu pludselig til at sidde og tælle mandater? Det synes jeg er lidt uskønt.

Så lad os tage en runde mere i Sundheds- og Omsorgsudvalget, vi har gode erfaringer med at finde hinanden i det udvalg, og det vil vi gøre også igen.

Dansk Folkeparti stillede forslag om at tilbagevisning sagen til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag til 1. og 2. at-punkt:

"1. og 2. at-punkt udgår og erstattes af:

at Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Økonomiforvaltningen at igangsætte et arbejde med at identificere regler og krav, som ledere og medarbejdere i Sundhedsforvaltningen finder bør fjernes eller forenkles, da de vurderes at være overflødige eller begrænsende i det daglige arbejde på ældreområdet,

at borgmester Mogens Lønborg og overborgmester Ritt Bjerregaard til brug for dette arbejde udsender det i bilag 2 vedlagte brev til de pågældende ledere og medarbejdere,

at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Økonomiforvaltningen tilpasser svarblanket til de forskellige målgrupper,

at Borgerrepræsentationen i april 2007 forelægges en indstilling med redegørelse for indkomne svar samt forslag til afskaffelse og forenkling af regler - både kommunale og statslige."

Sundheds- og Omsorgsborgmester Mogens Lønborg, C, stillede følgende ændringsforslag:

"Der tilføjes følgende at-punkt til indstilling:

at Borgerrepræsentationen i april 2007 forelægges en indstilling med redegørelse for indkomne svar samt forslag til afskaffelse og forenkling af regler - både kommunale og statslige."

Det af Dansk Folkeparti stillede forslag om tilbagevisning sagen til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev forkastet med 29 stemmer imod 21.

For stemte: C, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B og F.

Det af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag blev godkendt med 28 stemmer imod 21. 1 undlod.

For stemte: A, 5 medlemmer af B (Klaus Bondam, Manu Sareen, Bo Normander, Katrina Feilberg og Kasper Johansen) og F.

Imod stemte: C, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af B (Tina Bostrup).

Det af Sundheds- og Omsorgsborgmester Mogens Lønborg, C, stillede ændringsforslag var således bortfaldet.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt med 36 stemmer imod 0. 14 undlod.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Følgende undlod at stemme: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

=====

7) BR 44/07. Revision af kvalitetsstandarderne

Indstilling om,

at godkende kvalitetsstandarder for personlig og praktisk hjælp, jf. lov om Social Service § 83,

at godkende kvalitetsstandarder for genoptræning og vedligeholdende træning, jf. lov om Social Service § 86,

at godkende at genoptræning organiseres i en Bestiller-Udfører-Modtager-model (BUM), i lighed med personlig og praktisk hjælp, samt

at kvalitetsstandarden for Psykisk pleje og omsorg ændres til: "Borgere, der har behov for psykisk pleje og omsorg, enten på grund af fysiske, psykiske og sociale problemer, herunder ensomhed".

Det bemærkes, at arbejdet med en revision af konceptet for kvalitetsstandarder skal koordineres med det arbejde vedrørende kvalitetsstandarder, der sættes i gang i forlængelse af indstillingen om Åbenhed på Rådhuset (BR 337/06).

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Camilla Burgwald (F): Jeg vil gerne sige noget om arbejdet med kvalitetsstandarder i det hele taget mere end om det serviceniveau, som kvalitetsstandarderne er udtryk for, fordi det vender vi tilbage til i budgetforhandlingerne.

Men siden behandlingen af indstillingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget og behandlingen i Økonomiudvalget er Sundheds- og Omsorgsudvalget blevet præsenteret for det arbejde, som sundheds- og omsorgsforvaltningen laver med at revidere kvalitetsstandardkonceptet på ældreområdet. Jeg kan kun sige, at vi i SF synes, at økonomiforvaltningen og de andre fagforvaltninger bør skele ganske gevaldigt til det meget fornuftige arbejde, der foregår i sundheds- og omsorgsforvaltningen med revision af kvalitetsstandardkonceptet.

Det arbejde, som foregår i sundheds- og omsorgsforvaltningen, eller afsættet for det arbejde er tre forskellige ting.

For det første er de eksisterende kvalitetsstandarder formuleret i et bureaukratisk volapyksprog, der hverken er anvendeligt for medarbejdere eller for borgere, og som for den sags skyld også er en ordentlig moppedreng, som der ikke rigtig er nogen, der orker komme igennem.

For det andet er det detaljeret i en sådan grad, at det ikke overlader rum for meget fleksibilitet i tilrettelæggelsen af arbejdet.

For det tredje er det kun leverandører og ikke borgere, der må få indblik i, hvilke tidsangivelser der knytter sig til de enkelte serviceydelser. Det er et mere kontroversielt synspunkt, men fra SF mener vi altså også, at borgerne burde få indblik i tidsangivelser.

Men det arbejde, der foregår med revision af kvalitetsstandarder i sundheds- og omsorgsforvaltningen, drejer sig altså primært om to ting.

For det første at formulere kvalitetsstandarder i et sprog, som folk, ansatte kan forstå, så de kan bruge dem i hverdagen, og så borgerne får et overskueligt indblik i, hvad søren det er, vi tilbyder dem af hjælp og assistance, når de selv er blevet for gamle til at klare det hele.

For det andet at skabe mere fleksibilitet for medarbejderne i tilrettelæggelsen af arbejdet ved ikke at visitere ydelser i mindst detalje, men ved at visitere ydelser i bredere kategorier. Ovre i sundheds- og omsorgsforvaltningen kalder vi det pakker, så ansatte og borgere får mere frihed til selv at snakke sig til rette om, hvordan f.eks. hjemmehjælpen konkret skal udmøntes. Det synes vi i SF er en rigtig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

god måde at arbejde med kvalitetsstandarder på, når det nu en gang er et lovkrav, at der skal være kvalitetsstandarder.

Derfor opfordrer vi altså økonomiforvaltningen og de andre forvaltninger i det arbejde, der pågår med at indføre kvalitetsstandarder bredt i kommunen, i allerhøjeste grad at skele til, hvordan man gør kvalitetsstandarderne meningsfulde for både ansatte og borgere, sådan så vi kan undgå, at Københavns Kommune bliver sovset ind i rigide bureaukratiske og uforståelige kvalitetsstandarder, som der ikke er nogen, der rigtigt kan bruge til noget.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg skal gøre det ganske kort. Det er jo en meget nænsom revision af vores kvalitetsstandarder denne her gang.

Men jeg vil bare, også lidt i forlængelse af det, Camilla Burgwald var oppe og sige, bemærke, at det betyder ikke, at vi synes, at så er kvalitetsstandarder sådan, som de skal være. Tværtimod så mener vi, der er brug for et helt nyt koncept for kvalitetsstandarder. Vi tog sådan set hul på det på det politiske plan allerede i torsdags, hvor vi havde en temadrøftelse om kvalitetsstandarderne, hvor jeg oplevede, der i hvert fald var en enighed i udvalget om at gå videre ad de spor, som vi drøftede, og som forvaltningen kom med et oplæg til.

Det, det handler om, er forenkling, det handler om at gøre det borgerrettet. Det skal være sådan, at kvalitetsstandarderne umiddelbart i sig selv kan kommunikere til borgerne, hvilken kvalitet de har krav på skal opfyldes.

Så jeg forventer mig rigtig meget af dette arbejde og håber på, at vi i udvalget kan fastholde det fælles fokus, den fælles forståelse af, at her har vi altså en opgave for at få de her ting forenklet til gavn både for borgerne, men også for vores medarbejdere.

Carl Christian Ebbesen (O): De her kvalitetsstandarder er ikke gode nok, de er overhovedet ikke et udtryk for det niveau, som Dansk Folkeparti vil byde nogen som helst i denne kommune.

Derfor er vi ikke tilhængere af det serviceniveau, der er, og derfor har vi en protokolbemærkning. Vi er glade for, at der nu bliver sat et arbejde i gang for at gøre de her kvalitetsstandarder bedre. Så må vi også håbe, at der følger noget økonomi med, sådan at vi også kan få et ordentligt serviceniveau for vores ældre i Københavns Kommune. Det ser vi frem til i Dansk Folkeparti, og vi vil gerne begære afstemning om sagen.

Indstillingen blev godkendt med 44 stemmer imod 0. 3 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaižky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

Venstre ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Venstre godkender den aktuelle version af kvalitetsstandarderne, men skal samtidig udtrykke et klart ønske om, at Sundheds- og Omsorgsudvalget snart får mulighed for en indgående drøftelse af niveau for og indhold i fremtidens kvalitetsstandarder."

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Dansk Folkeparti mener ikke at kvalitetsstandarder er et udtryk for den service den ældre har brug for. Dansk Folkeparti vil arbejde for en forbedring af serviceniveauet i kvalitetsstandarder."

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg har hørt, at vi har ca. 5 minutter, før de skruer op for fuldt drøn for musikken, så vi prøver lige, om vi kan nå et par sager, før vi holder en lille pause.

=====

8) BR 87/07. Endelig vedtagelse af Lokalplan "Hf. Våren"

Indstilling om,

at lokalplan "Hf. Våren" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer vedrørende parkering på lodderne og antal af skure.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9) BR 80/07. Strategi for Offentligt-Privat Samarbejde

Indstilling om,

at forslag til strategi for Offentligt-Privat Samarbejde (OPS) godkendes.

(Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Denne strategi indeholder mildest talt både skidt og kanel. Sammen med enkelte fornuftige forslag til, hvordan man kan stille krav til nogle af de investorer, der bygger i byens nye byudviklingsområder, er der en række punkter i denne indstilling, der handler om, hvordan man kan kommercialisere den kommunale service endnu mere.

Jeg skal ikke bruge tid på punkt 1, for den burde slet ikke stå her, det, der handler om reklamer på kommunalt ansatte og andre, på biler og bygninger. Det punkt hører slet ikke hjemme her, for det er sendt ud i høring og kommer nok desværre tilbage igen til Borgerrepræsentationens behandling på et senere tidspunkt.

Men jeg vil sige lidt om nogle af de andre og allerede nu fortælle, at Enhedslisten ønsker delt afstemning om de 5 punkter, der tages stilling til med denne indstilling, nemlig punkterne 2-6 i indstillingen.

De større sponsoraftaler handler vel stort set om, at enhver form for identitet skal hældes ud af vores idrætsanlæg, således at vi kan navngive dem efter Coca Cola, McDonald og hvad der ellers måtte være af virksomheder, der ønsker at profilere sig gennem at betale et omklædningsrum i en idræts-park.

Det synes vi er en rigtig snavs ide. Vi synes, at det vidner om, at fællesskabet spiller fallit, at man som kommune ikke tager det ansvar, man skal tage over for f.eks. idrætsanlæg. Vi vil stemme imod punkt 2, ligesom 3'eren, Offentligt-Privat Partnerskab, har, jeg vil sige grimme perspektiver, fordi de praktiske konsekvenser er måske ikke så store i virkelighedens verden, men ret grimme perspektiver i forhold til at lade private ikke bare bygge, men reelt også overtage prioriteringen af, hvad det er for nogle ting, det offentlige skal opføre, og dermed, hvad det er for nogle ting, det offentlige, kommunen, fællesskabet skal yde service over for. Vi stemmer imod punkt 3.

Punkt 4, andre samarbejdsaftaler end OPP, begynder at blive en lille bitte smule besværligt, fordi man siger, man kan også lave andre samarbejdsaftaler end OPP om anlæg. Og så har man et eneste eksempel, nemlig DGI-byen. Vores forudsætning for at stemme for punkt 4 er, at når man snakker om andre samarbejdsaftaler, om at anlægge en OPP, så er det en konstruktion som DGI-byen og ikke andre konstruktioner, der er tale om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Hvis det ikke er det, der menes, så er det for det første, skal vi sige falsk varebetegnelse, fordi det, der ligger i indstillingen, er kun det, kun en beskrivelse af DGI-byen som eksempel. Så vil vi gerne have det at vide, hvis det er det, som regeringen, de ledende partier herinde og deres støttepartier, ikke mener. Hvis de mener, der er andre modeller, vil vi gerne have det at vide, for så vil vi stemme imod punkt 4.

Punkt 5 og 6 er nogle af de fornuftige ting, at man prøver at skrabe så mange penge som muligt ind fra private investorer til den infrastruktur, kommunen alligevel skal anlægge i de her områder.

Som sagt ønsker vi delt afstemning og vil egentlig gerne have, hvis nogle enkelte kunne oplyse os om, om der i punkt 4 om andre samarbejdsaftaler om at anlægge en OPP, ligger andre muligheder end den med DGI-byen, der er skitseret. Gør der ikke det, så tager vi det som forudsætning og kan stemme for punktet.

Camilla Burgwald (F): I SF har vi valgt at indtage en på én gang principiel og pragmatisk holdning til indstillingen om en strategi for Offentligt-Privat Samarbejde i København.

Den principielle del af vores stillingtagen til strategien går på, at vi helt grundlæggende mener, at kommunale opgaver bør kunne løses for kommunale midler. Vi mener, at det er en glidebane at tilslutte sig en decideret strategi for, hvordan kommunen kan få finansieret sine aktiviteter, drift eller anlæg, med private midler.

Vi så naturligvis helst, at København som kommune havde råd til og mulighed for at stille de faciliteter til rådighed for borgerne, som byen har brug for, det være sig idrætsanlæg, infrastruktur eller service. Fordi vi har det principielle synspunkt, undlader vi at stemme for indstillingen.

Men i SF er vi som bekendt også pragmatikere, og vi er os naturligvis bevidst, at kommunens ressourcer er knappe, og derfor vil vi gerne være med til fra sag til sag at afsøge muligheder for at få private til at finansiere politisk prioriterede aktiviteter, som det ellers ikke ville være muligt at gennemføre.

Så lige afslutningsvis vedrørende den del af strategien, der kommer tilbage senere, den vedrørende salg af kommunal reklameplads på bygninger m.v. til andre, det skal jeg ikke stå og holde en længere tale om nu, bare sige, at den del af strategien stemmer vi altså aktivt imod. Men det kan vi jo snakke videre om til den tid.

Winnie Berndtson (U): Hele det her arbejde startede jo med, at vi alle sammen har været inviteret til sådan et seminar om, hvad er det egentlig det her, Offentligt-Privat Samarbejde for noget, eller partnerskab, eller hvad man nu vælger at kalde det. Og så har denne her sag udviklet sig lidt.

Altså, punkt 1, er jeg sådan set enig med de foregående talere i, at det bliver ved med at stå der. Selv om der, hver gang det står der, står, at det ikke indgår, så står det der alligevel, at det også handler om reklame på medarbejdernes tøj, selv om det ikke er en del af den her sag. Derfor kan man undre sig over, at det bliver ved med at stå der. Så kunne man vel sådan set bare tage det ud, og så kunne vi vente på, at der kom en indstilling om det.

Men det, som jeg er faldet over og studser over, fordi det kan jeg ikke finde nogen som helst forklaring på, det er det, der er under punkt nr. 5, men som står omtalt på side 3 i indstillingen under 4 juridiske forhold, nemlig det arbejde, man vil lave i KL og andre steder, for at presse på, at planloven bliver ændret.

Nu står der ikke specielt meget om, hvad det går ud på, så jeg har valgt at sige, jamen hvad kan det her føre til worst case, hvis man går ind og ændrer planloven. Sådan som jeg læser det, så står der, at vi vil gerne sammen med KL arbejde for, at man ændrer planloven, sådan så vi kan stille som betingelse for at få en byggetilladelse, at man er med til at betale infrastrukturen.

Ergo er vi på vej ud af den bane en gang til, der hedder, at de, der har penge og vil betale noget, kan få lov til at betale lidt ekstra oveni, kan få lov til at bygge i denne her by. Lur mig, om de ikke vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

have indflydelse på, hvad der bliver bygget, det tror jeg nok, de vil, så vi kommer ud af den der tangent, der hedder, at det bliver nogle private, der tilfældigvis har pengene, som bestemmer, hvad det er for en infrastruktur, vi har brug for i denne her by. Det synes jeg ikke, de skal have lov til.

Den lille spæde del af det her med, hvem bestemmer i denne by, så vi, da vi diskuterede metropolzone og de debatter og det arbejde, der skal gå forud for det forslag, at hvis man har penge, så kan man sidde i en særlig eksklusiv gruppe og være med til at diskutere, hvad der skal ske i bykernen. Hvis ikke man har penge, så kan man sidde sådan lidt ude på siden og blive hørt engang imellem.

Sådan synes jeg ikke, vores by skal udvikle sig. Jeg synes, vi som politikere skal tage ansvar for planlægningen af denne by. Så er der nogle ting, der kan lade sig gøre, og så er der nogle ting, der ikke kan lade sig gøre økonomisk, men sådan må det nu en gang være.

Hvis det er det, der ligger i, at vi stiller som betingelse for, at man overhovedet får en byggetilladelse, at man slipper kronerne, så er jeg simpelt hen ikke med.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg er nødt til at sige, at i forhold til det med at kunne stille krav til private bygherrer om, at de skal slippe nogle slanter, når de er med til at udvikle et område, til infrastruktur, så er det jo sådan i dag. Derfor forstår jeg ikke Winnie Berndtsons bekymring, at man prøver at lave frivillige aftaler, og derved bliver det det, de har lyst til, der så bliver prioriteret over.

Hvis man kan stille krav, kan man sige, vi vil have det lige så gråt og kedeligt og kommunalt og alt muligt andet, som vi nu kan forestille os, og det skal være til gavn for, at vejen er for alle og ikke kun for virksomheden, hvad ved jeg. I dag er det sådan, at for at lave en frivillig aftale, så bliver man måske snarere nødt til at bøje sig i forhold til den private investors ønske. Kan vi stille krav om at medvirke til en infrastruktur, der skal laves, så tror jeg, vi står i en meget bedre position som kommune til at kunne få det, som vi vil have det.

Så vil jeg altså bare sige, også når det er frivillige aftaler, er der jo ingen, ingen på denne jord, der forhindrer Borgerrepræsentationen i at sige nej. Desværre har flertallet ofte ryggrad som kogt makaroni i de sager, men intet forhindrer flertallet i at bestemme præcis, hvad man mener, der skal laves rundt omkring i denne by, uanset hvad der kommer af private gaver. Men det bliver nemmere at styre, når vi får ret til at kræve, at de betaler til det, vi gerne vil.

Winnie Berndtson (U): Men min frygt er, at de, der kan få byggesagsbehandlet i denne her by, det er dem, der ud over at bygge det, de gerne vil bygge, også kan lægge pengene ved siden af til det, vi vil, og sådan synes jeg ikke, det skal være. Jeg synes også, man skal have byggetilladelse i denne by, hvis man ikke vil lægge penge til kommunen ved siden af.

Jeg synes, det er sådan en slags ekstraskat, vi indfører, så vil jeg meget hellere have, at vi laver aftalerne og har lidt mere ryggrad end makaroni.

Der ønskedes delt afstemning om de i indstillingen nævnte handlemuligheder nr. 2 – 6.

Indstillingens 2. handlemulighed blev godkendt med 36 stemmer imod 6. 6 undlod.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

Følgende undlod at stemme: F.

Indstillingens 3. handlemulighed blev godkendt med 37 stemmer imod 6. 6 undlod.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Følgende undlod at stemme: F

Indstillingens 4. handlemulighed blev godkendt med 42 stemmer imod 0. 6 undlod.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: F.

Indstillingens 5. handlemulighed blev godkendt med 41 stemmer imod 2. 6 undlod.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Imod stemte: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: F.

Indstillingens 6. handlemulighed blev godkendt med 43 stemmer imod 0. 6 undlod.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: F.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Socialistisk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"SF mener grundlæggende, at kommunale opgaver bør kunne løses for kommunale midler og undlader derfor at stemme for strategien for Offentligt-Privat-Samarbejde. I konkrete sager vil SF dog gerne være med til at afsøge mulighederne for at få private til at finansiere politiske prioriterede aktiviteter, som det ellers ikke ville være muligt at gennemføre."

Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning vedrørende den 4. handlemulighed i indstillingen:

"Enhedslisten forudsætter, at de "andre samarbejdsaftaler med private om anlæg end OPP" ikke adskiller sig fra det i notatet nævnte eksempel med DGI-byen.

Under denne forudsætning kan Enhedslisten støtte punktet."

=====

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Så skal jeg spørge forsamlingen, om I kan høre noget, fordi jeg har fået at vide, at musikken ikke bliver højere, end det er nu, og det varer ca. 20 minutter.

Jeg vil foreslå, at vi fortsætter mødet... (*Afbrydelser*: Det går ikke). Godt, der er en pause.

Mødet blev suspenderet kl. 19.45.

Mødet blev genoptaget kl. 20.10.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi genoptager forhandlingerne. Vi er lidt spændt på vores it-system, men lad os nu se, det har været længe lukket ned, lad os se, hvordan det går hen ad vejen.

Det valgudvalgsmøde, hr. Manu Sareen har været til, er afsluttet, og det vil sige, at det er også den socialdemokratiske gruppeformand, der er tilbage.

10) BR 81/07. Ændring af Københavns Kommunes særlige revisionsordning

Indstilling om,

at overborgmesteren retter henvendelse til indenrigs- og sundhedsministeren om ændring af den kommunale styrelseslov, således at der skabes hjemmel til, at Københavns Kommune med virkning fra 1. januar 2009 i lighed med andre kommuner selv kan vælge sin revision, jf. vedlagte udkast til brev fra overborgmesteren til indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen (bilag 1).

(Økonomiudvalget)

Borgmester **Mogens Lønborg**: Hvordan man indretter sin revisionsordning er jo et stort og væsentligt og principielt spørgsmål. Den måde, vi i Københavns Kommune har indrettet det på, minder jo meget om statens måde at indrette sin revision på. Der hedder det Statsrevisoratet og Rigsrevisionen. Her hedder det Revisionsudvalget og Revisionsdirektoratet.

Når man i staten indretter revisionsordningen, så sker det efter grundige overvejelser, ja faktisk er det et grundlovsanliggende, så det er ikke noget, man bare sådan lige laver om. Jeg taler ikke for, at vi skal til at lave grundloven om, men det er klart, der er utroligt mange aspekter knyttet til, hvordan man indretter sin revision.

Hele denne sag og grunden til, at vi nu har den på dagsordenen, er, at der er noget kaos i Børn- og Ungdomsudvalget, som man synes er noget rod, det er det, og hvor man helt tydeligt har givet Revisionsdirektoratet et meget stort medansvar for det rod.

Jeg skal ikke gå nærmere ind i hele den diskussion, men bare sige, at jeg synes, det er beskæmmende, at hele indretningen af vores revisionsordning sættes på dagsordenen alene med henvisning til, at nu har man haft et rod, som man mener, Revisionsdirektoratet burde have identificeret.

Nu sagde jeg, jeg ikke ville gå ind i det, men jeg mener dog at kunne sige så meget som at der i den grad er blevet tale om en identifikation af, jeg bliver nødt til at sige, at mange politikere i hvert fald i sidste valgperiode nok ikke viede revisionsprotokollaterne, når de kom på udvalgsmøderne, den helt store opmærksomhed. For havde man nærlæst de ting, så havde man måske også fået et lidt andet billede af, hvordan forholdene var i det gamle Uddannelses- og Ungdomsudvalg og i forvaltningen. Men lad det være.

Jeg mener, at når vi skal gå ind og lave om på sådan noget som det her, så skal det være på grundlag af et ordentligt beslutningsoplæg, hvor det er blevet tygget igennem, hvor der er for og imod.

Én, måske den vigtigste ting, når man diskuterer revision, det er uafhængigheden. Hvis man tror, at man ved at lægge det over i private virksomheder, har løst uafhængighedsproblematikken set i forhold til den ordning, vi har i dag, så tager man grueligt fejl. Der er jo ingen tvivl om, at når man indgår et samarbejde med et eksternt revisionsfirma, jamen så kan man jo ikke påstå, at så er man fuldt og helt uafhængig, den relation er jo kommerciel.

Revisionsdirektoratets indretning er jo meget tæt på at være så uafhængig, som man overhovedet kan være. Rigsrevisionen påberåber sig med rette, efter min vurdering, at være ekstremt uafhængig af statsadministrationen. Det skal den være, den uafhængighed er dens vigtigste varemærke overhovedet, og hver en gang nogen forsøger at beklukke den, så vil man også kunne se en rigsrevisor gå i medierne og med meget store bogstaver tale imod, at man sætter spørgsmålstejn ved uafhængigheden. Nøjagtigt det samme gør sig altså gældende her i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Derfor mener jeg ganske enkelt ikke, at vi har et tilstrækkeligt grundlag for at tage stilling til, at vi nu skal ophæve den nuværende revisionsordning. Jeg synes nærmest, hvis jeg skal tage de store ord i anvendelse, at det er lidt pinligt, at vi nu afskaffer en sådan ordning på dette grundlag. Jeg siger ikke, at den ikke nødvendigvis skal afskaffes, det standpunkt er jeg ganske enkelt ikke nået frem til, og jeg er ikke blevet vejledt, jeg har ikke noget grundlag af seriøs karakter til at kunne træffe den beslutning.

Så derfor vil jeg foreslå, at denne sag tilbagevises til Økonomiudvalget med henblik på et grundigt forberedende arbejde forud for, at man overhovedet kan tage stilling til det her.

Jesper Christensen (A): Nu kommer den jo fra Økonomiudvalget, og jeg er med på, at der har været nogle forbehold, men der kunne man jo godt have stillet de spørgsmål eller bedt om en yderligere redegørelse.

Når jeg hører borgmester Mogens Lønborg, så lyder det nærmest, som om andre kommuner slet ikke kan få revideret deres regnskaber, fordi man ikke kan købe revisorer, som leverer et ordentligt stykke arbejde. Man kan i hvert fald ikke være sikker på, at de nu er så uafhængige af kommunerne, at kommunerne ikke nærmest bestemmer.

Sådan er det jo ikke. Der er jo ganske stramme regler for, hvad er det for en tiltrædelsesoverenskomst, man laver med et revisionsfirma, det gælder i øvrigt også for kommunens revision.

Jeg synes meget mere, det her handler om, om København stadig væk er noget særligt. Hvad er det, der er så vigtigt, og hvad er det, der er så anderledes ved os og andre byer, der gør, at vi skal have en særlig revisionsordning? Er den helt særlige uafhængighed, som sammenlignes med statens ordning, så vigtig for os, koblet med, at der rent faktisk sker nye udfordringer også på revisionsområdet, på regnskabsområdet og på en masse andre steder?

Der er her tale om en forholdsvis lille organisation med 42 ansatte.

Faktuelt må man jo også sige, at så ser det i hvert fald ud, som om det notat, der ligger til grund for indstillingen, som jo peger på nogle helt andre argumenter end dem, borgmester Mogens Lønborg kommer ind på, nemlig ikke på regnskaberne i den gamle U&U-forvaltning, men på, hvad det bl.a. koster sammenlignet med andre kommuner. Der må man jo sige, at der ser det i hvert fald ud til, hvis man sammenligner nøgletal, som vi jo godt kan lide på andre områder, at det her er en relativt dyr ordning.

Op imod det står selvfølgelig, hvad er nytten af, at Revisionsdirektoratet er så uafhængigt, at de selv kan sætte større undersøgelser i gang af egen drift.

Samlet set vil jeg sige, jeg tror, vi får mere for pengene, og jeg tror, vi på sigt også kan få mere kvalitet for pengene ved at organisere vores revision på anden vis, end vi gør i dag. Så vi har ingen problemer med at støtte indstillingen.

Jeg vil ikke sige meget om den debat, der har været om U&U-forvaltningens regnskaber og revisionens ansvar og alt muligt andet, det har været sagt masser af gange. Men jeg tror, det i dag står klart for ganske mange politikere, at det, en revision skriver, det skal man indimellem have taget en lidt udvidet læseeksamen for at forstå hvad er.

Jeg tror, det er gået op for mange meget sent, at påtale og kritik, og hvad de hedder de ord, som et revisionsdirektorat bruger, ligger oppe i det, revisionen selv kalder det røde felt. Jeg vil sige, i hvert fald på kommunikationsdelen er der ingen tvivl om, at det har været svært for mange at forstå, hvad det var, revisionen sagde.

Jens Kjær Christensen (Ø): I går Danmarks Radio, i dag i virkeligheden Farum Kommune (Afbrydelse: I morgen....). Ja, i morgen, det er spørgsmålet, det vil jeg overlade Mousti. Blev ingen af disse to institutioner revideret? De er blevet revideret begge to alle årene igennem.

Vi kan gå baglæns i Københavns Kommune. Er der nogen, der kan huske ligkistesagen, er der nogen, der kan huske KUC-sagen, og jeg kan fortsætte. Med andre ord, i alle de år, jeg og vi har været

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

med i at diskutere det her forhold, har det jo været sådan, at når der opstod det, vi kalder en skandale, at så har det første råb været: Hvorfor har revisionen ikke fortalt os det?

Vi har den holdning til det her forslag, at det kan da godt være, at det er et fornuftigt forslag, men det kræver jo, at det ligesom bliver undersøgt, hvad er baggrunden for, at man vil ændre det. Fordi hvis det er, man tror, at man nu for de samme penge får en meget mere dybtgående revision og aldrig mere får skandalesager i København, så tager man jo fejl og har ikke sat sig ind i det forhold, der er gældende for revisionen.

Jeg kan i øvrigt apropos, når Mogens Lønborg kun antydningvis bevæger sig ind på området, fortælle, at da jeg selv sad i Revisionsudvalget i forrige periode, fik vi da med jævne mellemrum, for vi spurgte meget ivrigt til, hvilke forvaltninger der ligesom ikke var helt fleksible nok, ikke lyttede nok til, hvad det var, Revisionsdirektoratet kom og anbefalede. Jeg skal ikke skjule, at en af de forvaltninger var økonomiforvaltningen, som var meget tung at danse med.

Det gør så selvfølgelig en ekstra bekymret, fordi nu skal jeg bruge den viden, jeg har til at sige, nu kommer økonomiforvaltningen med en indstilling, hvoraf der egentlig ikke er særlig meget argumentation for, hvorfor man vil det her, hvor det er ganske uklart, hvad vi vil få for pengene, hvilken bedre service vi vil få i administrationen af borgernes penge, og de beslutninger, vi har truffet herinde. Hvor hele forholdet imellem, som der står i en lille linje, tredjesidste linje, at de ansatte, som ikke følger med over i en eventuel ny virksomhed, kan så beskæftiges i andre kommunale forvaltninger eksempelvis til styrkelse af den interne revision.

Så spørger man sig selv pludselig, hvad er der gang i her, hvordan er sammenhængen med den såkaldt styrkede interne revision og den eksterne? Der er ingen papirer, der er intet diskuteret.

Revisionsdirektoratet indtager en særstilling, det hører nemlig direkte under Borgerrepræsentationen. Jeg ved godt, at borgerrepræsentanterne traditionelt ikke har opfattet det sådan, men som et fjernt organ, der bare aldrig havde gjort deres job. Men sandheden er, at det hører under Borgerrepræsentationen, og det giver uanede muligheder. Vi har i den eksisterende ordning, og det er jo indlagt budgetmæssigt, at vi 3-4 gange om året kan iværksætte større undersøgelser om emner, som enten et flertal eller sågar næsten nærmest et medlem måtte ønske. Men Revisionsudvalget har traditionelt altid fulgt godt dokumenterede ønsker.

Hvordan vil det forholde sig ved en ganske almindelig revisionsaftale som den, f.eks. Farum Kommune havde i sin tid med Kommunernes Revision?

Derfor er det så alvorligt det, vi snakker om, fordi vi forestiller os, hvor er det, ansvaret skal ligge fremover. Der er ingen tvivl om, at politikere har ansvaret og også ansvaret over for offentligheden. Det kan vi ikke diskutere.

Men i virkelighedens verden, i det der i praksis foregår, indtager selvfølgelig forvaltningerne en nøglerolle, både fordi det er dem, der skal holde øje med, at politikernes beslutninger, både hvad angår økonomi og indhold følges, og det er også forvaltningerne, som kommer med materialet til de enkelte udvalg også i Borgerrepræsentationen som baggrund for de beslutninger, vi træffer, som skal være i overensstemmelse med vores øvrige beslutningsgrundlag.

Jeg tror, ingen kan slippe ud af den kattepine, at alle er ansvarlige, så spørgsmålet stiller sig, og det forklarer det her forslag, det er pointen, hvordan sikrer vi maksimalt med alt, hvad vi kan, at politikere kan være opmærksomme på og dygtige nok til at kunne gennemskue, at deres beslutninger bliver fulgt, at forvaltningerne er dygtige nok og i øvrigt har den nødvendige support til at styre deres ressortområder. Det er det afgørende.

Derfor med alt dette sagt, vi finder ikke sagen belyst. Vi siger, det kan godt være, det ender med, at vi vil støtte det, vi mener bare ikke, den er belyst. Logikken er det, at vi vil foreslå, at sagen bliver tilbagesendt til Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jens Kjær Christensen har brugt 31 sekunder af næste talerunde.

Louise Frevert (O): Det er som sådan ikke selve sagen, jeg vil diskutere, fordi det er jo ganske strålende det her. Men hr. Mogens Lønborg, jeg bliver altså nødt til at sige et par ord til borgmesteren. Fordi jeg bliver lidt forstemt, når borgmesteren faktisk siger, at der ikke er nogen, der har råbt vagt i gevær i det gamle U&U-udvalg.

Hr. Mogens Lønborg havde jo også selv en konservativ repræsentant, der sad der i sidste samling, som både Venstre og undertegnede havde et strålende samarbejde med. Jeg vil nok sige, at var der nogen i det udvalg, der råbte vagt i gevær, så var det V, O og C. Var der nogen, der opponerede, nogle der lavede protokolbemærkninger igennem årene, så var det os.

Så det her er jo ikke et spørgsmål om, hvem der har sagt hvad og hvornår, det her er et spørgsmål om, at der er et flertal i et udvalg, der ikke vil lytte. Her var det decideret Socialdemokraterne, Enhedslisten og SF, der ikke ville høre på, at der var bemærkninger fra revisionen.

Uanset hvor meget der blev spurgt til det, uanset hvor meget man dissekerede det, uanset hvad man gjorde og stillede spørgsmål i stive 2-3 timer, blev det nedstemt. Man kunne lave alle de protokolbemærkninger, det skulle være, igennem årene, der er ikke blevet lyttet.

Så hr. Mogens Lønborg, undskyld mig, jeg var nødt til at komme med den bemærkning, fordi det virker, som om borgmesteren ikke har været vidende om, at der faktisk har været tre borgerlige repræsentanter til at forsvare fronten.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jamen til fru Louise Frevert vil jeg bare i al stilfærdighed sige, at det er jeg vidende om. Mit ærinde var ikke at gå ind i en diskussion om, hvilke partier der ikke havde osv. Jeg ved godt, at de borgerlige partier i U&U som de eneste – nu har jeg ikke siddet i det udvalg, så det er sådan på anden hånd – for alvor, for alvor bed i haserne og bl.a. brugte Revisionsdirektoratets protokollater til det. Så jeg er sådan set helt enig med fru Louise Frevert i den betragtning, og jeg synes, det var glimrende, at vi lige fik det sat på plads også her i aften.

Men så vil jeg i øvrigt sige, at jeg har sjældent været så enig med Jens Kjær Christensen som i aften. Der var ikke ét ord, der var ikke ét ord, Jens Kjær Christensen fremsatte her fra talerstolen, som jeg ikke kunne erklære mig i. Det, vi lige præcis står over for nu, det er, at vi ikke har et rigtig ordentligt grundlag.

Som jeg også sagde i mit første indlæg, jeg ved ikke, om det ender med, at vi vil vælge en anden revisionsordning, det er jo det, der er hele pointen, at det kan man ikke tage bestemmelse om nu.

Når Jesper Christensen er oppe og sige noget i retning af, man skulle næsten tro, som om at jeg så mente, at så kunne andre kommuner ikke få lavet en seriøs revision, det er altså at høre lidt mere i det, jeg sagde, end der overhovedet er belæg for. Jeg bad sådan set bare i al ydmyghed og ud fra en seriøs interesse om, om man ikke godt kan få et ordentligt beslutningsgrundlag.

Nu blev der nævnt netop intern revision. Det, vi overhovedet ikke har belyst her, det er forholdet mellem den eksterne revision, og den eksterne revision er jo Revisionsdirektoratet. Intern revision som funktion, hvor har vi det? I staten er det en meget, meget fast institutionaliseret del af den samlede revisionsfunktion. Hvordan vil vi i Københavns Kommune forholde os til at opbygge nogle interne revisioner?

Det tredje kontrolben, som man bør tænke sammen med det her, det er controlling. Hvordan hænger alle de her ting sammen, hvordan skal de hænge sammen, det er slet ikke belyst, det sidder vi og har slet ikke noget grundlag for at sidde og vurdere. Nu skal den bare knaldes igennem, vi skal have slagtet Revisionsdirektoratet, det er det, det her handler om.

Det synes jeg altså er beskæmmende for en forsamling som denne, at man ikke kan tage en grundig drøftelse på et ordentligt oplyst grundlag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Så til Jesper Christensens bemærkning om, hvorfor jeg ikke i Økonomiudvalget, dertil vil jeg sige, at jeg dels anførte ønsket i Økonomiudvalget, man må jo vurdere, hvor det så er rimeligt at kæmpe kampen til ende.

Da Revisionsdirektoratet, som det i øvrigt også er blevet sagt af Jens Kjær Christensen meget rigtigt, hører under Borgerrepræsentationen og netop ikke under økonomiforvaltningen og Økonomiudvalget, så var det jo sådan set meget rimeligt at sige, at lige præcis denne sag er sådan set meget egnet til at starte her i Borgerrepræsentationen. For det er vores 55 medlemmers revisionsdirektorat, og det er os, der skal bestemme, hvordan vi, da vi netop, igen korrekt sagt af Jens Kjær Christensen, siger, det er os politikere, der har ansvaret, vi kan ikke tørre det af på nogen andre steder, vi har så en revision til vores hjælp.

Så bliver vi nødt til at tage en seriøs grundig drøftelse af, hvordan vil vi have den revision indrettet, det er det, sagen handler om. Derfor kan jeg igen støtte Jens Kjær Christensens forslag om at få det her udvalgshenvist. Jeg foreslog det også med en bemærkning om, at der sker et grundigt udredningsarbejde, men det må man så selvfølgelig i Økonomiudvalget mere konkret tage bestemmelse om.

Jesper Christensen (A): Nu er det jo vanskeligt, når man ikke må referere fra udvalgsmøder, hvem der har æren for at have snakket i mange, mange timer og fået angiveligt stemt forslag ned af de meget slemme andre politikere, som ikke ville høre på revisionen. Sådan opfatter jeg lidt det, Louise Frevert siger. Jeg må sige, jeg kan overhovedet ikke genkende det, men det ville da være rart med nogle konkrete eksempler.

Så vil jeg sige, hvorfor forholdet til den interne revision ikke er beskrevet yderligere, er for mig at se indlysende, en intern revision er jo præcis noget, forvaltningen selv har, deres egen kontrolmekaniske i forhold til egne interne procedurer og forretningsgange, hvor det selvfølgelig er forvaltningens ansvar, at tingene er i orden, og at deres regnskabsmæssige forretninger er tilrettelagt sådan, at der ikke sker fejl. Revisionen er jo i højere grad en kontrolmyndighed, og der er jo ingen forskel på den rolle, en privat ansat revision ville have i forhold til en intern revision kontra den, der måtte være i forhold til Revisionsdirektoratet.

Det er klart, hvis det er sådan, at man vil have debatten her i forhold til de 55 medlemmer, og hvad det er, vi føler i forhold til revisionsordningen, så er det også helt rigtigt, som borgmester Mogens Lønborg siger det. Der har vi gjort vores stilling op og sagt, at vi tror, vi kan få mere for pengene og en bedre revision et andet sted.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Det er bare til Jesper Christensen. Når Jesper Christensen taler om intern revision, så er det helt tydeligt, at der er forskelligt indhold i, hvad man lægger i det begreb.

Altså intern revision, sådan som det er defineret i den statslige ordning, er netop en revision, der arbejder på vegne af Rigsrevisionen, på vegne af Rigsrevisionen. Den interne revision tilrettelægger sit revisionsarbejde i overensstemmelse med Rigsrevisionen.

Man er så, rigtigt sagt, ansat, ens ansættelsesforhold er i forhold til den pågældende forvaltning, ministerium, men det er en aflastning af Rigsrevisionen, det sker i overensstemmelse med Rigsrevisionens revisionsplaner. Så det hele er en del af den samlede revision. Det, der er forvaltningens helt egen og ministeriernes helt egen, det er controllerfunktionen, men intern revision skal ses som en del af den samlede revisionsfunktion.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jens Kjær Christensen, og det er 2. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil bare sige, at når argumentet i bilag 2, som det fremgår af sagen, at økonomiforvaltningen koder de problemer, der har været i BUF, direkte sammen med det for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

slag, vi behandler i dag her, så står vi jo i en underlig situation, for det er årsagen. Er det, fordi økonomiforvaltningen vil tørre den af og skynde sig at komme videre, for alle ved også, at økonomiforvaltningen har ansvar i denne forbindelse?

Men det her er faktisk så alvorligt, fordi hvis vi ikke behandler denne her diskussion, og nu har vi chancen, om fremtidens revision, så pådrager de folk, der ikke i denne forsamling ønsker at diskutere til bunds og blive overbevist om, hvad den bedste revisionsform måtte være med henblik på at undgå skandaler i fremtiden, de folk der ikke vil lytte efter og ikke give os andre chancen for at blive overbevist om sandheden i deres ord, sig et voldsomt ansvar.

For når det fra Socialdemokraternes side påstås, at vi kan få meget bedre revision, der bliver ikke sagt for mindre penge, men det er jo lige før, men at vi kan få meget bedre revision, så foreligger der intet i papirerne, der antyder det. Der er ikke ét papir med én vurdering, én økonomisk opstilling, én saglig indholdsbeskrivelse af, hvad det er, vi kræver i forbindelse med revision.

Det kunne da egentlig være interessant, at partierne forholdt sig til både gældende praksis i vores egen revision, plus sådan som det fungerer i de fleste kommuner, og vurdere, jamen hvor mange penge vil vi bruge på det, vil vi i virkeligheden have mere revision, er det rimeligt eller hvad.

Altså det kræver i virkeligheden, at Borgerrepræsentationen selv forstår, hvad en revision går ud på. Vi er kommet nogle skridt videre ved, at revisionen jo besøger udvalgene, det gjorde den ikke tidligere, og det var netop med henblik på, undskyld mig udtrykket, sparke til udvalgene, så de forstod, hvor det var, man havde sagt noget alvorligt til forvaltningen i virkeligheden.

Så derfor, jeg vil bede Socialdemokraterne, fordi det er en lidt alvorlig sag, og man taber ikke noget ved at behandle den sagligt, før man ender i en beslutning her, jeg beder mindeligt om, at man sender sagen tilbage, stemmer for det. Det er ikke noget nederlag, det er kun en kvalificering af det her beslutningsgrundlag, som vi alle sammen og borgerne i denne kommune er dybt afhængige af bliver udført på den bedste måde.

Et forslag fra Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten om at tilbagevise sagen til Økonomiudvalget blev forkastet med 38 stemmer imod 10.

For stemte: C, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, F, O og V.

Indstillingen blev herefter godkendt med 37 stemmer imod 9. 2 undlod.

For stemte: A, B, F, O og V.

Imod stemte: C, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

=====

11) BR 70/07. Udpegning af medlemmer til Bispebjerg Lokaludvalg

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem samt 2 suppleanter – med bopæl i Bispebjerg Bydel - fra hver af de 7 kandidatlistes, som ved valget blev repræsenteret i Borgerrepræsentationen i indeværende valgperiode, til Bispebjerg Lokaludvalg, samt

at overborgmesteren bemyndiges til at modtage navne til og med 8. marts 2007.

(Økonomiforvaltningen)

Følgende blev valgt:

Medlemmer: Mogens Wassermann og Nina Marie Ericsson.

Stedfortrædere: Peter Grane og Christian Juhl Sønderup.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

12) BR 79/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

at Winnie Larsen-Jensen (A) udtræder som medlem af bestyrelsen for Kommunekemi A/S, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Hamid El Mousti (A) indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

=====

13) BR 88/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

at Jette Gottlieb (Ø) udtræder som medlem af Teknik- og Miljøudvalget, som delegeret til generalforsamlingen til I/S Vestforbrænding og som delegeret til generalforsamlingen til I/S Amagerforbrænding, samt meddelelse fra den store valggruppe om,

at Morten Kabell (Ø) indtræder som nyt medlem af Teknik- og Miljøudvalget, som delegeret til generalforsamlingen til I/S Vestforbrænding og som delegeret til generalforsamlingen til I/S Amagerforbrænding.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14) BR 89/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

at Per Bregengaard (Ø) udtræder som medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, som suppleant i Københavns Kommunes Ungdomsskole, som suppleant i Folkeoplysningsudvalget, og som suppleant i Klagerådet vedrørende hjemmehjælp, samt meddelelse fra den store valggruppe om,

at Jette Gottlieb (Ø) indtræder som medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og som suppleant i Klagerådet vedrørende hjemmehjælp, samt

at Morten Kabell (Ø) indtræder som suppleant i Folkeoplysningsudvalget og som suppleant i Københavns Kommunes ungdomsskole.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15) BR 91/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

at Majbritt Mamsen (C) udtræder som medlem af Folkeoplysningsudvalget, samt meddelelse fra den lille valggruppe om,

at Peter Schlüter (C) som er suppleant i udvalget, indtræder som nyt medlem af udvalget og Heidi Wang (V) indtræder som ny suppleant i udvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

16) BR 90/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,
at Morten Kabell (Ø) udtræder som midlertidigt medlem af Børne- og Ungdomsudvalget og som midlertidigt medlem af bestyrelsen for Københavns Kommunes Ungdomsskole, samt
at Allan Mylius Thomsen (Ø) indtræder som midlertidigt medlem af Børne- og Ungdomsudvalget og som midlertidigt medlem af bestyrelsen for Ungdomsskolen under Khaled Mustaphas fravær.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

17) BR 72/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,
at Stig Ekman (A) er udtrådt som midlertidigt medlem af Kultur- og Fritidsudvalget i stedet for Simon Strange (A) den 27. januar 2007, samt
at Susan Hedlund (A) er indtrådt som midlertidigt medlem af Kultur- og Fritidsudvalget i stedet for Simon Strange (A) den 27. januar 2007.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

18) BR 73/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den lille valggruppe om,
at Lars Dueholm (V) med virkning fra den 8. februar 2007 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, Valgudvalget, Den politiske arbejdsgruppe for København og Malmø – en by, og som midlertidig suppleant i Københavns Erhvervsråd i stedet for Martin Hirsch (V).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

19) BR 86/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,
at Lotte Thiim Bertelsen (F) med virkning fra den 30. januar 2007 og indtil videre indtræder som medlem af Børn- og Ungeudvalget i forbindelse med Signe Goldmanns orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

20) BR 76/07. Forespørgsel til overborgmesteren om salg af Stevnsgades Skole

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

(Stillet af Finn Rudaizky (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk folkeparti):

Overborgmesteren bedes redegøre for,

hvad baggrunden er for, at der ikke skal være offentligt udbud i relation til salg af Stevnsgades Skole. Der ønskes en tydeliggørelse af, hvad der skal til, for at skolen kan sælges uden offentligt udbud.

Finn Rudaizky (U): Initiativtagerne til denne forespørgsel er utroligt spændte på at få overborgmesterens tydeliggørelse af, hvad der skal til for, at Stevnsgades Skole kan sælges uden forudgående offentligt udbud.

Under alle forhold går jeg ud fra, at den kommende behandling af salget af Stevnsgades Skole i Borgerrepræsentationen bliver standset indtil videre. Salget af Stevnsgades Skole er for et par dage siden blevet påklaget til statsforvaltningen i hovedstaden af 2 andelsboligforeninger i området op til Stevnsgades Skole, og det er sket i henhold til styrelseslovens § 50 a. Det kan formentlig forudses, at statsamtmanden vil følge styrelseslovens § 50 a og dermed standse sagen, da der åbenbart, også efter forespørgernes opfattelse, er tvivl om lovligheden.

Jeg går ud fra, at overborgmesteren fremlægger klagebrevet af 5. februar 2007 for hele Borgerrepræsentationen.

For 2 dage siden har overborgmesterens afdeling, Center for Byudvikling, svaret på et skriftligt spørgsmål til overborgmesteren om forskelle og ligheder mellem salget af den for 10 år siden gamle Ole Suhrs Gades Skole, hvor der rent faktisk var et offentligt udbud, og nu Stevnsgades Skole, hvor der tilsyneladende ikke bliver noget offentligt udbud. Der var desværre ikke ret meget substans i det svar, som jeg modtog her for et par dage siden, og derfor håber jeg, at overborgmesteren i dag vil tydeliggøre tingene.

Der er mange spørgsmål, jeg skal foreløbig begrænse mig til fire spørgsmål ud over det, der står i selve forespørgslen.

Det første, som ønskes oplyst, er: Hvad er baggrunden for, at der oplyses, at Stevnsgades Skole ifølge samlenotat af 31. januar 2007 fra Center for Byudvikling, det er overborgmesterens afdeling, er vurderet til 15,5 mio. kr., men nu skal skolen tilsyneladende sælges for 12 mio. kr.?

Det andet spørgsmål er: Er der indhentet mindst 2 uvildige vurderinger af en forventet kontant markedspris ved salg af Stevnsgades Skole, således at man sikrer sig, at vi varetager kommunens interesser bedst muligt ved at få den højeste pris, som er mulig på markedet?

Det tredje spørgsmål er, om der rent faktisk er lovhjemmel til, at kommunen sælger bygningen til en ifølge samlenotatet reduceret købesum, uden at der foretages noget offentligt udbud. Udbud kan som bekendt undlades, hvis salget sker til en institution, som kommunen lovligt kan yde støtte til. Jagtvej 69 blev i sin tid afhændet af kommunen, fordi myndighederne fandt, at de aktiviteter, der fandt sted i Ungdomshuset, slet ikke udgjorde aktiviteter, som kommunen lovligt kunne yde støtte til.

Jeg vil derfor gerne stille det fjerde spørgsmål, som går ud på, hvorvidt det er således, at overborgmesteren mener, at Ungdomshusets nuværende ulovlige værtshusdrift med salg af øl og spiritus samt drift af ulovlig radiostation er støtteberettigede aktiviteter.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil gerne takke Finn Rudaizky, Winnie Berndtson, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, som har givet mig lejlighed til at redegøre for, hvad der er baggrunden for, at der ikke skal være offentligt udbud ved salg af Stevnsgades Skole. Forespørgerne har endvidere bedt mig om at oplyse, hvad der skal til for, at skolen kan sælges uden offentligt udbud.

Der er tale om et teknisk og juridisk kompliceret emne, og derfor har jeg fundet det mest rimeligt, at spørgerne sikres skriftligt svar på deres spørgsmål, og der er derfor udleveret et notat på pladserne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

med en skriftlig redegørelse for spørgsmålet. Jeg skal her alligevel ganske kort forklare, hvad der er konklusionen i notatet.

Forvaltningens jurister, som selvsagt er dem, man må spørge til råds om en sådan sag, understreger, at udgangspunktet er, at kommunen kun kan sælge fast ejendom, hvis der forinden har været foretaget et offentligt udbud. Der er dog undtagelser fra dette udgangspunkt. Bl.a. kan kommunen sælge uden offentligt udbud, hvis salget sker til en institution, som kommunen lovligt kan støtte.

I forhandlingerne med Fonden Jagtvej 69 har det været forudsat, at fonden har et formål, som kommunen kan støtte. Det påhviler personerne bag fonden at sikre, at fonden får et formål, som gør det muligt at sælge ejendommen uden udbud.

Så fik jeg stillet et par supplerende spørgsmål om salgsprisen på de 15,5 mio. kr. Der har været tale om en uvildig bedømmelse, og når der i dag opereres med et beløb på 12 mio. kr., så skyldes det, at der er indregnet en tilbagekøbsret for kommunen og efter de helt normale afregningsmetoder kommer beløbet på de 12 mio. kr. Men det vil altså sige, at det i realiteten er de 15,5 mio. kr. Så der er ikke tale om, at der er nogen reduceret købesum.

Og jeg har svaret på spørgsmålet om, at kommunen går ud fra, at fonden kan sikre, at kommunen kan sælge ejendommen uden udbud.

Jeg får lige at vide, at der er begået den fejl, at notatet ikke har været omdelt, hvad jeg sådan set forudsatte, men det er ved at blive det. Det undskylder BR-Sekretariatet. Er der ønske om en pause? Skal vi ikke bare blive i salen og så lige give et øjeblik, og så kan I lige markere, når I har været notatet igennem, så starter vi mødet igen.

Mødet blev suspenderet kl. 20.50.

Mødet blev genoptaget kl. 20.55.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Skal vi gå i gang? Jeg kigger på dem, der har stillet forespørgslen. Ja, det ser der ud til at være stemning for.

Jeg har lige fået at vide af borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at han meget anmoder om, at vi husker at sige Stevnsgade 34. Der findes faktisk en del skoler i det område, og det er ret forvirrende for folk, hvad det er, vi taler om. Så vi prøver at huske at sige Stevnsgade 34.

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg skal starte med indtrængende at anmode om fra min partifælle og ungdomshusordfører Morten Kabell, der har været ansat på Stevnsgades Skole, at det, vi i virkeligheden taler om her, er det gamle bibliotek i Guldbergsgade, som altså har adressen Stevnsgade 34, i stedet for at man hele tiden siger Stevnsgades Skole, for det er ganske korrekt, det skaber en del forvirring i lokalområdet.

Ellers skal min bemærkning i virkeligheden være meget kort. Jeg er i denne sag meget, meget enig med overborgmesterens gennemgang af juraen, det er selvfølgelig fuldt lovligt at sælge pågældende adresse Stevnsgade 34, det gamle bibliotek, uden offentligt udbud.

Det er også med de samme forudsætninger, nemlig at det er noget, kommunen lovligt kan yde støtte til, hvad kommunen kan, jf. kommunalfuldmagten, ungdomshusaktiviteter, også fuldt lovligt og et spørgsmål om politisk vilje, at sælge det for en krone. Der er ingen jura, der forhindrer, at kommunen, hvis man ønsker det, sælger det for en krone til en fond.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Det er blot for at introducere denne lille ting i debatten, som vi synes er central, at der er ingen juridiske forhindringer overhovedet for, at vi opfylder de tilkendegivelser, der har været fra de unge på Jagtvej om forudsætningen for at forlade Jagtvej frivilligt, undgå det, vi alle sammen frygter, og sikre, at der er et selvstyrende ungdomshus i København.

Juraen er ganske klar: På samme måde som man uden offentligt udbud kan sælge bygningen Stevnsgade 34, så kan man også sælge den til en reduceret pris, så længe det er lovlige aktiviteter, kommunen kan yde støtte til, jf. kommunalfuldmagten, altså en krone.

Rasmus Jarlov (C): Endnu en gang ligesom tidligere, da vi diskuterede nedrivning, så er der tale om en sag, hvor man forsøger at bøje reglerne til det yderste for at hjælpe de autonome i Ungdomshuset. Det var en ren tilståelsessag fra Bo Asmus Kjeldgaard, som blev citeret i Politiken for at kalde det her for en kreativ, men alligevel lovlig løsning. Jeg tror, den er mere kreativ, end den er lovlig, men det vil jo så blive undersøgt ved forskellige advokatundersøgelser.

Det, jeg hæftede mig ved i den her redegørelse, som vi har fået uddelt, det er, at der er et lighedskrav, som siger, at Ungdomshuset skal stå åbent for alle borgere på samme vilkår, begrænsninger i adgangen til huset skal være sagligt begrundet.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Ungdomshuset ikke altid har været åbent for alle. I øjeblikket kan man f.eks. ikke komme ind. Vil det så være sådan, og det vil jeg så spørge overborgmesteren om, at hvis der i fremtiden bliver begrænsninger på adgangen til huset for nogle typer af brugere, så er det ikke længere lovligt for kommunen at støtte det, og hvordan vil man så forholde sig til det, skal man så købe huset tilbage. Det er det ene spørgsmål.

Så er der også et spørgsmål i lignende stil om det her med, at kommunen er forpligtet til at handle økonomisk forsvarligt. Det er den tredje bullet på side 2, som siger, at man skal sikre, at det kommunale formål opfyldes. Igen vil jeg spørge her, hvordan vil det så være, hvis man en anden gang ser, at der bliver brugt vold og kastet med brosten, vil man så stadig væk mene, at det kommunale formål er opfyldt, og vil man på forhånd lave en kontrakt med Ungdomshuset, som indebærer nogle konsekvenser, hvis der igen sker ulovligheder.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg er ret sikker på, at hvis jeg møder op i det nuværende Ungdomshus, der fortsat ulovligt befinder sig på Jagtvej 69, i den her mundering, jeg har på i øjeblikket, så vil de ikke være i stand til at leve op til lighedskravet. Det tror jeg heller ikke, de vil, hvis det var adressen i Stevnsgade, de fik lov til at overtage, og så er vi jo allerede ud over de krav, som de i hovedtræk skal kunne opfylde.

Jeg tror såmænd ikke engang, man behøver at møde i jakkesæt og slips for at blive afvist ved hoveddøren. To danske kunstnere, Niarn og LOC – til dem, der ikke kender dem, kan jeg sige, at de spiller en slags musik, der ikke normalt indgår i min pladesamling – forsøgte såmænd at komme ind på Jagtvej 69 og blev afvist, fordi sådan nogle ville de ikke have der. For de havde nemlig ikke hanekam, de havde hængerøve i bukserne i stedet for, de havde nemlig ikke sort tøj, de havde noget hiphop på i stedet for. De havde en rapstil, som de kørte, og den passede ikke ind i det, som man havde ønsket at køre det pågældende sted.

Er det så at leve op til lighedskravet? Det har jeg svært ved at se. Er der i virkeligheden ikke tale om, at her er der nogen, der forsøger at komme ud af en situation og så bøjer loven ud over, hvad den kan trække? Jeg spørger helt åbent, om det er det, der er tilfældet, fordi så er det jo voldsomt bekymrende. Jeg bliver altid bekymret, når man i Københavns Kommune begynder på krav, hvor man indlægger tilbagekøbsklausuler, og hvor man begynder at skrue prisen ned ved diverse tekniske manøvrer og frem og tilbage og så lige præcis kommer til at ramme det tal, som man ved, at fonden har til rådighed. Altså begynder at regne baglæns. Kommer man så til – og det er et spørgsmål, ikke en anklage –

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

at bøje loven ud over, hvad det er, den egentlig var tiltænkt, og er man så allerede på den forkerte side i de her sager?

Jeg synes, det er en meget relevant forespørgsel, som blev rejst til overborgmesteren. Jeg havde håbet, at den besvarelse, der kom, kunne fylde lidt mere end et enkelt A4-ark, godt nok kopieret på begge sider.

Winnie Berndtson (U): Ja, bare til polemikken omkring adresser, som vi kan stå og grine af her i denne sal, men som ikke er spor sjovt for dem, det handler om.

Hvis man nu havde gidet drøfte det her med dem, der er berørt af det ude i området, så havde de måske ikke været i tvivl om, hvad det var, man snakkede om. Men i stedet for foretrækker man at sidde inde på Københavns Rådhus, lukkede aftener, vi plejer altid at sige "bag lukkede døre og nedrullede gardiner", og drøfte det her.

Derfor kan man godt ude i den rigtige verden være lidt i tvivl om, hvad det er for et hus og bygning, vi snakker om, al den stund der de sidste par uger, nærmest hver uge, nogle gange nærmest hver dag er kommet nye forslag til, hvad det er, vi drøfter. Men hvis man ville en åben demokratisk dialog med borgere og brugere ude i det område, det drejer sig om, så ville de nok ikke være i tvivl om, hvad det var, man snakkede om. Men det har man valgt ikke at være.

Man kan jo sige, det er jo ærgerligt, at historien omkring Stevnsgade 34 eller det gamle bibliotek i Guldbergsgade, jeg ved ikke, hvad vi skal kalde det for den helt korrekte betegnelse, kommer nu og ikke på et tidspunkt, hvor vi har lavet lokaludvalg. Hvis der havde været lokaludvalg ude i det her område, så havde der ikke været nogen tvivl om, at der skulle have været en lokal dialog.

Det kan undre, at Enhedslisten med stor begejstring deltager i denne her lukkethed, at man ikke mener, der er behov for at gå ud og diskutere det her offentligt, før de kalder på en, og man ikke kan undslippe.

Det, som jeg ville spørge til her, det er, at nu har vi i hvert fald fået det på det rene, at vi snakker ikke udbud osv. i denne sammenhæng, nej, vi snakker om den slags aktiviteter i en kommune, som foregår inden for kommunalfuldmagtens regler. Hvis man er der, så er der så nogle betingelser, der skal være opfyldt.

Derfor skal jeg spørge, hvordan overborgmesteren og borgmester Mikkel Warming ser kravet i den første bullet opfyldt, al den stund vi skal sandsynliggøre, at den kommunale støtte står i et rimeligt forhold til den kommunale interesse i aktiviteterne i et ungdomshus. Man skal altså kunne sætte en eller anden form for økonomisk ramme op for den aktivitet, man gerne vil have, og det skal så være det, man giver i støtte. Man kan altså ikke bare hælde guld ned over nogen, uden at det står i et rimeligt forhold til, hvad aktiviteten, om man så må sige, giver os alle sammen igen. Så det skal i hvert fald sandsynliggøres, at der her er et rimeligt forhold.

Det betyder jo, at man skal kunne sandsynliggøre, hvad der er støtte i det her forhold. Jeg ved ikke, hvordan Mikkel Warming har det med sin enkrone i forhold til de der 15,5 mio. kr., men så har vi i hvert fald vurderet Ungdomshusets aktivitet til at have en værdi i kommunen, som ligger meget tæt på de 15,5 mio. kr.

Det kan også godt være, man kan sandsynliggøre det, jeg påpeger bare, at det skal man, og jeg går ud fra, da både borgmester Mikkel Warming og overborgmesteren er fuldstændig skrāsikre på, at det her er lovligt, at de allerede har gjort sig de overvejelser, at de aktiviteter, der foregår i Ungdomshuset er mere end 15 mio. kr. værd.

Den anden er, det er den tredje bullet, som siger, at det indebærer bl.a., at kommunen ikke kan stille sine ejendomme til rådighed for private uden indgåelse af forpligtende aftaler, der sikrer, at det kommunale formål opfyldes.

Så selv om vi er inde og arbejde med en fond, sådan læser jeg svaret, indrømmet, jeg har læst det hurtigt, for jeg har jo som jer andre først fået det i aften, men jeg læser det sådan, at selv om man sky-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

der en fond ind imellem, så gælder de tre bullets stadig væk, for så vidt at man skal kunne lave det her inden for kommunalfuldmagtens regler.

Gør den det, så vil jeg gerne høre, hvad det er for en forpligtende aftale, som overborgmesteren og borgmester Mikkel Warming forestiller sig, man skal indgå med de unge i Ungdomshuset. Det siger jeg ikke for at binde dem på hænder og fødder, fordi meningen er – nej, jeg siger nej til borgmester Mikkel Warming – fordi meningen med Ungdomshuset er nemlig ikke at binde dem på hænder og fødder, det er at give dem frihed til at lave deres eget demokrati, deres egne aktivitetsformer, deres egne væremåder, samværsformer og hvad man ellers kan svinge sig op til at sige.

Så hvad er det for en forpligtende aftale, som man forestiller sig på denne her måde kan sandsynliggøre, at det så også er o.k. at lægge det her økonomiske bidrag til Ungdomshusets aktivitet?

Jeg siger ikke det her for at lægge Ungdomshuset ned. Jeg siger det her, fordi jeg synes, vi skal have et ungdomshus i København, og jeg synes ikke, vi skal bevæge os ind i noget, der ikke holder hverken for vores egen skyld eller for de unges skyld. Jeg tror ikke, det her holder.

Wallait Khan (U): Jeg er meget, meget tilfreds med den redegørelse, vi har fået fra overborgmesteren. Nu viser det sig, at jurister har set og undersøgt, at det, der bliver foretaget, det er lovligt.

Samtidig vil jeg også sige, at jeg er meget glad for, at overborgmesteren i fællesskab med andre partier er så tæt på at løse den her store konflikt, som vi alle har ønsket, at vi skal finde en løsning på.

Til sidst vil jeg sige, at når det er en fond, som står som garant, at de vil gøre deres bedste for, at Ungdomshusets aktiviteter bliver lovlige, og det er meget, meget glædeligt.

Jeg synes, vi alle sammen skal være meget, meget glade og støtte det her.

Jesper Christensen (A): Nu kan jeg forstå, at der både kommer statsforvaltningen og flere advokatundersøgelser, så er det måske ikke så nødvendigt at forlænge debatten meget mere om, om det her er lovligt eller ikkelovligt, det vil der formentlig komme en masse kloge ord omkring.

Jeg vil sige, og det er det, jeg synes, vi skal holde os til, og det er også det, forespørgslen går på, den går sådan set på, om denne her ejendom kan sælges uden udbud. Og så synes jeg, at vi kan droppe alt det andet og den politiske uenighed, om vi skal have et ungdomshus, og hvor det skal ligge henne, og hvad adressen er, og hvornår det blev kendt. Det her handler sådan set kun om det andet, eller det er i hvert fald det, der er spurgt om.

Det vil sige, at de spørgsmål om det forholdsmæssige, som jo bygger på, om det er en tilskudsberettiget aktivitet, er jo noget teoretiske, fordi det her handler jo ikke om at give et tilskud, så man kunne jo rent hypotetisk sige, jamen så giver vi Ungdomshuset et tilskud på en krone. Står det mål med den kommunale interesse? Det skal jeg ikke vurdere, men jeg tror, at alle, når de læser det her, vil være enige i, at ungdomshusaktiviteter kan støttes af kommunen, og det er sådan set det, der er afgørende for, om man må gøre det som øvelsen her.

Så vil jeg sige, vi sælger jo til en fond, og vores klare forudsætning har jo været, at den fond har en dialog med de unge mennesker og har nogle vedtægter, der sikrer, at det, der sker i huset, er lovligt. Det ville jo være passende, hvis man satte en parentes i de vedtægter, der gjorde, at de ikke kunne ændres uden kommunens samtykke. Så har man i hvert fald nogenlunde snor i, hvad det er for aktiviteter, der kan foregå i huset.

Det er klart, vi forudsætter lige adgang, og vi forudsætter, at alle de ting, som indgår i betingelserne for det, de er opfyldt. Det har vi en helt klar forventning om, at det kan fonden godt leve op til.

Lars Dueholm (V): Jesper Christensen er en dygtig taler, men han er ikke dygtig til at svare. Der bliver ikke svaret på det, der bliver spurgt om, og det, der bliver spurgt om bl.a. i forespørgslen til overborgmesteren, men også f.eks. i Jesper Schou Hansens tale efterfølgende, det er, jamen hvordan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

kan man fra det flertal, der måtte ønske denne løsning, overhovedet forestille sig, at man lovligt ville kunne sælge ejendommen uden udbud, når en af betingelserne er, at der skal være lige adgang for alle?

Det er jo fuldstændig illusorisk at forestille sig, at den samme personkreds, som i dag driver Ungdomshuset på Jagtvej, vil kunne drive et ungdomshus i Stevnsgade 34 med lige adgang for alle. Naturligvis vil Dansk Folkepartis Ungdom ikke få lov til at holde en koncert der. Det er jo fuldstændig illusorisk at tro, at det vil kunne ske i god ro og orden. Så er man simpelt hen naiv og blåøjet, hvis man ikke er blind, hvis man tror, det kan lade sig gøre.

Så derfor vil jeg gerne høre, hvilke garantier for en konsekvens vil man stille fra et flertals side, der måtte ønske en sådan løsning. Vil man her i dag fra talerstolen give håndslag på, at hvis man bliver nægtet adgang i Ungdomshuset som følge af et politisk tilhørsforhold eller andet, ja, så vil man også rydde Stevnsgade 34.

Finn Rudaizky (U): Det, som overraskede en del, men som vi formentlig får en uddybning af, om ikke i aften, så på et senere tidspunkt, det var overborgmesterens bemærkninger i relation til salgsprisen på de 12 mio. kr. med en forklaring på, og jeg citerer: På normale afregningsmetoder. Jeg vil gerne sige, at jeg mener ikke, det er normale afregningsmetoder, at man regulerer en salgspris for kommunen, som man kan få ind kontant, med en hjemfaldsforpligtelse, hvor man først får pengene mange, mange år efter. Den metode vil jeg gerne have belyst lidt yderligere på, hvornår der har været noget tilsvarende.

Så jeg er enig med Jesper Christensen i, at det her drejer sig ikke om, om man er for eller imod Ungdomshuset, men det drejer sig, som forespørgslen også går ud på, forsøge at få belyst, hvorvidt det her, vi foretager os, det nu er juridisk holdbart og også korrekt.

Jeg ved godt, at borgmester Mikkel Warming allerede med sin juridiske ekspertise har konkluderet i denne sag, at han er helt enig i, at juraen er i orden, men de, der har påklaget til statsforvaltningen, er i hvert fald ikke er helt så sikre, plus at vi er nogle andre, der ikke er blevet helt overbeviste endnu.

Overborgmesteren kommenterede ikke, hvordan vi forholder os til spørgsmålet om den klage, der er kommet, og jeg spurgte, om vi kunne få en kopi af den klage. Da der ikke blev svaret på det, går jeg ud fra, at det alligevel betyder, at vi får en kopi af klagen. Jeg vil i hvert fald gerne bede om at få denne kopi her i aften.

Det er meget, meget svært at forholde sig til det notat, og jeg takker for den der lille læsepause, hvor vi kunne læse det notat, der er blevet givet i svaret. Jeg vil gerne sige umiddelbart, der er tale om et fuldstændig generelt svar med nogle afskrifter fra selve lovgivningen; det forholder sig absolut ikke til den konkrete forespørgsel.

Så er der heller ikke kommet svar, og det vil jeg ikke klandre hverken overborgmesteren eller andre, på de fire spørgsmål, jeg stillede her i aften. Da de nu har relevans for sagens videre behandling, så vil jeg gerne sige, at så vil de i morgen blive stillet skriftligt, således at overborgmesteren og forvaltningen har den fornødne tid til at svare og give de korrekte svar.

Juraen er altså i orden. Jeg vil gerne sige, at da Ole Suhrs Gades Skole blev drøftet i 1995 her i salen, så var Mikkel Warmings partifæller, heller ikke daværende partifæller fra SF, fordi jeg vil gerne lige citere, hvad den tidligere formand for Borgerrepræsentationen sagde under den forhandling. Det var SF's Martin Günter, og han sagde:

"Udbudskravet er en så klar bestemmelse, at den ville SF aldrig sidde overhørig."

Jeg kan godt se, at der er sket nogle ændringer i holdningen til, at man mener, at der skal være udbud for én skole, men ikke for en anden, uden at man tydeliggør de her ting.

Så jeg vil også lige afslutningsvis sige, hvad der både har noget med jura at gøre, men også har noget at gøre med den måde, som vi forvalter de offentlige midler, i det hele taget de offentlige bygninger og skal forsøge at få så mange penge ind som muligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Det var den daværende overborgmester Jens Kramer Mikkelsen og daværende magistrat, som over for Borgerrepræsentationen begrundede gennemførelsen af et offentligt udbud, og der anførte de, at det var vigtigt, at alle henvendelser skulle kunne komme i betragtning under hensyntagen til et almindeligt lighedsprincip for kommunens borgere.

Det håber jeg også, vi kommer til at leve op til i denne sag, om ikke andet så skal vi nu vente på et svar fra de offentlige myndigheder, inden vi kan komme videre.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi må nok tale ekstra højt.

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg kunne have lyst til at starte med at spørge Finn Rudaizky, der jo kender skal vi sige ejendomsmarkedet ret godt, om ikke han er enig i, at der er om ikke pokkers, så dog millioner til forskel på, om man sælger en ejendom, der går tilbage til kommunen efter en given årrække eller ikke går tilbage til kommunen efter en given årrække. Det har altså indflydelse på, hvad markedsprisen er, og længere er den vel sådan set ikke, og det burde alle, der på den borgerlige fløj, som påstår, de kender markedsmekanismerne, vel egentlig godt kunne forstå.

Og også til Finn Rudaizky, som blander Ole Suhrs Gades Skole ind i det, nu har jeg selv tidligere i aften blandet ting fra fortiden ind, i hvert fald fra for 10 år siden, i debatten. Der er altså igen også pokker, det må jeg nok ikke sige, til forskel på, om det er et formål, der er et sted, hvor en kommune kan yde støtte, eller man sælger det til noget, hvor det er op til den kommende ejer at bestemme, hvad der skal ske. Der er altså forskel, og det er sådan set kernen i det juridiske her.

Til Winnie Berndtson blot en enkelt eller to kommentarer, det var hende, der kaldte mig herop. Det første det er, hvem laver aftaler med hvem. Alle i denne sal, der ønsker en løsning, er enige om, og det gælder de unge, og det gælder i hvert fald de 4 partier, at det bedste, der kunne ske, det er, at der kommer en fond ind mellem kommunen og brugerne af et ungdomshus. Det er alle enige om, det er de unge i Ungdomshuset på Jagtvej også.

Derfor så er det fonden, der skal stå for at lave en konstruktion, hvor de krav, som skal opfyldes, hvis man skal kunne sælge uden udbud, hvis man skal kunne yde støtte i form af en reduceret købspris, f.eks. en krone, skal opfyldes. Det er sådan set det, man har en fond til at sørge for.

Så til Winnie Berndtson. Jeg tilstår på Enhedslistens vegne, vi har forsøgt med vores udgangspunkt, at vi mener, der er behov for et selvstyrende ungdomshus, vi mener, at det er et kommunalt ansvar at sikre, at der er et selvstyrende ungdomshus og finde løsninger. Og ja, det har også indebåret, at vi under tidspres har deltaget i møder bag lukkede døre. Jeg tilstår.

Winnie Berndtson (U): Undskyld, borgmester Mikkel Warming, jeg sagde det såmænd bare, fordi det, vi herinde kan hente ind ved at have debatter som den i aften, har de, der sidder derude, og som det her berører om nogen, ikke nogen indflydelse på, ikke nogen mulighed for at være en del af.

Tak for tilståelsen, der er jo heldigvis noget tid, til det her bliver en realitet, og derfor kan Enhedslisten jo fra nu af gøre alt, hvad der overhovedet er dem muligt for, at det her sker i så stor åbenhed, som det nu overhovedet lader sig gøre. Så Enhedslisten behøver jo ikke at gå ind bag flere lukkede døre og nedrullede gardiner, de kan tage det i fuld offentlighed fra nu af.

Tak for at få oplyst, at det er fonden, der skal sørge for det. Det er dog sært, så begejstret Enhedslisten er blevet for fondskonstruktioner. Lad mig bare minde om, at vi har en anden fond hyppigt til debat herinde, nemlig Fonden Billige Boliger. Der er Enhedslisten knapt så tryk ved, hvad der foregår i den fond. Men sådan kan det jo være lidt forskelligt.

Men en stor tak til borgmester Mikkel Warming, forespørgslen var sådan set til overborgmesteren, men i dennes fravær tusind tak for at have belyst, at alt det med at opfylde betingelserne skal jeg slet ikke bekymre mig om, det foregår i fonden, som jo er lige så åben som alle de andre fonde, Enhedslisten er så glad for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, og overborgmesteren føler sig helt dækket ind af den socialdemokratiske ordfører, så jeg giver ordet til Jesper Christensen.

Jesper Christensen (A): Og det var kun for at kommentere en enkelt lille ting, der er nogle stykker, der har nævnt, lige adgang for alle. Jeg synes, man skal lige lægge mærke til, at det er sådan set objektive kriterier.

Jeg ved ikke, om Jesper Schou eller andre, der har nævnt det her i forsamlingen, om de kunne komme ind, også vil ind til de svømmehold for muslimske kvinder, jeg f.eks. har med kommunal støtte ude i Tingbjerg, eller om I sådan set mener, at et ungdomshus også omfatter jeres kategori.

Når der står lige adgang for alle, så rummer det altså mulighed for at lave nogle objektive kriterier, og det er jeg sikker på, at man også kan finde ud af.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg kan da så oplyse Jesper Christensen om, at jeg er en ganske udmærket svømmer og en ganske udmærket livredder, så hvis det er, han har brug for assistance i forbindelse med sin muslimske svømmeundervisning, så skal jeg da gerne tilbyde mig, hvis det er det, han mener, der er behov for.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, vi holder os til emnet og giver ordet til Rasmus Jarlov.

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil så spørge Jesper Christensen, om du mener, at politisk overbevisning er en saglig begrundelse for at nægte adgang til Ungdomshuset. Vi havde eksemplet før fra Lars Dueholm med Dansk Folkepartis Ungdom.

Jeg vil gerne spørge igen, og nu er der blevet spurgt masser af gange: Hvordan forholder vi os til her, at der ikke er lige adgang til Ungdomshuset. Det var det ene spørgsmål. Hvordan vil vi forholde os i fremtiden, hvis der ikke bliver lige adgang til Ungdomshuset ud fra nogle saglige kriterier, hvoriblandt i hvert fald politisk overbevisning ikke kan være en af dem?

Stadig væk har jeg heller ikke fået svar på mit andet spørgsmål, som jeg stillede i første omgang, som var, hvordan man vil forholde sig, vil man lave en kontrakt med de unge omkring nogle ordensregler, så vi sikrer, at der ikke kommer vold i fremtiden, og vil der i den kontrakt også være en betingelse om, at det medfører omgående udsmidning, hvis vi ser voldelige episoder, som vi har set i fortiden. Det vil vi gerne have svar på.

Lars Dueholm (V): Man begynder næsten at græde, når man hører Jesper Christensens seneste indlæg. Grunden til, at jeg begynder at græde, er, at Jesper Christensens indlæg minder mig om Bam-bifilmene. Jesper Christensen er i den grad på glat is.

Selvfølgelig er det helt lovligt, at der stilles objektive kriterier for brug af et ungdomshus, selvfølgelig skal man være ung for at bruge et ungdomshus, og selvfølgelig kan der stilles krav om, at man skal være gammel for at bruge et alderdomshjem, at man skal være kvinde for at gå til kvindesvømning.

Men Jesper Christensen, nu er det jo sådan, at vi eksempelvis i kongeriget her har noget, der hedder ligebehandlingsloven. Ligebehandlingsloven ja, den fastsætter faktisk nogle regler for, hvornår man må diskriminere. F.eks. må man altså ikke lave svømning for muslimske kvinder, lige så lidt som man må lave svømning for ikkemuslimske kvinder.

På samme måde Jesper Christensen må man altså ikke lave et socialistisk ungdomshus eller et racistisk ungdomshus for den sags skyld. For den sags skyld endda et liberalt ungdomshus forstået på den måde, at man skal være liberal for at komme ind.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Så Jesper Christensen, hvilke objektive kriterier mener Socialdemokraterne, der skal gælde, er det alene, at man skal være ung, fordi så er vi enige, men hvis det objektive kriterium skal være, at man kan sympatisere med de politiske holdninger, som der åbenlyst fra brugergruppen på Jagtvej 69 meldes ud som værende en forudsætning for adgang, så Jesper Christensen, så er du Bambi på glat is, og så er du skvattet ned på maven, og Bambi står og griner af dig.

Wallait Khan (U): Nu spørger Lars Dueholm Socialdemokraterne, de skal fortælle ham, hvor der skal være ligebehandling, og hvor der ikke skal være ligebehandling. Jeg tror, at de har lært nok af deres egne venner fra Dansk Folkeparti, de behøver ikke spørge andre partier, det kender de jo godt nu efter samarbejdet med dem i 5-6 år.

Så dem der græder over den her løsning eller dem der græder over, at overborgmesteren i spidsen og en række andre partier er i gang med at finde en løsning på en stor og seriøs konflikt, det må de godt, men vi er glade, og der er mange københavnere, der glæder sig over, at nu er det en engageret overborgmester, og andre partier er med. På et eller andet tidspunkt kommer der en fredelig løsning omkring det her problem, som er meget, meget vigtigt.

Lovlighed og ulovlighed det kender vi jo godt. Overborgmesteren og andre partier, som er i gang med den her løsning, ingen af dem vil gøre noget, som er ulovligt, det har vi fuld forståelse for alle sammen.

Det undrer mig, at det kun er de partier, som er modstandere af Ungdomshuset og den kultur, der er i Ungdomshuset, som står frem med alle de her forespørgsler og alle de her ting. Men andre partier, som ønsker at løse den konflikt og har rummelighed, vil have, at der skal være lov til at være forskellighed i København.

Vi siger ja til det her.

Winnie Berndtson (U): Det er, fordi der er et enkelt spørgsmål, som hverken den socialdemokratiske ordfører eller den stedfortrædende overborgmester Mikkel Warming, undskyld borgmester Mikkel Warming har svaret på. Der er blevet spurgt til, om Borgerrepræsentationen kan få omdelt den påklage, som de to boligforeninger AB Tibirkegården og AB Nørrebros Andelsboligforening har indleveret til statsforvaltningen i hovedstaden, og det er der faktisk ikke svaret på.

Så nu siger jeg det en gang til. Vi tager det for givet, at det bliver omdelt til Borgerrepræsentationen i aften.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg har lige set, at det er der, og vi gør, hvad vi kan for at få det omdelt, og ellers kommer det efterfølgende. Selvfølgelig er det tilgængeligt for Borgerrepræsentationen.

Rasmus Jarlov (C): Vi kan jo ikke blive ved med hele aftenen at stille de samme spørgsmål igen og igen og igen, men vi får åbenbart ikke noget svar på dem.

Det er jo lidt ærgerligt at konstatere, at sådan en forespørgselsdebat udelukkende går ud på, at man udleverer et stykke papir, og så er debatten ellers død. Når vi stiller nogle spørgsmål, som man ikke lige finder det bekvemt at svare på, så lader man bare være med at svare.

Det gør jo så, at vi bliver nødt til at formulere de her spørgsmål på skrift åbenbart, så vi har et krav på at få svar på dem, og det vil vi så gøre. Men jeg synes, det er meget beklageligt og meget mærkelig form for demokrati. Det kan godt være, fordi jeg er grøn her, men jeg troede egentlig, at når man havde en forespørgselsdebat, så kunne man også få svar på sine spørgsmål.

Jesper Christensen (A): En forespørgselsdebat er vel også, at man stiller et spørgsmål, og det er klart, man kan vælge at stille flere og flere spørgsmål, og så kan vi andre også sige på et tidspunkt,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

hvornår er det, vi skal stoppe med at svare på andet end det, der er spurgt om. Jeg mener faktisk, jeg har svaret på det meste af det, jeg er blevet spurgt om.

Jeg skal beklage min forkerte titel på det der svømmehold ude i Tingbjerg, det er naturligvis åbent for alle kvinder.

Jeg vil sige, at vores forudsætning er helt klart, at fonden har nogle vedtægter, der er lovlige, og at fonden sikrer, at den ejendom, de evt. måtte købe af Københavns Kommune, stilles til rådighed for de unge med nogle betingelser, der gør, at det er lovlige aktiviteter, der sker der. Det er det, jeg har hørt fonden sige.

Jeg har hørt fonden sige, at de både vil have en god dialog med de unge, men også med naboerne. Vi har set det som en god mulighed præcis, fordi fonden kunne være en garant for, at nogle af de betingelser, som vi har svært ved at stille som kommune, rent faktisk på denne måde kunne opfyldes.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Jeg ved godt, jeg ikke må stille spørgsmål, som jeg ikke har stillet på forhånd åbenbart under sådan en forespørgselsdebat, men når nu Jesper Christensen selv kommer ind på det her med, at man forudsætter, at det, der forgår i fonden, er lovligt, vil jeg sige, at det gør jeg sådan set også. Det ville også være noget mærkeligt, hvis vi her i Borgerrepræsentationen vedtog, at fonden behøvede ikke at lave ting, der ikke var lovlige.

Så spørgsmålet er jo ikke, om vi forudsætter, det er lovligt, for det gør vi naturligvis, ellers var vi virkelig ude i noget snavs herinde, så vi forudsætter selvfølgelig, det er lovligt. Det interessante spørgsmål er, hvordan vil de partier, der sidder og laver den her aftale bag lukkede døre og nedrullede gardiner i øjeblikket, sikre, at den lovlighed er til stede.

Lars Dueholm (C): Nu er regler jo et og overholdelsen af regler noget andet. Vi har jo også en regel om, at man ikke må gå over for rødt, og jeg skal da sådan set være ærlig og tilstå, at jeg i den forbindelse har overtrådt reglerne ikke bare en eller to gange, men flere gange og så sent som på vej hen til mødet i dag.

Men, og det er en opfølgning til Jesper Christensen, spørgsmålet er vedrørende de skinregler, de skinhusordener, som måtte blive fastsat i fonden, kan jeg forstå det sådan, at der foreligger et tilsagn fra Socialdemokraterne på, at såfremt der måtte objektivt konstateres manglende lige adgang i et evt. nyt ungdomshus i Stevnsgade 34, at så vil man populært sagt trække stikket på det og sørge for, at det også måtte blive ryddet, idet handelen så skal falde væk.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg finder det ikke særlig korrekt her fra talerstolen at stå og tilkendegive, at man har overtrådt en given lovgivning.

Så vil jeg i øvrigt svare en enkelt ting på de spørgsmål, der er stillet, og det er, at vi selvfølgelig vil anvende de jurister, som er i forvaltningen, også når der skal tages stilling til en aftale, der skal indgås med fonden, ligesom jeg har trukket på den viden, der er hos jurister i forvaltningen for at svare på de spørgsmål, der er stillet her i dag.

Jesper Schou Hansen (V): Men det centrale i spørgsmålet var jo sådan set, hvordan det er, man vil sikre, at man så rent faktisk også overholder den lige adgang til alle. Og er det sådan, at Socialdemokraterne kan garantere, at hvis det ikke sker, så populært sagt så trækker vi stikket. Eller vil Socialdemokraterne så leve med, at de bryder loven.

Hvis man ikke kan garantere det på forhånd, er det så ikke reelt at handle mod bedre vidende. Det må vi jo hellere have et svar på, før vi får lavet en aftale. Nu ved jeg ikke, om det er overborgmesteren, eller om det er gruppeformanden, der har lyst til at svare på det. Men jeg glæder mig i hvert fald til at høre svaret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Jesper Christensen (A): Jeg synes bare, det er en underlig forudsætning, at Venstre har. Altså hvad er det for alle mulige andre områder, hvor vi skal garantere, at folk vil overholde loven. Jeg ved ikke, hvorfor det specielt får Venstre til overholdelse af loven. Nu har vi hørt en indrømmelse fra tallerstole, der er i hvert fald en, der ikke overholder loven. Om det lige nøjagtigt er dagen i dag og sådan det med, jeg ved ikke, hvad det er.

Hvad er det for en forestilling om, at vi skulle have muligheder for at garantere, at fonde eller alle mulige andre overholder alle mulige andre love i det her land, og hvorfor er vores forpligtelse til det særlig stor? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Lars Dueholm (C): (*Tilråb:* Flere tilståelser, Lars Dueholm). Jamen jeg har ikke brudt flere på noget tidspunkt, så det er sådan set så let.

Men til Jesper Christensen. Jamen nu er det jo sådan, at Ungdomshusets nuværende brugere konkret bryder reglerne, der ligger en byretsdom, der ligger en landsretsdom, der ligger en fogedretskendelse, alle tre går de nuværende brugere af Ungdomshuset på Jagtvej 69 imod, og de sidder dem overhørig. De befinder sig i dag ulovligt, ulovligt i huset Jagtvej 69. Det er den ene del.

Den anden del er, hvis man går ind på den hjemmeside, som findes for Ungdomshuset, så er det sådan, at Ungdomshusets nuværende brugere, som er dem, jeg har den helt klare forståelse af, og så må man meget gerne sige, hvis noget andet er tilfældet, er dem, som også påtænkes skal anvende Stevnsgade 34.

Der siger de brugere åbent, at de diskriminerer, de siger ikke, at de diskriminerer efter race eller andre ting, men de diskriminerer mod anderledes tænkende, man skal erklære sig enig i deres politiske holdninger, som er defineret ud fra en række punkter, for at man er velkommen i Ungdomshuset. Så man siger altså på forhånd, at der ikke er lige adgang i Jagtvej 69. Og så er det jo ikke en fjerntliggende mulighed, at de samme regler af de samme brugere kunne opstilles for de samme besøgende i Stevnsgade 34.

Det er derfor, vi er blevet mistænksomme, og det er derfor, vi spørger, hvordan vil man sikre, at der ikke på samme måde vil ske en diskrimination af anderledes tænkende?

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Igen her skal jeg gøre en enkelt bemærkning. Hvis der foregår noget ulovligt på Jagtvej, og når Jagtvej ulovligt er besat, så er det ikke en sag for Borgerrepræsentationen, men for politiet.

Winnie Berndtson (U): Ja, ja da, det er da heldigvis altid de andres skyld.

Når det er så interessant, Jesper Christensen, det her med hvorfor skal vi sikre lovlighed, så er det, fordi jeg i dag har fået udleveret et stykke papir, hvor der på side 2 står, at det her kan lade sig gøre og gud da være lovet for det, så er vi da nået så langt, det her kan åbenbart lade sig gøre inden for nogle betingelser. Det kan lade sig gøre efter kommunalfuldmagtens regler, som er gældende inden for kommunalfuldmagtens område, som yder støtte til aktiviteter, herunder kulturelle aktiviteter for byens unge, som kommunen selv vil kunne varetage.

Det er inden man yder kommunal støtte, og derfor er Borgerrepræsentationen nødt til at tage ansvar for, at det er i orden. Vi er tilbage til diskussionen omkring revisionen og underskud og alt muligt andet, kan vi som politikere fralægge os ansvaret, fordi vi har valgt at lukke øjnene? Nej, det kan vi ikke.

Den dag, sådan en aftale her med fonden skal godkendes i Borgerrepræsentationen, og vi skal stille huset til rådighed, og hvad vi nu kan finde ud af løsninger, så er det da helt på sin plads, at Borgerrepræsentationen er helt på det rene med, om de vedtægter, der er gældende i fonden er i orden. Sådan behandler vi da også vedtægter for andre, vi samarbejder med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Så der er da ikke noget mystisk i, at vi som borgerrepræsentanter interesserer os for, om det er lovligt, når det er aktiviteter, vi som kommune er involveret i, og det er vi, fordi vi er inde og bruge kommunalfuldmagten, det er det, vi har fået at vide i aften. Vi bruger kommunalfuldmagten til at lade nogle andre lave en aktivitet, som vi som kommune lovligt kan støtte, ellers så ville vi ikke kunne lave den. Det er det, vi har fået at vide i aften.

Så vi er inde og lægge navn til som kommune, og så er det vel ikke urimeligt, at man også som kommunalbestyrelse, der lægger navn til det her, sikrer sig, at det er i orden. Vi gør jo heller ikke sådan her, når vi indgår aftaler med selvejende institutioner, nej, vi tjekker, om det er i orden.

Borgmester Mikkel Warming: Der bliver stillet mange spørgsmål fra de forenede borgerlige her i aften. Rigtig mange af dem er jo velegnede at stille den dag, vi behandler en aftale, fordi der er det at sige, er den aftale så god nok til at sikre de ting, der ligger, som kommunalfuldmagten giver mulighed for osv. osv.

Men altså lige nu er måske at overdrive, for nu er det en forespørgsel, der hedder, er det lovligt, og svaret er ja, på de og de præmisser, så er det fuldt lovligt.

Når det så skal udmøntes i en konkret aftale forhåbentlig meget snart, så kan man stille det konkrete spørgsmål, når man ser den, det ville være den vej rundt, som almindelig sagsbehandling fra tallerstolen, som vi jo gør lige nu, er. Det er den ene ting.

En anden ting er, at i forhold til de krav, Venstre stiller op om, at man i fortid, nutid og fremtid altid skal overholde alle regler til hver en tid, og hvis der bare sker det mindste brud, så skal man ud. Vil Venstre trække stikket til samtlige diskoteker i København, for jeg tror ikke nogen af dem på noget tidspunkt har overholdt samtlige de regler, der er, det tror jeg faktisk ikke. Jeg tror ikke nogen af dem i hvert fald vil være i stand til at garantere, at de altid vil overholde dem.

Venstre vil, må konklusionen være, trække stikket for samtlige diskoteker i København, for ingen af dem vil kunne leve op til de krav, Venstre stiller lige nu på, at man altid, i fortid, nutid og fremtid skal overholde samtlige regler til punkt og prikke, hvis der bare kommer et brud, bare et lillebitte et, så er det væk.

Det man selvfølgelig gør det er, at man laver nogle regler, de skal overholdes, skulle der ske et enkelt brud, så finder man ud af, hvor alvorligt det er og så fremdeles. Det tager vi stilling til, når der forhåbentlig meget snart ligger en af tale med fonden om, hvordan de kan drive et ungdomshus på Stevnsgade 34, og jeg gentager forhåbentlig meget snart.

Der er det, at alle Winnie Berndtsons og de andre borgerliges spørgsmål bør stilles.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Det var sådan set mest til Lars Dueholm, så kan Rasmus Jarlov måske også høre efter, så kan jeg tage dem begge to.

Lars Dueholm læste nogle forskellige kriterier, der er for at komme ind i Ungdomshuset, op, som så skal gøre, at man diskriminerer. Mig bekendt så er det, man må ikke være racistisk, man må ikke være homofobisk, og man må ikke være sexistisk, og mig bekendt så er der en racismeparagraf, som gør, at det er o.k., at det faktisk er ulovligt at være det.

Når der så bliver nævnt, at Dansk Folkepartis Ungdom ikke er velkomne, Dansk Folkepartis Ungdom har jo flere medlemmer, der er dømt for racisme.

Så bliver der nævnt LOC, Niarn, der selv siger, at de er blevet udelukket fra det. Jeg ved godt, det ikke indgår i Jesper Schou Hansens pladesamling, men vi ved jo godt, at 9 ud af 10 sange handler om, at kvinder er ludere, hvis vi tager de rapsangere og analyserer de tekster. Så jeg forstår sådan set ikke forargelsen over det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Jeg forstår ikke, man er så omsorgsfuld for, at der er nogle, der diskriminerer andre, når vi ved, at Venstre og Konservative har nedlagt så mange råd og så mange nævn, som netop havde til formål at bekæmpe diskrimination af etniske minoriteter.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Hvis jeg havde en tilståelsessag før, så er der i hvert fald også kommet en nu fra Socialdemokraterne. Nu er det jo helt åbenbart, at det kun er ens gode venner, man gerne vil lege med. Lad den være.

Overborgmesteren sagde, at ulovlighederne på Jagtvej 69 er en opgave for politiet. Jeg kan med ro i sindet sige, jeg har aldrig været mere enig med overborgmesteren. Der hvor filmen så knækker i denne enighed overborgmesteren og undertegnede imellem, det er, hvorfor søren er det så en kommunal opgave at give støtte til disse forbrydere, der i dag besætter Jagtvej 69 fra de lovmæssige ejere. Det forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor det så er en opgave for Borgerrepræsentationen. Det er derfor, vi står her i dag, kære overborgmester.

Sagen er, som jeg ser den, den, at overborgmesteren lader sig kue af trusler om brosten og brosten i Københavns gader. Det er pøbelvælde, som overborgmesteren lader sig kue af. Med den ene hånd dukker man nakken, og på den anden deler man kroner ud. Det er ikke værdigt.

I forhold til, hvorvidt jeg så populært sagt vil trække stikket til de københavnske diskoteker, så kan vi da godt lave en handel om, at hvis der er nogle af de københavnske diskoteker, som bryder væsentlige lovregler, herunder lige adgang, jamen så vil jeg da gerne fjerne den kommunale støtte til disse diskoteker. Mig bekendt modtager de ikke kommunal støtte.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg er stort set enig med Lars Dueholm bortset fra det der med, at nu vil vi lade det ligge. Det vil vi ikke, vi vil blive ved med at forfølge denne her sag, for den har meget stor principiel betydning.

Sagen i sin kerne er jo stadig væk, skal vi give positiv særbehandling til de her folk, fordi de har kastet med brosten. Der er ikke nogen herinde, der vil være i tvivl om, at hvis der ikke var blevet kastet med brosten, hvis man ikke havde påkaldt sig den opmærksomhed, så havde man overhovedet ikke begyndt at lave de her kreative, men måske lovlige løsninger, som man forsøger i aften, og alle de andre store indsatser, som man har lavet i de sidste par måneder her.

Lars Rasmussen, jeg synes, du er i et lidt tvivlsomt ærinde, når du anklager Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative for at være racistiske, det var næsten det, du sagde, synes jeg, og så ville det være o.k. i hvert fald at diskriminere Dansk Folkepartis Ungdom. Det synes jeg er forkert.

Jesper Christensen, om man skal forholde sig til, at alt skal være lovligt i hele kommunen, nej, vi er jo ikke fuldstændig, ja, hvad skal man sige med et pænt ord, vi går ikke alt for meget i detaljer på den måde i den borgerlige fløj, men vi synes altså ikke, det er nogen detalje, at man diskriminerer folk på baggrund af deres politiske overbevisning, og at man laver voldsorgier i de københavnske gader. Det er langt fra nogen detalje, og det skal man forholde sig til.

Man skal især forholde sig til det, når man har lavet et notat, som er det, vi står og diskuterer lige nu, hvor der er som en meget væsentlig grundlæggende betingelse, at lighedskravet skal være opfyldt. Det forholder man sig så ikke til.

Og som sagt så må der jo komme nogle efterfølgende skriftlige spørgsmål.

Mikkel Warming, om man skal trække stikket på alle mulige diskoteker rundt omkring. Svaret er det samme, nej, vi går ikke i detaljer, men vi vil altså ikke være med til at støtte en organisation, som i den grad har forsøgt at få sine synspunkter igennem ved hjælp af vold og trusler om vold.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Jesper Schou Hansen (V): Nu skal jeg ikke gøre mig til eksperter på Niarn og LOC's tekster, men mig bekendt er de da i hvert fald ikke dømt for nogen overtrædelse af hverken nogen retspara-graffer eller andre ting, der i denne sammenhæng er relevant. Så man må vel sige, at her har som udgangspunkt været tale om 2 almindelige borgere, der ikke som udgangspunkt har haft adgang på samme vilkår som andre.

Det er jo det, som det notat, overborgmesteren har foranlediget, vi har fået i hånden, siger, at Ungdomshuset skal som udgangspunkt stå åbent for alle borgere på samme vilkår. Det kommer det jo så ikke til at gøre, hvis de ikke har adgang, og jeg ikke har adgang, og andre ikke har adgang, så opfylder man jo ikke den præmis, som der klart står, at ovenstående betingelser skal være opfyldt, fordi så kan et salg gennemføres uden offentligt udbud.

Så ved vi jo på forhånd positivt, at det vil ikke ske. Det går jo ikke, så er man nødt til at gøre anskrig, så er man nødt til at protestere, og så bliver det jo pludselig en sag for statsforvaltningen Hovedstaden, for tilsynsmyndigheden med København. For ved vi positivt, at de ikke vil være i stand til at gøre det, og ved vi positivt med det notat, vi står med i hånden fra økonomiforvaltningen, at det er sådan, det skal være, så handler vi jo mod bedre vidende. Og må vi det, det tror jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Det er bare til borgmester Mikkel Warming. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at skyde mig i skoene, at jeg ikke vil det her af et ærligt hjerte, jeg vil gerne have et ungdomshus i København. Men jeg vil også have, at det foregår ordentligt, og jeg gider ikke blive ved med at rode rundt i det her med løsninger, der ikke holder, ting der ikke gælder, og man skal følge med i aviserne osv. osv. Det her er garanteret ikke den sidste adresse, der kommer i spil altså.

Så jeg prøver bare, når jeg under mødet i Borgerrepræsentationen får forelagt et notat, som jeg har 4½ sekund til at læse og forholde mig til, hvad jeg rent faktisk har fået afklaret i aften, nemlig at hvis vi holder os inden for kommunalfuldmagtens regler, så kan det her lade sig gøre. Men der er nogle betingelser for, at man arbejder under kommunalfuldmagten.

Jeg undskylder gerne, at jeg har spildt Borgerrepræsentationens tid med at forsøge at få de betingelser uddybet. Jeg har bare på fornemmelsen, at jeg ikke får mulighed for at sidde sammen med borgmester Mikkel Warming og drøfte det her igennem. Jeg er ret sikker på, jeg bliver præsenteret for en færdig aftale.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Det er jo lidt svært at debattere med modstanderne i det her, Winnie Berndtson siger, hun har haft 4½ sekund, vel vidende at det ikke er rigtigt, til at læse det her. Jeg synes sådan set, der var tid nok.

Til Rasmus Jarlov, altså det er også svært at diskutere med De Konservative, når jeg lige har været heroppe og fortalt, at der er nogle medlemmer af DFU, der er dømt for racisme, og så bliver der sagt, at jeg har sagt, at Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti er racister. Altså så er det rigtig svært at køre en dialog, og jeg ved ikke, om det er det, der er meningen med vilje.

Jeg vil sige til sidst, at jeg siger bare, der er nogle kriterier i Ungdomshuset for, at de ikke vil høre racistiske bemærkninger, og det er der jo generelt i samfundet, fordi der er en racismeparagraf.

Så forstår jeg godt, når man som Dansk Folkepartis medlemmer er dømt for racisme, så har man ikke adgang. Men man kan også mane nogle spøgelse op, Jesper Schou Hansen, som også mener, at han ikke selv er velkommen i Ungdomshuset. Altså jeg ved ikke, om jeg ser specielt autonom ud, men jeg har været i Ungdomshuset adskillige gange og er kommet fredeligt ind og fredeligt ud igen.

Så man kan også mane nogle spøgelse op for sig selv. Men jeg forstår ikke, hvorfor man er så meget imod de kriterier.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror, jeg er ved at slutte de korte bemærkninger.

Lars Dueholm (V): Jeg har snydt og ikke kigget i loven eller i bogen, men jeg har kigget på nettet. Der er det jo sådan, at Ungdomshuset på en hjemmeside, der hedder ungdomshuset.dk, har bl.a. det, de kalder de 5 grundlæggende retningslinjer. Nogle af dem er jeg fuldstændig enig med Ungdomshuset i, men nogle af dem er også i modstrid med gældende lovgivning, herunder gældende lov om ytringsfrihed.

Det hedder bl.a., og nu er jeg altså ked af, hvis jeg bruger et sprogbrug, som ikke er passende fra denne talerstol, men jeg læser altså op fra det, som Ungdomshuset selv har skrevet. En af de 5 retningslinjer er ingen sexisme. Der står:

"Både mænd og kvinder ventes at leve op til bestemte kønsrollerne, rollerne er kontrolleret således, at kvinder rammes langt hårdere af denne sexisme, end mænd nogen sinde har gjort eller vil komme til. Over alt i samfundet udsættes kvinder for nedvurdering, chikane og seksuelle overgreb fra hånden på røven til voldtægt. I Ungdomshuset forsøger vi derfor at sætte grænsen tidligere, end de fleste andre gør. Her er det udsmidningsgrund at tale nedladende om kvinder eller bruge kønsdiskriminerende udtryk. Brug af udtryk som "hov kælling", "luder" eller stå og råbe "fisse", vil betyde farvel, gå hjem, tag dig sammen."

Jeg beklager ordvalget.

Dette er altså ikke noget, som er omfattet af racismeparagraffen. Det er naturligvis lovlige ytringer, man kan være enig i eller uenig i, og der tror jeg sådan set ikke, holdningerne mellem Lars og jeg ligger så langt fra hinanden, men det er altså ikke noget, man kan nægte folk adgang til en kommunal bygning eller en kommunalt støttet bygning på baggrund af. Det var bare et eksempel, og der er talrige. Det er helt åbenbart, at det formål, som Ungdomshuset på Jagtvej 69 betjener, vil ikke kunne for tjene lovlig kommunal støtte.

Finn Rudaizky (U): Det er svært at koncentrere sig, når debatten her i salen går langt ud over det, som forslagsstillerne har stillet som forespørgsel til overborgmesteren.

Så for at man ikke skal tabe tråden i relation til, hvad der skal ske efterfølgende, så vil jeg bare lige repetere, at der mangler svar på spørgsmålet om, hvorfor overborgmesteren, forvaltningen kun har indhentet en enkelt mægler vurdering på Stevnsgade 34. Der mangler en, og det efterlyser jeg, beder om, skriftlig dokumentation fra overborgmesteren på, at det er, som det blev betegnet her tidligere fra overborgmesterens side, at det er normale afregningsmetoder, og det var så i relation til, at man her sælger en ejendom, 3,5 mio. kr. under den vurderede pris, og så foretager det, jeg vil betegne som en meget tvivlsom regulering i tilbagekøbsretten, i hvert fald i henhold til den beregning, som økonomiforvaltningen har lavet.

Jeg vil gerne spørge, hvorvidt man agter at stille sagen i bero, indtil statsamtsmanden har givet sit syn på sagen om lovlighed, således at vi ikke kun lægger vægt på, hvad borgmester Mikkel Warming udtalte sig om juraen meget bastant.

Jeg vil også gerne bede om at få en præcisering af, hvilke aktiviteter, som kommunen i relation til Ungdomshuset og Stevnsgade 34 anser for lovlige støtteberettigede aktiviteter og ikke bare en opremsning af lovteksten, den kan man selv slå op i. Det er væsentligt at få belyst, hvorvidt de nuværende aktiviteter i Ungdomshuset, som er ulovlige, hvorvidt det er de aktiviteter, der skal støttes. For de er jo nemlig ulovlige, og det er baggrunden for, at vi solgte huset i sin tid, fordi myndighedskravene ikke kunne blive opfyldt.

Så vil jeg bare til sidst være interesseret i, det tror jeg også, der er andre end mig, der vil være, om hvorvidt flertallet inklusive borgmester Mikkel Warming, juristkyndig borgmester, hvorvidt man ikke er betænkelig ved at sælge en kommunal ejendom under markedsprisen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Ikke hvis det er lovligt, og det er det under nogle betingelser.

Venstres hovedbudskab her til sidst om, hvorfor Ungdomshuset på Jagtvej, de spilleregler, der er der, at det er ulovlige aktiviteter, det handler om, at man ikke må være nedladende over for kvinder. Venstres slagsmål for ytringsfriheden og ligeberettigelsen handler om retten til at råbe fisse. Jeg siger velbekomme.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

21) BR 74/07. Medlemsforslag om spørgetid forud for møder i Borgerrepræsentationen

(Stillet af Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre):

Det foreslås,

at der forud for hvert møde i Borgerrepræsentationen indføres spørgetid for københavnere, at Borgerrepræsentationens Sekretariat for Borgerrepræsentationen snarest fremlægger forslag til informationskampagne over for københavnere om "Spørgetid i Borgerrepræsentation", samt at spørgetiden baserer sig på de i forslaget indeholdte principper.

Borgmester **Martin Geertsen**: Som lover at gøre det kort, fordi forslaget er velbeskrevet, synes vi selv. Og det er jo inspireret af ordninger, som man har i mange andre kommuner her til lands og for den sags skyld også andre steder i verden, nemlig at den enkelte borger, i dette tilfælde den enkelte københavnere, kan komme direkte i clinch med, stille spørgsmål til sin lokale politiker, uanset om vedkommende bærer den fine titel af borgmester eller blot er et forkert ord, men er medlem af Borgerrepræsentationen.

Jeg forstår også, at der, sådan har jeg i hvert fald forstået det, har udkrystalliseret sig et flertal for en udvalgshenvisning, og hvis det er korrekt, så er det svært at sætte sig op imod det. Så det vil jeg støtte.

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen jeg vil sådan set også bare tilslutte mig og sige, det her er et smadder godt forslag, det her er måden, hvordan vi kan få rykket de høje mure fra Rådhuset ned, få borgerne ind og være med i debatten og på den måde forhåbentlig få kvalificeret den her debat en lille smule. Det trænger den egentlig lidt til, synes jeg, efter i aften.

Dog har vi lige et ændringsforslag om, at dot nr. 8 i principperne udgår. Vi synes, når man nu har lagt op til borgerne om at være med i debatten, at man så stiller krav om, hvad det er for nogle spørgsmål, de skal stille. Det har vi i hvert fald stor tro til, at det skal Borgerrepræsentationens Sekretariat nok finde ud af, hvis der er nogle åndssvage spørgsmål indimellem.

Jesper Christensen (A): Jeg vil sige, det er jo rart at se, at der er andre, der interesserer sig for åbenhed og nye måder at tænke politik på, og hvordan kan vi gøre det her lidt anderledes. Det er jeg sikker på, at forslagsstillerne også ved, fordi vi har faktisk haft i gruppeformandskredsen en drøftelse ikke af præcis det her, men den 15. januar om netop, hvordan man kunne revitalisere arbejdet, kigge på taletidsregler og debatformer, hvordan kan man bruge ny elektronik og andet mere hensigtsmæssigt. Der er faktisk nedsat en arbejdsgruppe, som skal kigge på det.

Så jeg vil foreslå, at vi henviser forslaget til Økonomiudvalget, så det kan indgå i det arbejde, der foregår i den arbejdsgruppe.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Camilla Burgwald (F): I SF har vi stor sympati for forslag, der har til hensigt at øge gennemsigtigheden i Københavns Kommune og højne borgernes inddragelse i den demokratiske proces. Derfor er vi i udgangspunktet positivt indstillet over for medlemsforslaget.

Men vi synes også, at forslaget må ses i sammenhæng med de nyoprettede lokaludvalg og den indflydelse, de kan have på den demokratiske proces i det hele taget i Københavns Kommune, også ses i sammenhæng med de arbejdsvilkår, vi har som fritidspolitikere, med styreformen i det hele taget og med det bredere arbejde, der går med at øge åbenheden på Rådhuset.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"at den 8. dot i principperne for debatten udgår af indstillingens 3. at-punkt."

Et forslag fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti om at henvise medlemsforslaget samt det af Enhedslisten stillede ændringsforslag til Økonomiudvalget blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 75/07. Medlemsforslag om regelforenkling i Københavns Kommune

(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti):

Det foreslås,

at Økonomiforvaltningen faciliterer et arbejde, der gennem et samarbejde med de øvrige forvaltninger, skal lede til regelforenkling i Københavns Kommune,

at der som led i denne proces udarbejdes et forslag til høring af kommunens ansatte om regelstyring.

De syv borgmestre forestår i fællesskab denne høring, samt

at Økonomiforvaltningen om nødvendigt udarbejder forslag til finansiering.

Borgmester Mogens Lønborg: Det er jo glædeligt, at vi i denne forsamling er enige om, at overflødige regler skal fjernes. Det er glædeligt, at vi er enige om, at medarbejderne ikke i dagligdagen skal være hæmmet i deres arbejde af nogle regler og nogle krav, som fjerner deres tid, deres fokus fra det, de er sat til, nemlig det egentlige, f.eks. plejearbejde eller undervisning eller pasning af børn, eller hvad det nu er.

Derfor er dette forslag jo også et forsøg på at sige, regler har vi formentlig mange af, formentlig er der også mange af dem, der er unødvendige, og det gælder bredt i hele Københavns Kommune.

Vi har jo tidligere i dag diskuteret regler, krav i forhold til sundheds- og omsorgsforvaltningen, til ældreområdet. Der var vi enige i sigtet, jeg håber også, at den enighed kan brede sig ud til det her noget højere ambitionsniveau, nemlig om mere generelt og bredt at komme af med snærende regler, bureaukrati i hele Københavns Kommune.

Det her handler jo om også at sikre, at vores medarbejdere har reel indflydelse på deres arbejde, deres arbejdes organisering. Derfor så har vi altså med det her forslag villet lægge et højt ambitionsniveau.

Når vi indtænker økonomiforvaltningen, så er det bestemt ikke, fordi økonomiforvaltningen er tænkt at skulle sidde og lave alle spørgeskemaerne, økonomiforvaltningen vil naturligt være det koordinerende led, når vi laver en bred satsning på hele Københavns Kommune. Nøjagtigt som Finansministeriet tilbage i 80'erne koordinerede regelforenklingsarbejdet i forhold til alle ministerierne, men bestemt ikke sad og lavede skemaerne, som blev sendt ud i de respektive ministerier. Det gjorde man altså selv.

Så økonomiforvaltningen får alene en koordinerende rolle og selvfølgelig også en rolle, hvor man samler gode erfaringer op, som man kan sende videre til inspiration for de andre forvaltninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Vigtigt er det også i denne forbindelse, når vi snakker regler, at være meget præcise med hensyn til, hvad vi går efter. Det, der i hvert fald er vigtigt for os konservative, for os borgerlige, tør jeg godt sige, det er, at vi samtidig holder fast i et decentraliseringsprincip, at vi holder fast i selvforvaltning, at vores institutioner, hvad enten de er ejet af os selv eller er selvejende, at de har frie rammer.

Hvis man decentralt i en skole, i en daginstitution har fastsat nogle regler, som man der finder er hensigtsmæssige, så er det ikke i første omgang i hvert fald de regler, vi nu skal ud og jage, fordi så undergraver vi selvstyret, så undergraver vi selvforvaltningsprincippet.

Jeg håber meget, at den iver, der er i forsamlingen for at komme reglerne til livs, den også dækker bredt. Jeg kan sige i hvert fald til oplysning for dem af jer, som ikke sidder i Økonomiudvalget, vi havde et rigtig godt økonomiudvalgseminar her for kort tid siden, over 2 dage, og på det seminar blev de administrerende direktører bedt om at komme med en status for deres arbejde, situationen.

Udgangspunktet for seminaret var sygefravær, og hvad vi gør ved det. Det var slående, at den administrerende direktør for såvel børne- og ungdomsforvaltningen som socialforvaltningen bragte det frem i deres redegørelse behovet for regelforenkling, regelsanering. Der var alt for mange regler på de områder, som hæmmede medarbejdernes arbejds glæde og arbejdsindsats.

Så derfor er der også fra den kant et klart grønt lys til, at vi nu kommer i gang med at få bugt med de her regler, som ikke er til andet end besvær for medarbejderne og selvfølgelig også for borgerne.

Ikram Sarwar (A): Vi har lidt tidligere stemt for at sætte arbejdet i gang i sundheds- og omsorgsforvaltningen. Jeg mener, at vi skal vente og se på, hvad resultaterne viser af det arbejde, vi nu sætter i gang i sundheds- og omsorgsforvaltningen. Derfor vil jeg gerne foreslå medlemsforslaget henvist til Økonomiudvalget.

Det var ret kort.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg var bare sådan set interesseret i lige at forstå udvalgshenvisningen helt præcist, fordi det blev samtidig fra Ikram Sarwars side sagt, at man skulle afvente erfaringerne. Skal det forstås som, at man afventer resultaterne at identifikationen af de unødvendige regler, eller skal vi afvente, at man også ser, hvordan de bliver afhjulpet?

Hvis det er det første, hvad jeg håber og tror, så vil det altså sige, at vi taler om frem til april måned, og så ved vi, hvad for nogle regler, hjemmehjælperne skal være fri for. O.k., det er ikke så langt fremme, så jeg kan såmænd også godt vente de 2 måneder, det skal ikke komme an på det. Men altså de erfaringer fra at fjerne regler i ældresektoeren kan så danne grundlag for, hvordan man så fjerner regler på daginstitutionsområdet, børneområdet osv.

Jeg skal lige være sikker på, at jeg helt har forstået den her udvalgshenvisning korrekt.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Det er fuldstændig rigtigt forstået af borgmester Mogens Lønborg, at vi afventer simpelt hen resultaterne i april måned på det arbejde, vi nu har sat i gang i sundheds- og omsorgsforvaltningen. Yes.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise forslaget til Økonomiudvalget blev godkendt uden afstemning.

23) BR 68/07. Forskrift for facadebehandling

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

at vedlagte reviderede "Forskrift for facadebehandling i Københavns Kommune" godkendes, jf. bilag 4.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

24) BR 52/07. Reorganisering af p-pladser i gaderne

Indstilling om,

at der udarbejdes konkrete løsningsforslag til mere arealeffektiv gadeparkering,

at det areal, der vindes ved projekterne, sigter mod både at forøge parkeringen, at forskønne byrummet og at give øgede muligheder for cykelparkering,

at de konkrete projekter og finansieringen heraf forelægges til godkendelse i Teknik- og Miljøudvalget, samt

at der gives en anlægsbevilling på 500.000 kr. i 2007 på Vej & Parks anlægsramme (Vej & Park konto 2.28.22.3) med henblik på igangsætning af projektudvikling af 5 - 7 projekter.

Det forudsættes, at Teknik- og Miljøforvaltningen, sammen med de konkrete løsningsforslag til mere arealeffektiv gadeparkering, udarbejder et oplæg til, hvordan processen herfor samtænkes med målsætningen i parkeringsstrategien om, at der nedlægges 1000 parkeringspladser i gadeplan i de indre brokvarterer sideløbende med etableringen af 4000 nye parkeringspladser i anlæg (BR 399/05). Desuden forudsættes det, at eventuelle merudgifter forbundet med projektudviklingen finansieres inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme. Der henvises til vedlagte notat.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Johannes Nymark (A): Spørgsmålet om fordele og ulemper ved skråparkering er dukket op i debatten omkring parkering i København gentagne gange. Nu ligger der et godt grundlag for at komme videre med sagen. Der ser ud til at være noget at hente ved at gå ind og finde konkrete projekter med skråparkering.

Vi synes, at den indstilling, der foreligger, er god, at gå ind og bruge en halv million til at komme og udarbejde nogle konkrete forslag rundt omkring i byen, vel at mærke også med det formål både at forøge parkeringen og forskønne byrummet og give øgede muligheder for cykelparkering.

Der forekommer os at være en god balance i denne indstilling, også at vi en dag efter i udvalget tager stilling til de konkrete projekter i stedet for at hævle alt over nogle fælles principper, så sige, her er et konkret forslag, det synes vi godt om, eller det kunne vi korrigere på.

Vi vil se frem til at se sådanne forslag.

Borgmester **Klaus Bondam:** Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg gerne ser, at dette forslag om optimering af gadeindretningen nyder fremme, selv om det oprindeligt ikke var noget, som var udtænkt i den radikale køkkenhave.

Undersøgelserne har jo faktisk vist os en vej frem, hvor vi måske kan få lidt mere ud af alting til glæde for beboerne. Jeg taler om parkeringspladser til cykler, jeg snakker om parkeringspladser til biler, jeg snakker om små opholdsmuligheder, træbeplantning, forskønnelse af bolig-gader og mulighed for også i kortere perioder at skaffe flere parkeringspladser i nabogaderne, når vi gerne skulle kompensere i forbindelse med store byggeprojekter, der jo har det med at rode og bygge på gaden.

Årsagen er, at undersøgelser af trafikuheld ved disse såkaldte skråparkeringer har vist, at vi i nogle sammenhænge kan gennemføre disse nyindretninger og gadestrækninger uden at sætte trafikikker-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

heden over styr, og det er jo rigtig godt. Ja faktisk kan det i de situationer, hvor der er mulighed for at gøre det, ofte være en sikkerhedsmæssig forbedring for cyklisterne.

Priserne for de her tiltag varierer fra få tusinde kroner pr. ekstra midlertidige parkeringsplads til prisen for at ombygge en hel gade. Det her projekt vil give os et troværdigt og konkret katalog over muligheder og omkostninger. Hvis vi til den tid vælger det, ja, så kan vi afprøve de her muligheder i praksis.

Forholdet til pendlertrafikken er også afgørende, derfor vil vi i første omgang kun gennemføre denne type projekter, hvor der er betalingsparkering, som altså kan holde pendlerne i ave.

Hvis det bliver en succes, så kan vi genanvende principperne på de gader i boligområder uden for betalingszonerne, hvor der er et behov for mere beboerparkering og behov for mange andre gode ting også.

Sammen med pilotprojekterne vil der blive fremlagt et forslag til, hvordan det arbejde kan koordineres med realiseringen af den parkeringsstrategi, de fleste af os var sammen om at vedtage den 15. juni 2005, en plan, hvor vi dæmper trafikken gennem udvidelsen af betalingsordningen, som er færdig her til sommer, at vi bygger 4.000 fortrinsvis underjordiske parkeringspladser. Og endelig at vi fjerner 1.000 parkerede biler i gaderummet, så vi alle sammen kan få en smukkere og bedre by.

Så tak, en sjældent rettet tak til Det Konservative Folkeparti for et konstruktivt forslag.

Borgmester Mogens Lønborg: Så vil jeg da straks rette takken tilbage til borgmesteren for området, Klaus Bondam, for at have taget mod også en plante, der ikke voksede i den radikale have, men i den konservative have. Men alligevel at man har taget så pænt imod den her sag.

Det er jo egentlig lidt interessant og også lidt tankevækkende, at en så simpel ting, som at et konservativt medlem eller en suppleant, en Jacob Næsager, en dag kigger på sin egen vej og finder den geniale tanke, hvorfor holder de ikke skråt, så kan der holde mange flere biler.

I første omgang tror jeg, da det sådan blev bragt frem, så tænkte man, det er da nok ikke så mange pladser, der kan findes på den konto. Derfor er det ekstra interessant at se i materialet her, forvaltningen har vurderet potentialet for ekstra parkeringspladser ved en konkret gennemgang af et stort antal gader og vurderet på grundlag heraf, at der er tale om et betydeligt potentiale.

Så var der i starten også den bekymring, jamen hvad nu med trafiksikkerheden, fordi det er jo et meget, meget vigtigt emne, og derfor er det også glædeligt at kunne konstatere her, når man læser i indstillingen:

"Ud fra uheldsanalysen anbefales større brug af skråparkering i forhold til trafiksikkerheden for cyklister" – for cyklister – "på bolig-gader, veje med begrænset trafik."

Altså der er her tale om et forslag vokset i den konservative have, og som sikrer en bedre sikkerhed for cyklisterne. Jeg siger det ikke på nogen måde for, at det skal være overraskende, fordi jeg tror, vi ligesom alle andre partier er optaget af at sikre cyklisterne gode forhold, herunder sikre forhold. Men vi er glade for, at der er taget så godt imod denne sag. Vi håber naturligvis, når de konkrete forslag kommer, vi er helt med på, at der også skal være bedre parkeringsforhold for cyklister, vi er også med på at forskønne byen der, hvor det er oplagt.

Men vi vil være vagtsomme med, at den plads, der frigives, at vi skal sikre os, at den også går til flere parkeringspladser.

Lars Dueholm (V): Det er jo glædeligt, at Mogens Lønborg og De Konservative jo har stået bag dette forslag, som vi er fuldstændig enige om er et rigtig godt forslag.

Desværre var det sådan, at da vi havde drøftelsen i udvalget omkring forslaget, så kunne man godt, som et af de partier i Borgerrepræsentationen, der har en venlig holdning over for parkering, der faktisk mener, at biler hører hjemme i København og er kommet for at blive, blive lidt mistænksom i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

forhold til, hvad man nu ville udnytte denne indvundne plads til. Det er jo også det, som borgmester Mogens Lønborg er lidt inde på i sin tale, at vi vil være vagtsomme omkring.

Af den årsag stillede jeg et ændringsforslag om, at det areal, der vindes ved projekterne, sigter mod både at øge parkeringen og i mindre omfang at forskønne byrummene og give øgede muligheder for cykelparkering. Altså at parkeringsarealerne bibeholdes som parkeringsareal i det væsentlige, nu med skråparkering, og så skal vi naturligvis forskønne, hvor det i øvrigt passer ind.

Det forslag blev desværre stemt ned af alle andre partier end Venstre og Dansk Folkeparti, Konservative sidder jo ikke i udvalget, men forslaget vil jeg i dag genfremsætte her i salen i håbet om, at det nyder en bedre skæbne, måske et spinkelt håb.

Men det væsentlige er netop, at når vi laver parkeringen om til glæde også for trafikikkerheden, jamen så gør vi det altså primært for at sikre plads til flere biler, som der jo er meget store problemer med i brokvartererne, indtil i hvert fald parkeringsforligets parkeringshuse vil blive opført visse steder.

Jeg har altså desværre, man kan godt kalde mig paranoid måske, men jeg har desværre en mistanke om, at når de konkrete projekter kommer frem, så er det ikke det, der vil blive resultatet.

Så derfor vil ændringsforslaget binde forvaltningen, således at rammerne overordnet set er, at parkering, der i dag er parkering, også bliver parkering fremover og ikke cykelparkering.

Winnie Berndtson (U): Den behøver ikke tage en lang tur, for det er jo rammen, vi er ved diskutere, vi får de konkrete løsningsforslag også at kigge på. Det er, når man ser de konkrete løsningsforslag, man reelt kan afgøre, hvad er så godt og skidt i denne her gade.

Jeg har stillet et ændringsforslag i udvalget, som går ud på præcis det modsatte, ikke af at give forvaltningen retningslinjer, men give nogle andre retningslinjer end dem, Lars Dueholm gerne ser, at forvaltningen får i arbejdet. Mit ændringsforslag går ud på, at man i det 2. "at" fjerner "forøge parkeringen", sådan så det 2. "at" kommer til at sige, at det areal, der vindes ved projekterne, sigter mod at forskønne byrummet og give øgede muligheder for cykelparkering.

Efter at have hørt på miljøborgmester Klaus Bondam og cykelborgmester Klaus Bondam i et år, så kan det jo undre, at borgmesteren ikke griber den her mulighed for at slå et slag for cyklisterne og den cykelparkering, som vi kæmper så hårdt med rundt omkring i gaderne.

Men det skal da også være borgmesteren undskyldt ikke at tage slagsmålet her, hvis han så bare er med på, at vi kigger rigtig grundigt på det, når vi får de konkrete forslag.

Men jeg ønsker at genfremsætte mit ændringsforslag, sådan så vi over for forvaltningen markerer, at det er forslag, der sigter mod at forskønne byrummet og øge cykelparkeringen.

Det er i øvrigt fuldstændig i tråd med det, der er vedtaget i forbindelse med parkeringsstrategien, at parkeringen skal under jorden, i øvrigt en øget parkering, så der kommer flere parkeringspladser med parkeringsstrategien, og det at lave anlæg rundt omkring i byerne. Men det har jo den strategi at sikre parkering og sikre, at gaderummene kan bruges til noget andet.

Det synes jeg så ikke, vi skal lade overhale inden om af skråparkering, for jeg synes, det er en god vision, der ligger i parkeringsstrategien. Så derfor synes jeg, vi skal fjerne det med den øgede parkering, så vi kun laver de her tiltag, så det giver endnu mere byrum til københavnere, til udfoldelse, og så det giver de cykelparkeringspladser, som vi i den grad mangler i den her by.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Jeg kan allerede nu annoncere, at SF selvfølgelig stemmer for Winnie Berndtsons ændringsforslag. Det gør vi også, fordi det var SF, der i sin tid, da De Konservative fremsatte deres forslag her i Borgerrepræsentationen, stillede forslag om de steder, der var egnede til, at man kunne lave skråparkering i stedet for cykelparkering, og at man så også kan bruge den ekstra plads til at forskønne byrummet. Det synes vi kun er fremragende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Klaus Bondam fremstiller det her som lidt mere af alting. Det har han måske ret i, men i SF er vi bare ikke helt enige i, at det er fremragende at få flere parkeringspladser i byen. Vi har allerede vedtaget en parkeringsstrategi, hvor vi faktisk vedtager at etablere 3.000 flere parkeringspladser i byen.

Det er lidt af en hård nød at knække for SF, som i virkeligheden synes, at vi skulle begrænse biltrafikken i byen. Men det er også en erkendelse af det, som Lars Dueholm var oppe og sige, nemlig at bilerne er kommet for at blive. Vi må jo indrømme, at sådan er det. Det er ærgerligt, men sådan er det; man kan gøre, hvad man kan, men de er her jo nok.

I SF synes vi derfor, at det gælder om at få brugt byarealet mest effektivt, og det mener vi ikke bliver gjort ved at bruge ... en bil fylder simpelt hen så meget i forhold til cykler, der kan være så mange cykelparkeringspladser på en bilparkeringsplads. Vi mangler cykelparkeringspladser rundt omkring i byen.

Jeg er enig med Klaus Bondam i, at det flyder med cykler rundt om, over det hele, og at det kan være besværligt at komme forbi for gangbesværede, handicappede og folk med barnevogne og også helt almindelige mennesker, der bare går på gaden. Så derfor synes jeg ikke, det er hensigtsmæssigt, at man udbyder mere af byens areal til parkering for biler, men at man derimod gør det for cykler og til at lave bedre og hyggeligere og rarere byrum at være i.

Derudover skal jeg også lige sige, at i SF begærer vi delt afstemning om "at"-erne.

Jette Gottlieb (Ø): I lighed med SF støtter vi også Winnie Berndtsons ændringsforslag, og vi deler opfattelsen, at der ikke er brug for flere parkeringspladser, men færre parkeringspladser.

Vi er også glade for tanken om, at man kan forskønne byrummet, og især er vi glade for muligheden for at få øget cykelparkeringen på en ordentlig og velorganiseret måde.

Men så er der også det, som jeg virkelig håber, at forslagsstillerne er opmærksomme på, nemlig at skråparkeringspladser jo reducerer kørearealet. Det får mig til at sige, at det kan i høj grad være nødvendigt i de enkelte sager at ledsage forslaget af et forslag om hastighedsdæmpning i de pågældende lokalgader. I det hele taget kan det jo godt få en meget stor indflydelse på den måde, trafikken struktureres på i byen.

Jeg er i hvert fald glad for, at hvert enkelt projekt skal godkendes, og klart nok er sikkerheden alfa og omega i denne sag for, om man kan se, om det er et brugbart eller et ikkebrugbart projekt i det enkelte tilfælde. Især fordi cyklister kan få mange problemer med det. På steder, hvor der ikke er cykelsti, kan det være ganske vanskeligt for en bilist i en skråparkeret bil at være opmærksom på de cyklister, der kommer fra den blinde vinkel. Så man skal være meget opmærksom på sikkerheden i de enkelte tilfælde, og det er klart, at forslaget vil virke bedst de steder, hvor der er cykelstier.

Men sørg for at få det ledsaget af vurdering af hastighedsdæmpning og vurdering af sikkerheden, så kan der godt komme noget godt ud af det.

Johannes Nymark (A): Ja kun for god ordens skyld, når nu det bringes ind i debatten, så vil jeg henlede opmærksomheden på, at vi naturligvis skal samtænke det her med de målsætninger, der er for parkeringsforliget, som det også er omtalt i en bemærkning, som Økonomiudvalget har gjort, og som også fremgår af sagen.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og vi skal igennem en række afstemninger. Så er vi klar til at stemme, og heroppe har vi vurderet det sådan, at vi starter med at stemme om ændringsforslaget fra Winnie Berndtson, støttet af SF og Enhedslisten, der gik ud på at styrke forskønnelsen, kan man sige, på bekostning af parkeringen.

Winnie Berndtson genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen vedrørende indstillingens 2. at-punkt:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

"at det areal, der vindes ved projekterne, sigter mod at forskønne byrummet og at give øgede muligheder for cykelparkering."

Venstre genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen vedrørende indstillingens 2. at-punkt:

"at det areal, der vindes ved projekterne, sigter mod både at forøge parkeringen, i mindre omfang at forskønne byrummet og at give øgede muligheder for cykelparkering.

Det af Winnie Berndtson genfremsatte ændringsforslag blev forkastet med 33 stemmer imod 15. For stemte: F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudiazky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Det af Venstre genfremsatte ændringsforslag blev forkastet med 37 stemmer imod 12.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudiazky (løsgænger) og Ø.

Der ønskedes delt afstemning om indstillingen.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 49 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudiazky (løsgænger) og Ø.

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt med 37 stemmer imod 12.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudiazky (løsgænger).

Imod stemte: F og Ø.

Indstillingens 3. at-punkt blev godkendt med 49 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, P, V, X, Y og Ø.

Indstillingens 4. at-punkt blev godkendt med 49 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudiazky (løsgænger) og Ø.

=====

25) BR 43/07. Renholdsstrategi 2007

Indstilling om,

at de i budget 2007 afsatte 5 mio. kr. til opsætning af ekstra affaldskurve udmøntes i 2007 til opsætning af 4-500 ekstra affaldskurve, idet der gives en anlægsbevilling på 5 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.28.23.3 Standardforbedringer af færdselsarealer).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

26) BR 41/07. Gang i København: Kreative zoner / erhverv

Indstilling fra Økonomiudvalget om,

at Københavns Kommune støtter Danish Fashion Institute med i alt 1,2 mio. kr. (2007 p/1) i 2007 til afholdelse af modeugen Copenhagen Fashion Week (800 t.kr.) og oprettelse af Modebranchens Innovative Tænketaank (400 t.kr.). Dertil tildeles en tillægsbevilling i 2007 på 1,2 mio. kr. (2007 p/1) til Økonomiudvalgets bevilling Økonomisk Forvaltning, Drift, funktion 6.48.67.1 med dækning på Økonomiudvalgets bevilling Fælles rammepuljer, funktion 2.28.11.1,

at Københavns Kommune etablerer et kreativt forum frem til 2009 med repræsentanter fra de kreative miljøer i København,

at overborgmesteren, Teknik- og Miljøborgmesteren og Kultur- og Fritidsborgmesteren får sæde i Kreativt Forum,

at Københavns Kommune sammen med HUR og Vækstforum aktivt støtter en regional indsats for etablering af et innovationsmiljø for kreative erhverv, samt

at der gøres en særskilt indsats for at fremme en kreativ bydel i Nørrebro/Nordvest.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Jette Gottlieb (Ø): Enhedslisten støtter ikke, at kommunen støtter modeugen med 1,2 mio. Forslaget er i sig selv absurd. Ifølge papirerne forventes modeugen at generere en omsætning på 10 mia., så mon ikke deltagerne selv kan finansiere det? Det er i hvert fald min bestemte overbevisning. Ikke sådan, at jeg er af den opfattelse, at man aldrig kan give støtte til erhverv, men ideen i det må da netop være at støtte starten på noget, støtte det kreative, støtte noget nyskabende i nogle brancher, hvor det er afgørende nødvendigt, at der kommer noget støtte for, at der overhovedet kommer gang i noget af det.

Men værre er det, at de 1,2 mio., der er tale om, stammer fra et mindreforbrug på et andet område, lige præcis den type midler, som et stort flertal har besluttet bør indgå i budgetreguleringspuljen med henblik på at hindre nedskæringer på skoleområdet. Helt ærligt, hvordan kan man forsvare, endsige forklare, at man hellere vil sende 1,2 mio. til de rige modemagere end til skolerne? Det vil jeg meget gerne høre en forklaring på. For mig er det fuldstændig absurd.

Enhedslisten er ikke vant til, at det store parti og støttepartierne er særligt omstillingsparate end-sige argumentmodtagelige under et BR-møde. Jeg vil alligevel appellere om, at søndagsforligspartierne foretager en afvejning: 1,2 mio. til modeugen eller 1,2 mio. til skolerne.

Enhedslisten giver med sine ændringsforslag chancen for sådan en afvejning. Som sagt er vi desværre ikke så optimistiske, også i lyset af tidligere forløb i denne sal i dag, så vi har også lavet et subsidiært forslag, nemlig at pengene ikke går til de kapitalstærke modemagere, men til honorarstøtte til rytmiske spillesteder, helt i den ånd, som vi ønsker det, nemlig at det skal bidrage til, ja gang i den, men gang i den på de steder, hvor det er helt afgørende, at man får en eller anden form for støtte og ikke til de steder, hvor kapitalen absolut selv kan klare sig.

Hvis så flertallet så stædigt insisterer, ja, så har vi et subsussubsidiært forslag, at så skal man i det mindste sætte den betingelse, at der ikke anvendes underernærede modeller i modeopvisningerne, som de foregår.

Til slut vil jeg sige, at selve det, at vi i øjeblikket bruger Rådhusalen til det her formål, det er i virkeligheden efter min mening temmelig fatalt. Altså jeg finder det faktisk lidt respektløst over for vores folkestyres fungerer, at man tillader et så larmende arrangement, samtidig med at vi holder borgerrepræsentationsmøde, at vi er nødt til at afbryde forhandlingerne og holde pause, fordi vi ikke kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

høre, hvad vi selv siger og hinanden siger. Det synes jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt. Så jeg vil indstille, at man ikke tillader den slags arrangementer på det tidspunkt en anden gang.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): De sidste bemærkninger var der absolut ikke nogen grund til. Jeg startede dette møde med at beklage, at der var begået nogle fejl, og sagde, at det selvfølgelig ikke var acceptabelt, at der var BR-møde, samtidig med at der var et fashionshow her i Rådhushallen, og at det ville vi sørge for ikke gentog sig.

Lars Dueholm (V): Jamen lad mig indledningsvis slå fast, at vi i Venstre er for støtte til modeindustrien, til de kreative erhverv, ja, vi i Venstre er, kunne man fristes til at sige, for pænt tøj og mode.

Men vi synes altså, at man blander æbler og pærer sammen – der faldt tiøren – i denne forbindelse, fordi de 1,2 mio. kr., som skal bruges på dette område, skal tages fra et andet område, naturligvis, og det er et område med takstnedsættelse til andre af de erhverv, som er under den pulje, som hedder "Gang i København", som bl.a. overborgmesteren og teknik- og miljøborgmesteren står bag.

Vi i Venstre synes altså, at de penge skal få lov at blive på takstnedsættelsesområdet i stedet for at blive brugt til dette formål. Vi er ikke imod at bruge pengene, vi kan måske også godt finde på at finde dem et andet sted. Men pengene, som man her vil bruge til det, mener vi skal bruges i takstnedsættelsespuljen.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg giver ordet til Klaus Bondam og efterlyser ændringsforslagene.

Borgmester **Klaus Bondam**: Hvor er det et eller andet sted beklageligt og trist, at det er debatten om støtten til Danish Fashion Institute, som overdøver debatten om det, det her i virkeligheden handler om, nemlig Gang i København, og det kan vi jo heldigvis høre lige bag os, at det er der. Og gudskelov og tak for det.

I Det Radikale Venstre er vi meget glade for hele initiativet omkring Gang i København, fordi vi synes, at det emmer af energi og aktivitet, kreativitet, innovation og modernitet, som vi gerne vil have i vores by.

Når det nu er sagt, så vil Det Radikale Venstre sammen med SF gerne stille et underændringsforslag til Enhedslistens 3. "at", det også omtalte mest subsidiære. Underændringsforslaget lyder således:

"At Copenhagen Fashion Week opfordres til, at der ikke anvendes underernærede modeller, f.eks. ved indførelse af et krav om BMI på minimum 18."

Når det så er sagt, så lad os endnu en gang hylde, at vi hermed kommer i gang med Gang i København-projektet, som københavnere og de mange, som kommer og nyder livet i vores by, vil få glæde af i løbet af ganske få måneder.

Winnie Berndtson (U): I Teknik- og Miljøudvalget blev der stillet 2 ændringsforslag. Det ene ændringsforslag blev stemt igennem, og jeg kan se af behandlingen i Økonomiudvalget, at det også der er kommet til nåde og derfor er med.

Det andet om, at der sættes yderligere 2 politikere ind i Kreativt Forum, vil jeg så ikke genfremsætte, men bare konstatere, at det har der nok ikke været den store stemning for. Så slipper vi da for at stemme om det.

Så vil jeg sige, at jeg synes faktisk ligesom borgmester Klaus Bondam, at det er lidt ærgerligt, at vi, når vi nu får de konkrete tiltag på gang i København, Kreative Zoner og erhverv, så skal starte med at stå og diskutere, hvad de her forholdsvis små penge skal bruges til. Jeg synes, det er smadderærgerligt, at man vælger at bruge så mange penge på noget, der klarer sig så ganske glimrende uden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Der indgår i de der 1,2 mio. kr. 400.000 kr. til Modebranchens Innovative Tænketank. Fint for mig, men pengene til Copenhagen Fashion Week, de 800.000 kr., kunne jo have været delt ud med 400.000 til to andre kreative tænketanke, og så havde der måske været lidt perspektiv i det. Det er perspektivløst, at Københavns Kommune, når vi vil ind og igangsætte noget kreativt og understøtte noget kreativt, vælger at bruge størstedelen af pengene på noget, som klarer sig så ganske fint uden vores støtte, de tjener endda rigtig mange penge.

Det ville have været langt bedre, hvis der var kommet nogle bud på to andre innovative tænketanke, som vi så havde kunnet støtte. Det er ikke kommet. Jeg synes, det er ærgerligt. Jeg synes ikke, det er ærgerligt fra politikernes side, men jeg synes, det er ærgerligt fra forvaltningens side, som har arbejdet med de her ting, at de ikke har kunnet finde to andre kreative områder, hvor man kunne lave tænketanke.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg kan på det principielle plan selvfølgelig fuldt ud tilslutte mig vores ordførers bemærkninger om denne sag.

Men det, der får mig på talerstolen, er min gode kollega Klaus Bondams bemærkninger om hans subsidiære ændringsforslag.

I Venstre er vi i og for sig for længst stået af på de radikale holdningskampagner i denne kommune. Vi stod af på den lidt forskruede etniske ligestillingskampagne, som De Radikale satte i søen, vi stod af på andre ligestillingstiltag, som Det Radikale Venstre er kommet med. Vi stod af på spørgsmålet om homokompetencer, hvad det så end var for en størrelse.

Men nu vil jeg bare sige til min gode kollega Klaus Bondam, at vi står for alvor af, når Det Radikale Venstre vil have kampagner i forhold til, hvordan folk skal se ud. At begynde at blande sig i, hvordan folk skal se ud, og hvilken vægt de skal have, det synes jeg, min ærede kollega Klaus Bondam burde holde sig for god til.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så skal vi stemme, og heroppe har vi ment, at vi skulle starte med at stemme om Lars Dueholms ændringsforslag om de 1,2 mio. kr. til Danish Fashion Institute.

Venstre genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"Det foreslås,

at den påtænkte støtte på 1,2 mio. kr. til Danish Fashion Institute i stedet anvendes til yderligere afgiftsnedsættelser for erhvervslivet til udeservering som tidligere forudsat."

Enhedslisten stillede følgende alternative ændringsforslag:

1.

"at det første at-punkt udgår, og at de 1,2 millioner kr. i stedet går til budgetreguleringspuljen til dækning af underskuddet i Børne- og Ungdomsforvaltningen."

2.

"at det første at-punkt udgår, og at de 1,2 millioner kr. i stedet går forhøjelse af honorarstøtten til de rytmiske spillesteder."

3.

"at støtten til Copenhagen Fashion Week betinges af, at der ikke anvendes underernærede modeller, f.eks. ved indførelse af et krav til BMI på minimum 18."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti stillede følgende underændringsforslag til det af Enhedslisten fremsatte ændringsforslag nr. 3:

"at Copenhagen Fashion Week opfordres til, at der ikke anvendes underernærede modeller, f.eks. ved indførelse af et krav til BMI på minimum 18."

Det af Venstre genfremsatte ændringsforslag blev forkastet med 36 stemmer imod 12.

Før stemte: 2 medlemmer af A (Stig Ekman og Jan Andreasen), C, 1 medlem af O (Karin Storgaard) og V.

Imod stemte: 13 medlemmer af A (Ritt Bjerregaard, Jesper Christensen, Jakob Hougaard, Jette Bergenholz Baurup, Hamid El Mousti, Johannes Nymark, Taner Yilmaz, Ikram Sarwar, Susan Hedlund, Sikandar Malik Siddique, Morten Westergaard, Lars Rasmussen og Anette Holst Christensen), B, F, 2 medlemmer af O (Louise Frevert og Carl Christian Ebbesen), Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudiazky (løsgænger) og Ø.

Det af Enhedslisten fremsatte ændringsforslag nr. 1 blev forkastet med 42 stemmer imod 6.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudiazky (løsgænger).

Det af Enhedslisten fremsatte ændringsforslag nr. 2 blev forkastet med 37 stemmer imod 9. 2 undlod.

Før stemte: Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudiazky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, F, 1 medlem af O (Karin Storgaard) og V.

Følgende undlod at stemme: 2 medlemmer af O (Louise Frevert og Carl Christian Ebbesen).

Det af Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti stillede følgende underændringsforslag blev godkendt med 28 stemmer imod 18. 2 undlod.

Før stemte: A, B, F og Wallait Khan (løsgænger).

Imod stemte: C, O, V og Ø.

Følgende undlod at stemme: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudiazky (løsgænger).

Det af Enhedslisten fremsatte ændringsforslag nr. 3 bortfaldt herefter.

Den således ændrede indstillingen blev herefter godkendt med 40 stemmer imod 6. 2 undlod.

Før stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Imod stemte: Ø.

Følgende undlod at stemme: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudiazky (løsgænger).

=====

27) BR 69/07. Retningslinier for Udviklingspulje. - Ændring af retningslinierne vil gøre puljen mere dynamisk og fleksibel. Midler til Streetkultur vil blive indarbejdet

Indstilling om,

at de reviderede retningslinier for Udviklingspuljen godkendes, samt

at 50.000 kr. afsættes til markedsføring.

(Folkeoplysningsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

Sagen blev taget af dagsordenen ved mødets start.

=====

28) BR 57/07. Indstilling om videreudvikling og forbedring af hvorledes borgerne kommer i kontakt med kommunen (kanalstrategi)

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen godkender, at der arbejdes på at borgere med ukomplicerede sager kontaktes kommunen via selvbetjening på nettet, og hvis dette ikke er muligt, 2) da ringe op eller e-maile til kontaktcentret, og 3) møde op i Københavns Borgerservice, hvis behov for personlig kontakt (kanalstrategi),

at der etableres et kontaktcenter, som er borgerens indgang til kommunen – telefonisk eller via e-mail – samt at der kun bliver et telefonnummer i kommunen bortset fra jobcentre, som fortsat skal have eget telefonnummer,

at principgodkende etablering af et nyt borgerservicecenter samlokaliseret med Socialcenter og P/O-kontor i Valby,

at godkende de personalemæssige og økonomiske konsekvenser heraf, jf. økonomiafsnittet, samt

at godkende den i bilag 3 beskrevne procesplan.

(Økonomiudvalget)

Borgmester Mikkel Warming: Som det første skal jeg lige understrege, at Enhedslisten skal have sin protokolbemærkning fra Økonomiudvalget videreført, nemlig at vi forudsætter, at den samlokalisering, der skal ske i Valby af P/O-center, socialcenter og borgerservicecenter, ikke medfører besparelser i socialcentret, ud over hvad der måtte være konkrete muligheder for, og at der ikke sker væsentlige forringelse af socialcentrets fysiske rammer i forbindelse med samlokaliseringen. Den bemærkning skal videreføres.

Da vi diskuterede det her i Enhedslistens Gruppe, som i dette tilfælde måske nok nærmere blev til nørdernes vagtparade, kom vi faktisk lidt mere i dybden, end man måske ellers gør, når det gælder kanalstrategien og kontaktcentret og det trecifrede telefonnummer, man mener, der skal være til at ringe ind til kontaktcentret og få ordnet sine ting.

Vi gik nemlig ned og opdagede, at hvis man slår op på IT- og Telestyrelsens hjemmeside under nummerafgifter, er der en ikke uinteressant detalje, der formentlig er taget højde for økonomisk, men ikke står fremhævet nogen steder i indstillingen, at et ottecifret nummer som f.eks. 33663366 koster 1,77 kr. om året i nummerafgift. Et trecifret nummer, som er det, indstillingen lægger op til, der skal arbejdes med, koster 177.000 kr. i nummerafgift om året.

Nok er det småpenge i den store kasse, men i tider som disse, hvor vi gennemsøger hver en krog for at finde midler til bl.a. at forhindre besparelser på skolerne, hvor vi i det hele taget skal være nøjeregnende med alt, hvad vi gør, så er det vel værd at overveje – og dette skal lægges ind i de videre drøftelser, som embedsværket skal have omkring kontaktcentret, som vi går ind for – om ikke det ottecifrede nummer, 33663366, i virkeligheden er lige så godt, også fordi rigtig mange københavnere kender det, end et trecifret nummer ville være.

For der er altså, og det er ikke oplyst i indstillingen, selv om der er taget højde for det i økonomien, er jeg sikker på, en ret stor forskel i en årlig afgift på 1,77 kr. for et ottecifret og 177.000 kr. for et trecifret nummer. Hvis man så i øvrigt insisterer på et trecifret nummer, og det kan man jo gøre, hvis man vil, kunne man måske overveje, om man skulle vælge det nummer, der ligger tættest på 112, altså nødopkaldene, om det var absolut det, man skulle vælge, om man ikke risikerer tværtimod en del fejl-opkald til Københavns Kommune af folk, der skal have fat i alarmcentralen. Om ikke, hvis det skulle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

relatere sig til kommunens tidligere nummer, 166, kunne være fornuftigt. Hvis det handler om at kunne skaffe svar på alle spørgsmål, så er 117 måske i virkeligheden også godt.

Disse bemærkninger bliver givet her for at prøve at kvalificere det arbejde, der skal foregå i økonomiforvaltningen, i forvaltningerne omkring kontaktcentret, fordi selv om vi vedtager, R vi arbejder videre med det, så er alle detaljer ikke på plads.

Det er blot for at sige, at man kan altså godt kvalificere beslutningsgrundlaget, ikke for at der skal være et kontaktcenter, for det er vi alle sammen enige om, men hvordan skal indgangen forstået som telefonnummeret være. Prøv lige at tage en runde til på, om et ottecifret nummer ikke kunne være fornuftigt, økonomien taget i betragtning, og prøv at tænke lidt mere over, om det skal være det trecifrede nummer, hvis man vælger et sådant, der ligger tættest på alarmcentralens nummer. For vil det ikke give en del fejlprokalder, når man nu kan vælge et andet.

Winnie Berndtson (U): Det er svært, når man læser denne indstilling, at vide, om man skal blive lidt ked af det, eller om man i virkeligheden skal blive glad. Da jeg læste den forleden dag, så valgte jeg sådan set at blive lidt ærgerlig, og det er, fordi det, den handler om, nemlig den rækkefølge, borgerne skal henvende sig i kommunen I, jo er under en overskrift, der hedder, at vi skal videreudvikle os, forbedre, hvorledes borgerne kommer i kontakt med kommunen.

Det, der er her, kan man sige, at man kan selvbetjene sig på nettet som det første, at man kan ringe eller e-maile til et kontaktcenter, eller hvis det er meget nødvendigt, så kan man møde op i Borger-service for at få den personlige kontakt, er jo på ingen måde noget som helst nyt, kan man sige. Det er jo det, der er iværksat i det gamle Demokrati- og Serviceudvalg.

Man kan sige, det er jo godt, at man fører det ud i livet, og man følger op på det osv., men jeg har svært ved at se, hvori forbedringerne i forhold til borgerne er, hvis det er den vinkel, man skal tage på det.

Jeg kan godt se, der er noget administrativt, der er noget omrokering, der er nogle telefonnumre, og der er noget smartness i forhold til, hvordan vi personalemæssigt gør det her, det er jeg sådan set helt med på, at vi får kigget på. Men det er altså en forbedring af, hvorledes borgerne kommer i kontakt med kommunen.

Der vil jeg bare sige, at det er fint, man følger op på det, der er besluttet i det gamle Demokrati- og Serviceudvalg, men jeg synes også, man må konstatere, at derfra er der ikke sket en videreudvikling med denne her indstilling. Men lad os så bare få det på plads, der er lagt op til her, og så kan vi måske på den baggrund blive klogere og komme videre ad den vej.

Men jeg synes da i hvert fald i forhold til københavnere, at der står lige lovlig meget i overskriften. Så kan man så glæde sig over, at der næppe er nogen som helst københavnere, der læser denne indstilling.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

29) BR 45/07. Udpegning til bestyrelsen for Copenhagen Capacity

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for Copenhagen Capacity gældende for den resterende del af den kommunale valgperiode.

(Økonomiforvaltningen)

Følgende blev valgt:

Teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

30) BR 78/07. Udpegning til bestyrelsen for Wonderful Copenhagen

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for Wonderful Copenhagen gældende for den resterende del af den kommunale valgperiode.

(Økonomiforvaltningen)

Følgende blev valgt:**Overborgmester Ritt Bjerregaard**

31) BR 51/07. Tillægsbevilling til Nyboder Skole

Indstilling om,

at der gives en tillægsbevilling på i alt 5,92 mio. kr. til udførelse af resterende arbejder vedrørende udførelse af helhedsplanen på Nyboder Skole. Af den samlede bevilling på 5,92 mio. kr. overføres 5,88 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme. Udgiften afholdes med 4,00 mio. kr. i 2007 og 1,92 mio. kr. i 2008. Der anvises dækning for udgiften i 2007 med 2,56 mio. kr. på funktion 3.01.3, og 1,44 mio. kr. på funktion 3.05.3 på Børne- og Ungdomsudvalgets budget for 2007.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter holdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme.

Det tilføjes endvidere, at finansieringen af merudgifter indenfor udbygningsplanen betyder, at andre projekter i udbygningsplanen udskydes eller udgår. Børne- og Ungdomsforvaltningen har oplyst, at den samlede ramme for udbygningsplanen (Børneplan I, skoledelen) overholdes, idet der vil ske ændret prioritering.

Endeligt bemærkes det, at finansieringen af udgiften i overslagsårene forudsætter en godkendelse af Børneplan II (udbygningsplanen 2008-, skoledelen).

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

32) BR 54/07. Anlægsbevilling til gennemførelse af etape 3 på Randersgades Skole

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på 2,3 mio. kr. til gennemførelse af etape 3 af udbygningen af Randersgades Skole i henhold til helhedsplanen. Udgiften afholdes i 2007. Der anvises dækning for udgiften på 2,3 mio. kr. på konto 3.01.3 rådighedsbeløb til folkeskoler på Børne- og Ungdomsudvalgets budget for 2007

Det forudsættes, at merudgifterne holdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets rammer.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2007

=====

33) BR 55/07. Anlægsbevilling til udbygning af Sølvgade Skole

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på i alt 35,10 mio. kr. til projektering og realisering af første etape. Af den samlede bevilling på 35,10 mio. kr. overføres 34,70 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme. Udgiften afholdes i 2007 og 2008. Der anvises dækning for udgiften i 2007 på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling konto 3.01.3. Udgiften i 2008 afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets samlede anlægsramme.

Det forudsættes, at merudgifterne holdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets rammer.

Det bemærkes endvidere, at finansieringen af udgiften i overslagsårene forudsætter en godkendelse af Børneplan II (udbygningsplanen 2008-, skoledelen). Det skal endvidere tilføjes, at finansieringen af merudgifter indenfor udbygningsplanen betyder, at andre projekter i udbygningsplanen udskydes eller udgår.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 59/07. Udpegning til bestyrelsen for Østre Borgerdyd Gymnasium

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen på Østre Borgerdyd Gymnasium, samt at Borgerrepræsentationen udpeger en skoleleder fra en grundskole i gymnasiets primære optageområde (Indre by, Indre og Ydre Østerbro) som medlem af bestyrelsen på Østre Borgerdyd Gymnasium.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

35) BR 58/07. Udpegning til CVU København og Nordsjælland

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for Center for Videregående Uddannelse København og Nordsjælland (CVU København og Nordsjælland)

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

36) BR 60/07. Udpegning til bestyrelsen for Nørre Gymnasium

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen på Nørre Gymnasium

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

37) BR 61/07. Udpegning til bestyrelsen for Ørestad Gymnasium

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen på Ørestad Gymnasium (Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.**38) BR 62/07. Udpegning til bestyrelsen for Metropolitanskolen**

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger to medlemmer til bestyrelsen på Metropolitanskolen, herunder et medlem med erfaring fra grundskolesektoren.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.**39) BR 63/07. Udpegning til bestyrelsen for Christianshavns Gymnasium**

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen på Christianshavns Gymnasium, samt at Borgerrepræsentationen udpeger en repræsentant for Skolen ved Sundet som medlem af bestyrelsen på Christianshavns Gymnasium.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.**40) BR 64/07. Udpegning til bestyrelsen for HF-Centret Efterslægten**

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen på HF-Centret Efterslægten.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.**41) BR 65/07. Udpegning til bestyrelsen for Rysensteen Gymnasium**

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen på Rysensteen Gymnasium.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2007**

=====

42) BR 66/07. Udpegning til bestyrelsen for Københavns åbne Gymnasium

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen på Københavns åbne Gymnasium (Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

43) BR 67/07. Udpegning af medlem til KVUC's bestyrelse

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for Københavns Voksenuddannelsescen-ter (KVUC)

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.
